

FAMÍLIA
TORRES

MÉS ENLLÀ DE LA SOSTENIBILITAT

PRESERVEM LA HISTÒRIA, PROTEGIM LA TERRA

FA 40 ANYS, VAM INICIAR UN PROJECTE PROFUNDAMENT INSPIRADOR: LA RECUPERACIÓ DE RAÏMS ANCESTRALS GAIREBÉ EXTINGITS. UNA FORMA DE RETRE HOMENATGE AL PATRIMONI VITIVINÍCOLA DE CATALUNYA, PERÒ TAMBÉ DE FER FRONT AL CANVI CLIMÀTIC. AVUI, EL RESULTAT D'AQUESTA AVENTURA ÉS CLOS ANCESTRAL. UNA GAMMA DE VINS INÈDITS I ECOLÒGICS QUE INCORPOREN LES VARIETATS ANCESTRALS MONEU I FORCADA ALS SEUS CUPATGES RESPECTIUS. UN COMPROMÍS AMB EL NOSTRE PASSAT, PERÒ TAMBÉ AMB EL NOSTRE FUTUR.

MIGUEL I MIREIA TORRES MACZASSEK, 5a GENERACIÓ AL CASTELL DE LA BLEDA (PENEDÈS)

EDITORIAL

L'ENGRANATGE
NO S'ATURA

Ara que tot just arrenca una nova temporada, em prenc un moment per mirar enrere, cap al curs passat, amb orgull i agraïment cap a tots i totes vosaltres. Ha estat un any intens, ple de reptes, d'esforç i de durs entrebancs que la colla ha superat tal com s'espera de nosaltres.

Vam començar amb la il·lusió renovada per part de tota la colla, amb els objectius clars de continuar mantenint-nos al capdavant del món casteller; de cuidar la salut mental de tota la colla, del primer a l'últim, i de créixer com a institució, tant internament com externament.

Ha estat un any en què hem heretat en certa manera els últims filons de la celebració del 75è aniversari, amb la inauguració de l'espectacular mural del pilar de 9 amb folre, manilles i puntals o l'estrena del documental *Al cim*, que va ser tot un èxit. També hem pogut viure, per fi, l'emotiu homenatge a dues de les principals figures de la història de la colla, tant des del punt de vista tècnic com institucional: el mític Mènec, per una banda, i el Josep Just, per l'altra.

Aquests dos homenatges van servir també com a vector per transmetre la història de la colla al sectors més joves. De fet, la convivència entre els més veterans i els més joves de la colla és un gran valor propi adquirit, i gairebé únic en el món casteller, que cal vetllar per mantenir al llarg dels anys.

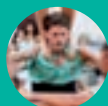
Des del vessant més tècnic, ha estat una temporada excelsa, en què hem marcat el ritme des del primer moment i hem assolit les millors actuacions històriques a multitud de poblacions. Hem pogut recuperar l'estimat i enyorat 4 de 9 amb folre i agulla; hem tornat a descarregar el 3 de 10 amb folre i manilles a l'Arboç i a Vilanova, i hem descarregat per fi el 4 de 10 amb folre i manilles a la plaça més castellera. Un Sant Fèlix més que atípic i un exigent i interminable Concurs van fer sortir a la llum l'actitud i la resiliència de les quals tan orgullosos ens sentim tots plegats, i que van fer possible aconseguir el tretzè trofeu.

No obstant això, un Tots Sants més agre que dolç i alguns deures que han quedat pendents al llarg del curs passat ens donen un toc d'atenció i ens obliguen a no afluixar el peu de l'accelerador.

Encetem una temporada plena de reptes complexos, que segur que transformarem en oportunitats per créixer. Tot passa per tots i totes nosaltres, per continuar portant a Cal Figarot el compromís, l'esforç i l'actitud guanyadora que hem mostrat fins a dia d'avui. Si ho aconseguim, no tenim aturador. T'ho perdràs? ●

ERNEST GALLART PÉREZ
CASTELLER I CABANYENC.
PRESIDENT DELS CASTELLERS
DE VILAFRANCA

✉ @egallartp

Més de
43.000 pacients
ja confien en
l'App i el
Portal Pacient
de SMP

Més de
16.000 cites
mensuals
gestionades
digitalment

Gràcies per
formar
part del
canvi!

SMP.

SERVEIS MÈDICS Penedès

DISPONIBLE A

GET IT ON
Google Play

Available on the
App Store

El Figarot
Butlletí dels
Castellers de Vilafranca
 Segona època
 Número 53
 Juny del 2025

Edita:
 Castellers de Vilafranca.
 Cal Figarot. General Prim, 11;
 Vilafranca del Penedès
castellersdevilafranca.cat

Consell de redacció:
 Pere Bolet, Xavi Carrasco,
 Júlia Carrillo, Laia Colomé,
 Alba Esteve, Anna Flores,
 Jordi Galtés, Raül González,
 Arnau Mañé, Dídac Salvadó,
 Biel Senabre,
 Josep Torreño i David Tudela.

Col·laboradors:
 Toni Bach, Oriol Bové,
 Marta Calull, Pep Cañaveras,
 Fèlix Díaz-Prieto,
 Miquel Ferret, Ernest Gallart,
 Miquel Gallart,
 Arnau Martí, Gerard Martorell,
 Eloi Miralles,
 Marc Palau, Oriol Pareta,
 Andrea Pérez, David Prats,
 Núria Riba, Pep Ribes,
 Cesc Roca, Ivet Rodríguez
 i l'Equip de la canalla.

Fotògrafs col·laboradors:
 Yair Azubel, Mar Díaz,
 La Fatxenda, Pascual Fernández,
 M. Rosa Ferré,
 Clàudia Garcia, Fèlix Miró,
 Jose Paredes, Sergio Ros,
 Glòria Rosell, Pere Sánchez,
 i Toni Solé.

Foto Portada:
 Pascual Fernández
Pasqui

Disseny original:
 Bildi, Martí Ferré
 i Agnès Simon
bildi.net

Maquetació i impressió:
 Gràfiques Kerpe SL.
 Pere el Gran 16,
 Vilafranca del Penedès

DL. B-29.663/86

Tots els drets reservats.
 © Castellers de Vilafranca
 © De les imatges i els
 textos, els seus respectius
 autors o drethavents.

AMB EL SUPORT DE:

P.3
Editorial

P.5
Sumari

P.10
**El 4 de 10: la culminació
 d'una temporada impecable**

P.14
Assaigs psicològics a Cal Figarot

P.18
**Propostes per millorar el Concurs
 de Castells i la taula de puntuacions**

P.26
**Preparació física en els castells:
 força, equilibri i coordinació**

P.34
**2024,
 nous camins,
 vells reptes**

P.86
Entrevista a Fèlix Morgades

P.90
**La colla homenatja Josep Just,
 president de la colla durant 20 anys**

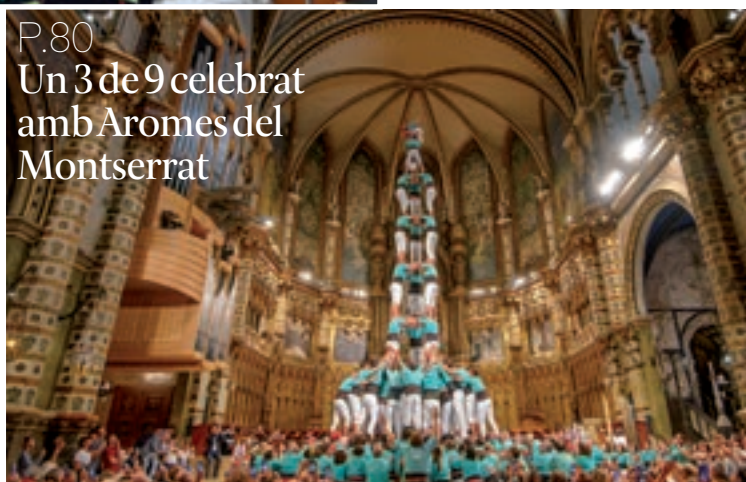
P.96
Ni pa ni circ

P.98
La cursa castellera

P.108
**Una reedició dels Goigs a llaor
 de Sant Miquel**

P.6
**Entrevista
 a Àngel Grau**

P.80
**Un 3 de 9 celebrat
 amb Aromes del
 Montserrat**

P.100
**40 anys de
 la compra
 de Cal Figarot**

P.22
**Castells
 amb
 química**

P.30
**Seguretat en els castells: un debat
 més viu que mai**

P.72
El 2024 en xifres

P.74
**Únics amb els dos de 10
 descarregats**

P.76
**Tots els colors del verd (també el
 nostre) allà al País Basc**

P.84
**Un gran mural per a un pilar
 espectacular**

P.111
**Cinquanta anys de...
 Vint-i-cinc anys de...**

P.112
Superverd

P.115
Soca-rels i Fidelitat castellera 2024

P.118
En record de...

P.120
Castells a banda

P.122
L'altra cara dels castells

No saps com n'és,
de gran, la colla,
fins que no hi
estàs al capdavant
i t'adones de la
magnitud que té

ÀNGEL GRAU, HEM D'ANAR A BUSCAR LA TORRE DE 9 AMB FOLRE

LAIA COLOMÉ NIN

PERIODISTA A @RAC1. LES MEVES
OPINIONS NOMÉS EM REPRESENTEN
A MI

 @LaiaColome

L'Àngel es coneix les parets de Cal Figarot com el palmell de la mà. Fa 40 anys que s'hi mou amunt i avall. Primer, com a canalla; ara, de cap de colla. El cicle rodó. L'any passat un vídeo seu de petit va fer fortuna: «Jo, el castell que puguí superar l'altra colla.» Tota una declaració d'intencions. Em confessa que té el soca-rel dins d'un armari, fent d'aguantallibres. La millor allegoria de com entén la colla i ser casteller de Vilafranca: amb discreció, lluny de personalismes i egos, i amb el treball en equip per bandera.

LAIA COLOMÉ. Vas entrar a la colla de ben petit i ets fill, pare i germà de castellers. Era inevitable tard o d'hora ser cap de colla?

ÀNGEL GRAU. No sé si era inevitable, però, després d'haver passat per diferents equips tècnics, era lògic fer un pas més. La gent també pressionava una mica... va ser una decisió progressiva: ho vas veient, t'ho vas creient i acabes fent el cop de cap.

LC. Has estat tota la vida a la colla. Encara hi ha alguna cosa que et sorprèn?

ÀG. Com n'és de gran! Fins que no hi estàs al capdavant, no t'adones de la magnitud que té. A Cal Figarot, sempre hi passen coses, encara que no hi hagi castells.

LC. Primera temporada amb la millor actuació per Sant Fèlix, victòria al Concurs i 4 de 10 amb folre i manilles descarregat a la plaça de la Vila. És un bon balanç?

ÀG. N'estic molt content! Tots Sants ens va deixar una mica de mal regust, però, si ho mires fredament, vam tornar a fer el 4 de 9 amb folre i l'agulla -i el vam fer sis vegades durant la temporada- i vam descarregar el 4 de 10 amb folre i manilles. I no és només el fet de descarregar-lo, sinó que valoro tota la feina que vam portar a terme tot l'any amb aquest castell. Mai abans havíem fet una quinzena de proves als assaigs. Això s'ha de mantenir.

Fotos: Arxiu CdV

Que la gent tingui tantes ganes de fer castells i s'estimi tant els Castellers de Vilafranca val molt la pena

La psicòloga acabarà sent una de les persones més importants dins dels Castellers de Vilafranca

LC. Ara parlaves de Tots Sants; amb la distància dels mesos ho veus diferent?

ÀG. Ara m'adono que vam fer una feïnada immensa: vam descarregar el 4 de 10 amb folre i manilles; vam demostrar que el pilar de 9 amb folre, manilles i puntals és factible, i, quan les coses et van malament, acabes fent el 4 de 9 amb folre i l'agulla i el pilar de 8 amb folre i manilles.

LC. El Sant Fèlix va ser atípic, el Concurs es va fer etern... Va ser més difícil de gestionar del que et pensaves?

ÀG. A Sant Fèlix em va sobrepassar la pressió d'entrar a la plaça més castellera com a cap de colla. Va ser molt emocionant i molt intens. La caiguda del 3 de 10 amb folre i manilles a la primera ronda em va marcar molt, perquè no me l'esperava gens després d'haver-lo descarregat uns dies abans a l'Arboç. I al Concurs vaig decidir només entrar a plaça amb els nostres castells. No volia més pressió al veure què feien o deixaven de fer les altres colles.

LC. Vas aprendre una lliçó a la caiguda de 3 de 10 per Sant Fèlix?

ÀG. Totalment. Me'n penedeixo molt d'haver anunciat abans d'entrar a plaça que a segona ronda fariem el 4 de 10 amb folre i manilles. Vam posar el focus en aquest castell, ens vam confiar massa amb el 3 de 10... i ens el vam fotre per barret.

LC. Tant Sant Fèlix com el Concurs van ser molt llargs, amb molts intents, intents desmuntats... La colla va estar al peu del canó fins al final.

ÀG. És de les coses que et sorprenen més de la colla. Que tothom s'arromanguí quan portes més de cinc hores de concurs i anuncies un 4 de 10 amb folre i manilles que potser ja no calia. Que la gent tingui tantes ganes de fer castells i s'estimi tant els Castellers de Vilafranca val molt la pena.

LC. Què ha estat el més difícil de gestionar en aquest primer any?

ÀG. La gestió dels egos i voler fer content a tothom. No tenim prou castells per a tot el tronç; no tenim prou castells per a tothom de la pinya.

LC. La vostra candidatura ha posat el focus, per fi, en la gestió psicològica de la colla. Per què vau prendre aquesta decisió?

ÀG. Sempre he pensat que els problemes es poden resoldre amb ajuda. També hem trobat casos d'excastellers que deien que els feia mal alguna cosa, però que realment tenien un problema de benestar emocional. Això s'ha de cuidar de la mateixa manera que un fisioterapeuta ens ajuda quan ens fem mal. Ha estat un encert i crec que l'Andrea ha ajudat molta gent. Crec que acabarà sent una de les persones més importants dins els Castellers de Vilafranca.

LC. Tu mateix has dit que t'ha ajudat.

ÀG. Sempre havia cregut que no ho necessitava, però quan parles amb un professional, t'adones que tens mancances i que hi ha coses que pots fer diferent. L'Andrea m'ha fet veure que no es pot controlar tot. La valoració dels castellers que han fet sessions amb ella també és bona.

LC. Les colles castelleres encara són un reflex de la societat?

ÀG. Sí.

LC. No creus que falta diversitat?

ÀG. Falta diversitat, però és que a la societat encara hi ha molts àmbits on en falta. Els castells s'han d'obrir més. Falta una presidenta o una cap de colla i necessitem perfils de gent molt més diferents i obrir-nos a nous col·lectius. Sempre ens omplim la boca dels valors... però, de vegades, a l'hora de la veritat som tancats.

LC. Potser la colla també pot ser una bona eina de cohesió social davant d'aquesta onada de discursos excloents que ens ve a sobre...

ÀG. Sí, això és claríssim. Tenim un problema molt gros amb el jovent que es creu tot aquest populisme. Hem de trencar tabús i conviure tots junts, i aquí els castells són una eina molt bona. Fem un treball en equip.

LC. En els últims anys hi ha hagut una entrada molt important de joves i es fan moltes activitats per a ells. Què et sembla?

ÀG. És molt important que entri jovent, però l'hem de saber gestionar. Tenim controlats els adolescents fins als 14 anys, perquè són canalla; però què passa dels 14 als 18 anys? A la Junta n'estem parlant, d'aquest tema. Ara bé, també és cert que sense aquest jovent no seríem on som i sobretot no serem el que en un futur haguem de ser. Tenim gent que va entrar gràcies al Joverd i que ara ja forma part de les juntes... i d'aquí a uns anys potser algú d'aquests joves serà cap de colla i tot.

LC. També cal donar més valor als veterans?

ÀG. Ens hem de preocupar per tothom. Trobo a faltar aquelles partides de dòmino que es feien al bar i que te les trobaves un dimecres qualsevol abans de començar l'assaig. Ara tot això no hi és, i és una de les activitats que s'haurien de recuperar. També caldria reactivar el Fòrum Ramonet.

LC. Parlem d'aquesta temporada: què n'hem d'esperar?

ÀG. Molta feina! L'objectiu de la temporada és repetir el que vam fer l'any passat, superar-nos i fer castells nets. No hi ha volta de full. Espero que sigui una bona temporada.

LC. Que no hi hagi Concurs ho facilita, treu pressió?

ÀG. A mi me'n traurà molta, de pressió, i crec que ens anirà bé. Quan em vaig postular per ser cap de colla, una de les primeres coses que em van preguntar va ser si ja tenia clar els castells del Concurs. Començar com a cap de colla en any de Concurs és molt complicat, perquè ens posem molta més pressió i no tens marge d'error.

LC. De fet, fa uns mesos en una entrevista obries aquest debat: si el primer any

Trobo a faltar aquelles partides de dòmino que es feien al bar un dimecres qualsevol abans d'assaig

L'objectiu de la temporada és repetir el que vam fer l'any passat, superar-nos i fer castells nets

L'objectiu de la candidatura ha de ser la torre de 9 amb folre, l'hem d'anar a buscar

d'una junta ha de coincidir amb any de Concurs o no.

ÀG. Les dues opcions són bones, però a mi m'hauria anat millor que el primer any haguéssim treballat sense la sensació del tot o res. Som com som els Castellers de Vilafranca i ja quedés marcat per als tres anys següents si no guanyes el Concurs.

LC. Què esperes que es recordi d'aquests quatre anys?

ÀG. Que les coses les fem pensant en la colla i no individualment. Això és el que m'agradaria que quedés: que vam treballar pensant sempre en els Castellers de Vilafranca i que haguem deixat la colla tan bé com haguem pogut.

LC. Quin és el castell que més il·lusió et faria descarregar en les tres temporades que queden?

ÀG. La torre de 9 amb folre. L'hem d'anar a buscar; ha de ser l'objectiu de la candidatura.

LC. De vegades al Barça es parla molt de l'«entorn». Hi ha «entorn» als Castellers de Vilafranca?

ÀG. Hi ha molt d'«entorn». Tothom en sap, de castells; tothom té la seva opinió... o et qüestiona la manera com fas les coses. El que passa és que la majoria de la gent no té tota la informació que tenim la Junta i la Tècnica. És bo que hi sigui aquest entorn, però com a cap de colla l'he d'aprendre a gestionar. L'Andrea m'ha ajudat molt a saber-me aïllar, a escoltar i a buscar fórmules per no estar tot el dia pendent de la gent.

LC. Temporada nova, nous problemes amb la Coordinadora. És inevitable que li passi a cada Junta?

ÀG. El problema de la Coordinadora és que vol gestionar les cent colles de la mateixa manera i no som el mateix una colla de deu que una colla de sis o que està en formació. Segons ells, hi ha un punt en què el tracte ha de ser el mateix i nosaltres no hi estem d'acord. La Coordinadora s'ha de dedicar exclusivament a l'assegurança o no existir. La colla és sobirana i, per exemple, la Coordinadora no pot obligar a cedir tots els drets d'imatge de totes les actuacions a tot el món. ●

EL 4 DE 10: LA CULMINACIÓ D'UNA TEMPORADA IMPECABLE

Foto: Pascual Fernández

Des que vam començar a treballar en la planificació de la primera temporada de la candidatura, teníem clar que un dels objectius prioritaris era el 4 de 10 amb folre i manilles.

ORIOL PARETA
UN DELS ÚLTIMS D'ANAR A DORMIR...

 @UriPareta

Volíem treballar-lo a consciència per aconseguir el que vam fer amb el 3 de 10 amb folre i manilles: passar de fer-ne molts intents i carregar-lo ocasionalment (en l'època prèvia al 2013) a descarregar-lo amb solvència. Treure'ns els dubtes i les pors de sobre i encarar-lo amb confiança. L'objectiu era complicat, però havíem d'aprofitar l'impuls del primer any de la candidatura: més aflluència de gent als assajos, any de Concurs i l'empenta que suposa un nou cap de colla i un equip tècnic.

PLANIFICACIÓ

Per assolir-ho, vam dissenyar un pla de treball que consistia a avançar molt les proves. Teníem clar que, per portar-lo a Sant Fèlix, calia treballar-lo de valent des dels primers mesos. L'objectiu era fer alguna prova d'aquest castell a cada assaig especial i en altres assaigs de gran aflluència de gent.

Vam començar fer proves bàsiques de 4+4+4, i les vam ampliar progressivament per donar comoditat i confiança al nucli del castell. Els segons i les agulles havien d'aconseguir la complicitat necessària; les falques i les guillotines, generar sinergies, i els terços, acostumar-se a treballar plegats. Era vital arribar als mesos de més activitat castellera amb diverses proves fetes per detectar possibles errors i corregir-los a temps.

També va ajudar que, durant el primer tram de temporada, tots els castells plantejats es descarreguessin amb solvència, fet que va reforçar la confiança de tota la gent de la colla. L'aflluència de gent als assajos era molt alta i, ja al maig, vam poder fer tres proves que marcaven el camí: una fins a terços i dues fins a quints. La llavor estava sembrada i, amb l'arribada de l'estiu, el ritme de les proves havia d'augmentar per assolir l'objectiu.

Foto: Pere Sánchez

LA TÈCNICA

Per descarregar un castell com el 4 de 10 amb folre i manilles, hi ha múltiples factors que han de quadrar: tenir un peu sòlid, dominar el folre i les manilles, disposar d'un tronc irrompible i sobretot comptar amb una canalla valenta i ràpida. I, de vegades, ni així s'hi arriba. Tot ha de funcionar a la perfecció. Si alguna de les potes falla, la llenya és inevitable.

Per aconseguir-ho, calia treballar molt el nucli: el peu, els segons, les agulles, les crosses, les falques i les guillotines del folre. Totes aquestes posicions havien de sincronitzar-se per aconseguir una bona sintonia i coordinació. Però, per sobre de tot, el primer repte era psicològic: ens ho havíem de creure. La consigna era clara: havíem descarregat més de 40 4 de 9 amb folre consecutivament, el castell hi era i el peu, el folre i les manilles havien de tenir clar que era viable.

Teníem clar que, per portar-lo a Sant Fèlix, calia treballar-lo de valent des dels primers mesos. L'objectiu era fer alguna prova d'aquest castell a cada assaig especial

Oriol Rossell

Vins i Caves de Finca

www.oriolrossell.com

 [cavaoriolrossell](https://www.facebook.com/cavaoriolrossell)

 [@OriolRossell](https://twitter.com/OriolRossell)

La clau del 4 de 10 és mantenir la mida entre segons i terços. Si aconseguïem que els quarts nos s'obriessin (o ho fessin com més tard millor, a la descarregada), el castell era factible. Pel que fa als baixos, havíem d'agafar el castell el màxim de tancat possible i, en aquest aspecte, tant ells com les agulles i, sobretot, les croses hi tenien un paper fonamental.

A partir d'aquí, el nucli del folre havia de treballar per mantenir els segons a lloc. Eren clau els cordons i els segons cordons del folre, amb l'ajuda de les falques, per mantenir la posició. Abans de tirar endavant les proves, transmetíem la importància de tenir el folre ben atapeït, omplint els espais i sent el màxim de solidaris. Això volia dir estar atents als castellers del voltant, especialment als qui porten peus de manilles.

Les agulles havien de ser experimentades i mantenir la posició malgrat el pes per evitar d'empassar-se (que dues agulles acabessin esquena contra esquena). Les falques, a través de les croses, havien d'ajudar els segons a minimitzar les oscil·lacions, amb calma i sense excés de força. El moviment és inevitable, però, si ens excedim en la correcció, comprometem l'altra banda del castell. Un altre aspecte crucial era la pujada dels laterals de manilles. Havien de fer-ho amb la màxima suavitat, que gairebé ni es notés. Si en aquest punt tota l'estructura no es bellugava, ja teníem la primera pedra col·locada.

Aquestes són les claus del 4 de 10. Només quedava assajar la pujada amb sincronització, ritme i agilitat. I, a còpia de proves, la confiança havia de créixer. A tot això, calia afegir-hi la concentració i, sobretot, el silenci: per sentir-nos, per donar consignes clares, per reaccionar a temps, per escoltar el cap de colla i per transmetre confiança a la canalla. Tenint clar tot això, i amb l'experiència que té la colla en castells emmanillats, l'objectiu era possible.

EL 4 DE 10 DEL CONCURS

La temporada va seguir el guió previst. A cada actuació important, estrenàvem un castell nou. Així guanyàvem confiança i donàvem oportunitats a molta gent en diverses posicions. A tots els assajos especials vam poder fer la prova que volíem, gràcies a la gran mobilització i compromís de tothom. Així, arribàvem a la Festa Major havent fet una prova de 4 de 10 fins a terços; dues fins a quarts; tres fins a quintes, i fins a setens a l'assaig de la plaça. Malauradament, però, la Diada de Sant Fèlix va patir entrebancs que tothom coneix i no hi vam poder dur el castell.

Tanmateix, aquesta circumstància ens va donar més temps per continuar treballant-lo. A la diada de Sant Miquel vam fer una prova espectacular i, als assajos previs al Concurs, dues més: una fins a sisens (amb totes les manilles) i una altra fins a setens. Eren les proves definitives que demostraven que el castell estava preparat.

I finalment afrontem la prova definitiva. Intentar un castell de deu en cinquena ronda

d'un concurs no és l'escenari ideal, però la colla va respondre amb tota la força necessària. Tot i guanyar la competició i haver fet dos castells de deu i el 9 de 9 amb folre, personalment em va quedar un regust lleugerament amarg. La intenció era descarregar-lo amb suficiència, però no va ser possible. No estàvem al 100% després d'haver encarat diversos castells desmuntats o carregats, però vam demostrar de quin peu calcem.

ARRIBA TOTS SANTS

Al llarg de la temporada vam fer 15 peus de 4 de 10 amb folre i manilles, i una més a les barres. Vam arribar a col·locar setens dues vegades i sisens, cinc vegades. Per Tots Sants, el castell no se'ns podia escapar. En aquest punt, tota la colla s'ha de treure el barret davant de la gent del peu, sobretot baixos, agulles, croses, cordons, portacroses i tot el nucli en general. L'èxit aconseguit en aquest castell és en gran part gràcies a ells i elles.

I arriba Tots Sants. Per demostrar quin és l'objectiu, el castell escollit per obrir la diada és aquest 4 de 10 amb folre i manilles en el qual tantes hores d'assaig havíem invertit. Teníem clar on volíem descarregar el castell que només havíem completat del tot una vegada a la història: a casa nostra, a la plaça de la Vila de Vilafranca del Penedès.

Així doncs, després de mesos de treball, esforç i constància, el 4 de 10 es va convertir en una realitat a la diada de Tots Sants. Vam

Tota la colla s'ha de treure el barret davant de la gent del peu, sobretot baixos, agulles, croses, cordons, portacroses i tot el nucli en general. L'èxit aconseguit en aquest castell és en gran part gràcies a ells i elles

fer història una vegada més, descarregant-lo per primera vegada a la plaça més casteller, davant de la nostra afició! Va ser un triomf del compromís col·lectiu.

Aquest èxit no és només el resultat d'una actuació, sinó que és fruit d'una temporada impecable, d'un projecte sòlid i d'una colla que mai es rendeix. Cada assaig, cada prova i cada detall treballat ens va portar fins aquí. Els Castellers de Vilafranca vam tornar a demostrar per què som la referència al món casteller; per què, quan ens marquem un objectiu, hi anem fins al final. ●

Tot va començar amb una trucada telefònica. Els Castellers de Vilafranca volien incorporar la psicologia de l'esport a la colla. El seu objectiu era tenir cura de la salut mental dels castellers i castelleres, així com també donar rellevància a la part psicològica, per optimitzar el rendiment al més alt nivell possible

ANDREA PÉREZ RIVASÉS
LLICENCIADA EN PSICOLOGIA
DOCTORAT EN PSICOLOGIA DE
L'ESPORT PER LA UAB

✉ @PerezRivasés

Era un fet completament pioner en el món casteller, i cap altra colla abans havia apostat d'una manera tan ferma per incorporar la psicologia de l'esport a la seva dinàmica habitual.

En rebre la trucada, el primer que vaig pensar va ser: «Que interessant! Mai he treballat amb cap colla castellera. Em sembla un repte molt estimulant!». A partir d'aleshores van començar les converses sobre com podríem organitzar-ho i, més endavant, vaig visitar Cal Figarot per poder entendre la idiosincràsia de la colla i conèixer-ne la història, els caps de colla, l'organització i el funcionament. Amb aquesta visita vaig quedar completament encisada. Si ja em semblava un projecte interessant abans de començar, després de conèixer personalment les persones que en formaven part, les instal·lacions del Figarot i el visionat d'un vídeo en una pantalla gegant i a tot volum, que feia posar la pell de gallina, les ganes i la motivació per començar a col·laborar amb els Castellers de Vilafranca van créixer exponencialment. Aquest fenomen de creixement exponencial de la meua motivació es va anar repetint a cada assaig psicològic i a cada nova interacció que vaig anar tenint amb els diferents membres de la colla. Vull agrair a tothom l'acollida que em van dispensar i el tracte rebut.

TRES BLOCS

Un cop recollida la informació principal, el format que vam donar al projecte es basava en tres grans blocs d'intervenció: els assajos psicològics, les sessions per a càrrecs de lideratge i responsabilitat i les sessions psicològiques individuals. Explico breument en què consistia cada un. En primer lloc, els assajos psicològics es caracteritzaven per ser sessions grupals, mensuals i obertes a totes les persones de la colla que tenien

curiositat i/o interès a assistir-hi per desenvolupar noves estratègies psicològiques o perfeccionar les ja existents. En aquests assajos psicològics s'abordaven temàtiques relacionades amb variables psicològiques que tenen un gran impacte en el rendiment esportiu i en la gestió de la pressió, com són l'estrès, l'autoconfiança, el control de l'activació, l'atenció i la concentració... així com també estratègies pròpies de la psicologia que serveixen per enfortir i estabilitzar tots aquests aspectes esmentats. Un fet que destaco i que em va resultar molt enriquidor va ser que, de manera conjunta entre els assistents, anàvem aterrant-ho al món casteller, fent la transferència des de l'àmbit esportiu al casteller.

El format que vam donar al projecte es basava en tres grans blocs d'intervenció: els assajos psicològics, les sessions per a càrrecs de lideratge i responsabilitat i les sessions psicològiques individuals

Entremig de vinyes al cor del Penedès

**La millor tendència:
la senzillesa i l'elegància.
Cada celebració serà única
i inoblidable**

Masia La Torre del Gall

c/ de la Torre del Gall, s/n · Sant Cugat Sesgarrigues · Alt Penedès
T. 93 899 20 03 · www.latorredelgall.com · anna@latorredelgall.com

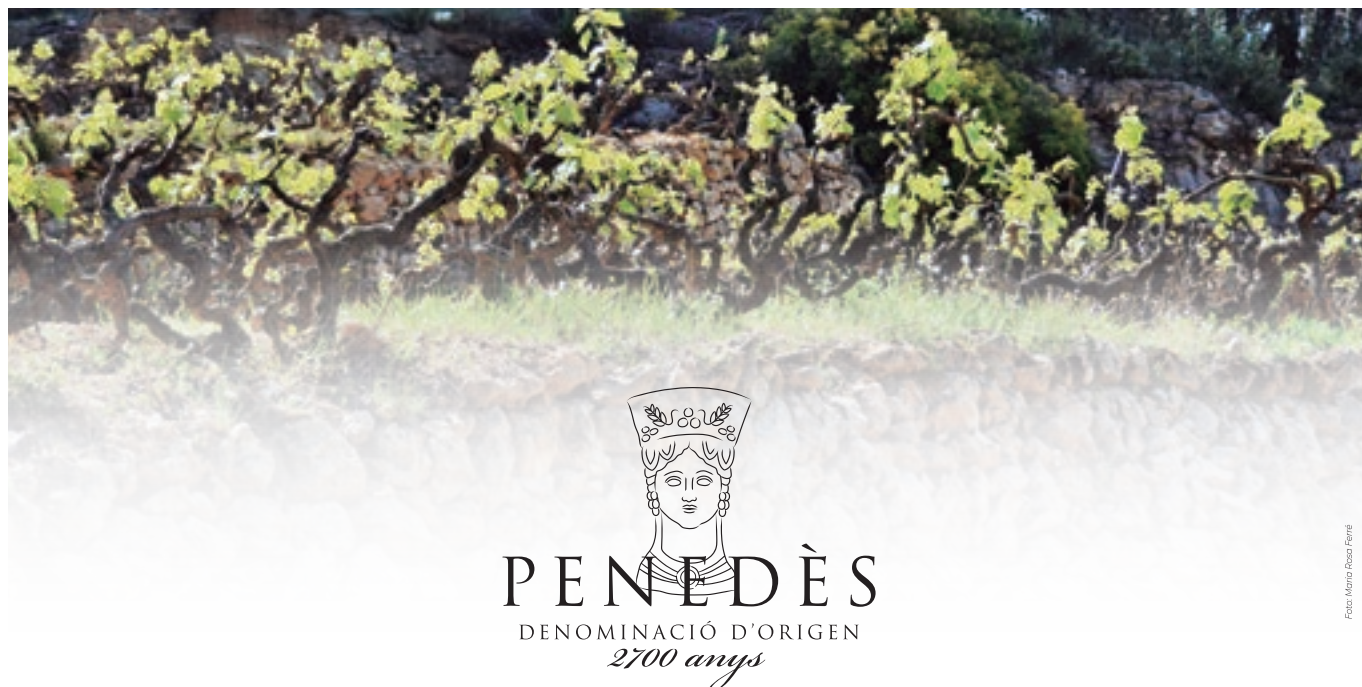

JOSEP CABRÉ

assessor

**Assessorament Fiscal
Comptable
Laboral**

c/ General Vallès, 21 baixos
Telèfons 93 890 55 17 · 679 175 232
c/e: joucabre@gmail.com
08720 Vilafranca del Penedès

Primera Denominació d'Origen 100% ecològica*

*Totes les vinyes i vins de la DO Penedès seran ecològics a partir de la verema 2025

En segon lloc, vam plantejar portar a terme unes sessions en les posicions clau de lideratge, com el cap de colla i la tècnica, en què s'abordarien aspectes relacionats amb el lideratge i la comunicació, com també les dificultats del dia a dia comunament associades a aquestes posicions, que es caracteritzen per tenir una gran responsabilitat i una pressió elevada. En aquest aspecte, el projecte es va poder seguir com s'havia planificat en la figura del cap de colla, però la intervenció en la tècnica vam acabar programant-la per a la temporada següent.

En darrer lloc, també es van proposar les sessions psicològiques individuals. En aquest cas, les persones venien derivades des de la colla mateixa i l'acompanyament psicològic es realitzava de manera unipersonal, per poder donar resposta als castellers i castelleres que necessitaven un suport més individualitzat i detallat, partint de les característiques de la seva situació personal.

COLLA RESILIENT

Per acabar, voldria fer una breu reflexió personal sobre com vaig viure i veure la temporada passada, en el meu pas pels Castellers de Vilafranca. La temporada va ser exigent i més perquè era any de concurs. Això suposava afrontar un any amb grans reptes per assolir i amb objectius cada vegada més ambiciosos per conquerir. I jo, que no coneixia gairebé aquest món, vaig poder constatar, a través del que vaig conèixer de la dinàmica de la colla i de les persones

que la conformen, que els Castellers de Vilafranca són una colla pionera i molt valenta, altament competitiva i ambiciosa. També és resilient, que s'aixeca davant les dificultats i que no es rendeix, sinó que ho continua intentant encara que costi perquè el desig de superar-se és més gran que la por de fracassar.

Vaig conèixer persones amb un gran sentit de pertinença, amb una gran capacitat de dedicació i determinació per assolir els objectius marcats i amb una gran capacitat per fer renúncies quotidianes i prioritzar allò que és una gran passió i part de la pròpia identitat: fer castells. Si pogués aportar un granet de sorra amb aquest article, animaria a valorar allò que s'aconsegueix, allò que funciona i tot l'esforç i el treball personal que hi ha al darrere d'una temporada castellera, amb quasi la mateixa intensitat i desig que se somia per aconseguir allò que encara queda per assolir. Per mi, valorar el que hem fet abans (sense caure en l'auto-complaença) és la benzina que ens ajuda a assolir les fites més complexes i ambicioses que tenim per davant. ●

Vaig poder constatar, a través del que vaig conèixer de la dinàmica de la colla i de les persones que la conformen, que els Castellers de Vilafranca són una colla pionera i molt valenta, altament competitiva i ambiciosa. També és resilient, que s'aixeca davant les dificultats i que no es rendeix

Foto: Sergio Ros

PROPOSTES PER MILLORAR EL CONCURS DE CASTELLS I LA TAULA DE PUNTUACIONS

Aviat farà un any que vaig fer un escrit per a la Revista Castells on vaig dir la meua sobre el sistema de puntuacions del Concurs de Tarragona. Que vagi per endavant que no era perquè cregués que aquest sistema fos injust o mal pensat. Com he dit sempre, ja sabem quines són les normes des de bastant abans de començar el concurs i són iguals per a totes les colles.

TONI BACH LLEAL
CASTELLER @VERDS I REMER
@OBRERIA «JUNTS SOM IMPARABLES!»

 @TonideLloret

Quan ens hi presentem sabem el pa que s'hi dona. Sí que vaig dir que el sistema actual, per a mi, ha quedat obsolet i que s'haurien de cercar fórmules més modernes que determinin com a guanyadora la colla que dominin el panorama de castells actual: amb folre i manilles, «nets» i els que jo anomenava «compostos i per sota».

I AJUT CEPAC-URV

A principis d'aquest any es va presentar el treball guanyador del I Ajut CEPAC- Càtedra URV d'Estudi del Fet Casteller, dotat amb 8.000 €, per treballar durant un any en una base informativa útil per millorar aspectes com la taula de puntuació del certamen, entre d'altres. L'Ajut el van guanyar Carles Esteve, Enric Güell, autor de diversos articles castellers en què s'hi aproximava des del vessant estadístic, i Pau Ricomà, que el 2004 ja va presentar una innovadora fórmula per reformar la taula de puntuació del Concurs.

El 8 de maig de 2025 van venir a Vilafranca a presentar les propostes que fan per millorar el Concurs de Castells i la taula de puntuacions. Així doncs, davant força públic de l'àmbit casteller de la vila, van anar explicant les propostes. Els felicito, com ja vaig fer en el torn de preguntes, per la feinada i per les propostes. Haig de dir, però, que m'esperava que fossin més trencadores. És cert que n'hi ha que millorarien molt el sistema actual, però són millores que penso que arriben tard per allò que ja vaig exposar fa un any.

SIMPLIFICAR LES PUNTUACIONS

Es proposa simplificar o fer més senzill el sistema de puntuacions agrupant els castells per similituds i prescindint de números infladíssims i difícils de recordar (3.195, 3.300, 3.405, 3.510) per passar a un escalat més simple i molt més senzill d'anar sumant (de l'1 al 25 per a cada grup). És una bona proposta,

Foto: Sergio Ros

però és un tema que fa 20 anys que havíem discutit amb en Sergi Cornadó, *Cigró*, de la Colla Jove Xiquets de Tarragona, alma mater de l'actual taula de puntuacions. Jo soc de lletres i encara avui em costa entendre per què, si un castell s'ha guanyat el dret d'entrar a la taula de puntuacions, costa tant encabir-l'hi sense malmetre tota la classificació i aquest ball de xifres, que per als que no hi entenem sembla molt rebuscat. I al mateix temps, si aquest sistema de punts s'hagués fet més senzill, com es proposa ara, perquè podria fer que, al sumar els tres millors castells de cada colla, es donessin casuístiques o combinacions que farien que el resultat no fos just. Vaig agafar uns quants concursos, vaig canviar-ne la numeració fent-la més

Encara avui em costa entendre per què, si un castell s'ha guanyat el dret d'entrar a la taula de puntuacions, costa tant encabir-l'hi sense malmetre tota la classificació

**MÉS D'UN
SEGLE L·LIGATS
AL TERRITORI**

BUNDÓ
L'ARBOÇ • 1909

embotitsbundo.com

senzilla (1, 2, 3, 4, 5, ...) i el resultat era el mateix. Estic segur que el sistema actual està molt ben estudiat i calculat. Però també estic segur que ja fa anys que hauríem pogut trobar una solució per simplificar la taula de puntuacions i fer-la més entenedora.

L'agrupament també és una bona proposta, però, tot i agrupar-los, continuem fent un escalat que provocarà que els folrats i amb manilles i els «nets», per exemple, tinguin valors diferents. Per molt que es facin fórmules, es recullin resultats i tinguem moltes mostres, sempre seran sota uns criteris subjectius, en els quals serà complicat valorar altres paràmetres: volum de treball, especialització, exclusivitat, quantitat de gent, dificultat tècnica...

CASTELLS DESCARREGATS I DURADA

També em va agradar que es tornés a parlar que el guanyador del concurs ha de ser-ho descarregant almenys un castell. Si repassem tots els concursos, sempre ha estat així. Potser seria millor permetre'n només un de carregat, recuperant el que ja es va fer el 2018.

Quant a eliminar una ronda per escurçar la competició, ja vaig dir que s'hauria de comprovar rellotge en mà, però no crec que la llargada excessiva del concurs vingui de la cinquena ronda. Poques colles fan ús d'aquesta cinquena ronda. Tinc la sensació que és en les transicions entre castells on es perd més temps i que és aquí on més s'hauria de treballar.

COLLA MÉS COMPLETA

S'hauria de trobar una fórmula que proposés que les colles mostressin un domini en els tres grups que he comentat: amb folres i manilles, «nets» i compostos i per sota. Per exemple, en cada una de les tres primeres rondes, s'hauria de fer un castell d'aquests grups: una ronda de castells amb folre i manilles, una altra de «nets» i la tercera amb castells compostos o per sota. És clar que la colla guanyadora seria, no només la millor, sinó la més completa.

Foto: Clàudia García

Una altra opció, més trencadora, seria fer un sorteig per escollir un castell de cada grup i les colles del mateix nivell haurien de concursar seguint el mateix programa. No es podria dir que les puntuacions afavoririen una colla més que una altra. Amb més certesa es podria dir que tots jugaríem amb les mateixes cartes. I estem d'acord que la colla guanyadora seria la colla més completa.

Hem de ser valents a l'hora de cercar noves propostes i alternatives innovadores per a les puntuacions dels castells i per al funcionament del concurs. Evidentment han de ser imaginatives, però el més important és que es busqui l'alternativa que premii la colla que domini tots els tipus de castells i tècniques. I sobretot que es valorin encara més els castells descarregats. Som-hi! ●

Estic segur que el sistema actual està molt ben estudiat i calculat. Però també estic segur que ja fa anys que hauríem pogut trobar una solució per simplificar la taula de puntuacions i fer-la més entenedora

Foto: Sergio Ros

CASTELLS AMB QUÍMICA

Imagina't una plaça plena de gent, l'emoció a flor de pell i una torre humana que s'aixeca cap al cel. Això són els castells, aquesta tradició que barreja cultura, esport i espectacle. Però, sabies que darrere d'aquesta tradició hi ha molta ciència?

MARTA CALULL BLANCH
DIRECTORA DE LA CÀTEDRA URV PER
A L'ESTUDI DEL FET CASTELLER

 @MartaCalullB

Des dels anys 90, els científics s'han interessat molt pels castells. Gràcies als seus estudis i col·laboracions amb les colles castelleres, aquesta tradició tan arrelada ha esdevingut més segura i pot oferir castells encara més impressionants. És com si la ciència i la tradició s'haguessin donat la mà per fer quelcom extraordinari! Hi ha moltes branques de la ciència darrere dels castells, però n'hi ha una, la química, que la hi podem trobar d'una manera discreta però essencial perquè l'activitat castellera sigui cada vegada més segura.

La química té un paper molt important en els castells, i la trobem als cascs que protegeixen els més petits, a les camises dels castellers; la química ajuda els castellers a saber quin és el millor moment per beure aigua... i fins i tot també es troba a l'aire que es respira. Però la química no només es limita a les coses materials, sinó que també està present en les emocions i sensacions que experimenten els castellers i el públic.

EL CASC

Imagina't que has de dissenyar un casc especial per als castellers. Sembla fàcil, oi? Doncs resulta que va ser tot un repte! Els científics i enginyers van haver de posar-hi el cap, mai millor dit, per aconseguir un casc que fos segur, còmode i, a més, assequible. Vegem com ho van aconseguir!

El casc casteller està fet d'un material sorprenent anomenat poliestirè expandit. És el mateix material que es fa servir per fer safates d'aliments o per aïllar les cases. Té unes propietats que el fan ideal per protegir els caps dels castellers: és lleuger com una ploma (98% d'aire!), és fort com un roure, es pot reciclar completament i es pot modelar en qualsevol forma. Però el més important és la seva capacitat d'absorbir impactes:

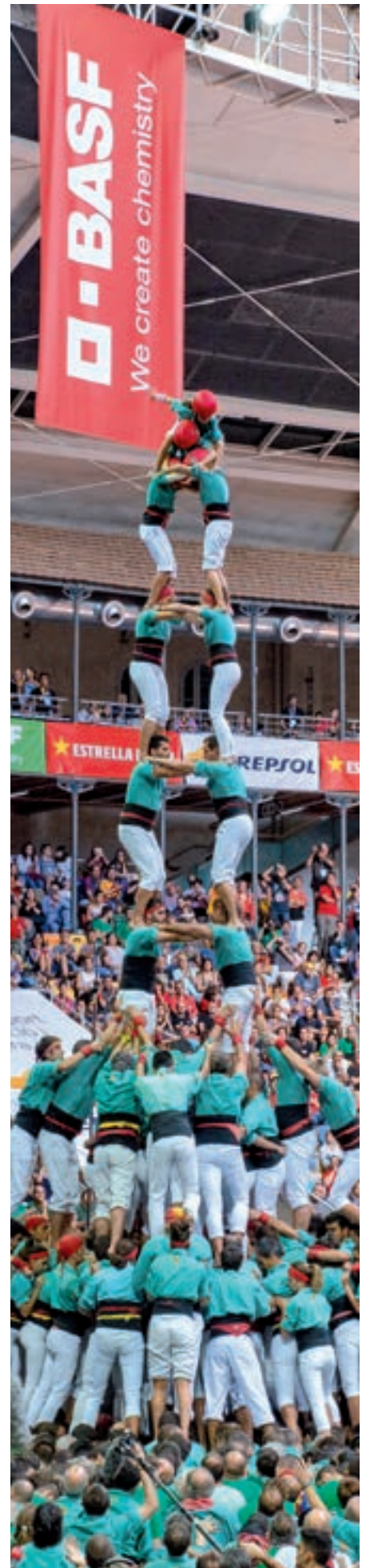
quan rep un cop, es deforma lleugerament i absorbeix l'energia de l'impacte. També actua allargant el temps d'impacte i d'aquesta manera reduint la intensitat del cop. És com si portessin un coixí invisible que els protegeix el cap.

Aquest casc gairebé màgic va començar a utilitzar-se l'estiu de 2006. Al principi, alguns castellers eren una mica escèptics, però aviat van veure que era una idea brillant. Tant és així que, des del 2012, el seu ús és obligatori per als nens i nenes que pugen fins al capdamunt del castell. I els resultats? Espectaculars! L'èxit del casc ha estat tan gran que actualment ja es planteja si també s'hauria d'utilitzar en altres parts del castell, especialment en els castells més alts i complexos. Qui sap? Potser en el futur veurem castells encara més impressionants gràcies a aquesta petita gran meravella de la ciència!

MÉS QUÍMICA

La química és una gran aliada, fins i tot quan es tracta de protegir les dents durant possibles caigudes en un castell! Els protectors dentals que utilitzen alguns castellers estan fets d'un material molt especial anomenat EVA, un tipus de plàstic flexible que recorda la goma. Aquest material té una propietat molt important: pot absorbir els impactes ajudant així a protegir les dents en cas de caigudes o cops.

I parlant de química... fixem-nos en un altre element essencial dels castells: les emblemàtiques camises de colors. Normalment estan fetes de cotó, un material natural que és resistent, transpirable i ideal per a l'esforç físic dels castellers. Però... i si us diguéssim que podríem fabricar aquestes camises amb altres materials? Per exemple, el niló, una tipus de fibra sintètica. Tot i ser artificial, el niló pot ser tan transpirable com el cotó, però amb l'avantatge de ser més lleuger. Qui sap? Potser algun dia veurem castellers amb camises de niló! La química sempre ens obre noves possibilitats!

Els protectors dentals que utilitzen alguns castellers estan fets d'un material molt especial anomenat EVA, un tipus de plàstic flexible que recorda la goma. Aquest material té una propietat molt important: pot absorbir els impactes ajudant així a protegir les dents en cas de caigudes o cops

Tots sabem que els castellers s'esforcen moltíssim durant les seves actuacions: suen, s'esgoten i, de vegades, poden arribar a deshidratar-se sense adonar-se'n. Però la ciència ha vingut al rescat amb una idea fascinant! Es tracta d'uns sensors especials que s'adhereixen a la pell, com si fossin petits adhesius. Aquests dispositius estan fets amb fils de cotó molt, molt prims barrejats amb uns materials diminuts anomenats nanotubs de carboni. Sembla complicat, oi? Però en realitat és molt senzill: aquests sensors són com uns detectius microscòpics que controlen quant suem. El més impressionant és que aquests sensors poden avisar els castellers en temps real si necessiten beure aigua. És com tenir un amic que et diu: «Ei, que estàs suant molt! Potser hauries de beure una mica d'aigua abans que no et deshidratis». Així, barrejant la ciència moderna amb la nostra tradició castellerà, podem cuidar millor la salut dels castellers i fer que aquesta pràctica sigui encara més segura.

AIRE NET

L'aire que respirem als assajos castellers també és molt important. Una mala qualitat de l'aire pot afectar tant la salut com el rendiment dels castellers. Quan assagem, som moltes persones en un espai tancat i, si no ventilem prou bé, l'aire es va «carregant» de diòxid de carboni (CO_2), un gas que exhalem quan respirem. I això no és bo pels castellers! Si hi ha massa CO_2 a l'aire, podem començar a notar mal de cap, problemes per concentrar-nos, marejos i fins i tot dificultats per respirar bé. En casos extrems (esperem que no hi arribem mai!), podria fins i tot provocar asfíxia.

I això passa perquè el nostre cos és molt intel·ligent però també molt sensible. Quan respirem aire amb molt de CO_2 , el cos es descompensa: canvia el pH de les nostres cèl·lules i es formen substàncies que no agraden al nostre sistema nerviós. El resultat és que el cervell no funciona tan bé com ho hauria de fer. I és clar, si el cos i el cervell no estan al 100%, augmenta el risc de tenir accidents fent castells. Però, per sort, hi ha una solució molt senzilla: un mesurador de CO_2 ! És com un petit àrbitre que ens diu quan l'aire no està prou net. I... què fem si el mesurador ens avisa? Doncs sortim a fora a prendre l'aire, obrim finestres i portes per ventilar bé i, quan l'aire torni a estar net, continuem l'assaig.

En resum, tenir cura de l'aire que respirem és tan important com assajar bé. Amb un simple mesurador de CO_2 i una bona ventilació, podem fer castells més segurs i sentir-nos millor. Així que, castellers i castelleres, a respirar aire net i a fer pinya!

PREVENIR LESIONS

Les lesions al coll dels castellers són un repte de seguretat en evolució. Les lesions cervicals, tot i ser poc freqüents, han estat sempre una preocupació important en el món casteller. Al llarg dels anys, s'han fet diversos intents per millorar la seguretat dels participants, especialment pel que fa a la protecció del coll.

Als anys 90, es va desenvolupar un primer model de protector cervical per a certes posicions de la pinya. Malgrat que oferia certa protecció, els estudis van revelar que calia millorar aspectes com la capacitat

Una mala qualitat de l'aire pot afectar tant la salut com el rendiment dels castellers. Quan assagem, som moltes persones en un espai tancat i, si no ventilem prou bé, l'aire es va «carregant» de diòxid de carboni (CO_2)

d'absorció d'energia i la flexibilitat. Malauradament, les limitacions tecnològiques de l'època van impedir que s'adoptés de manera generalitzada. Avui dia, la recerca continua per trobar una solució òptima que s'adapti a les necessitats específiques dels castells. El principal desafiament és desenvolupar un material que absorbeixi eficaçment l'energia dels impactes i proporcioni la flexibilitat necessària per a les diferents posicions del coll durant la construcció del castell.

Una altra mesura de seguretat passiva que s'ha implementat amb èxit és el terra atenuant, present en molts locals d'assaig. Aquest terra està compost per cautxú trinxat i EPDM (etilè-propilè-diè), un elastòmer molt resistent. El terra atenuant funciona allargant el temps de desacceleració en lloc d'absorbir energia directament. Això el diferencia d'altres materials que poden fer ambdues funcions, com el casc casteller. Un augment del temps de desacceleració es tradueix en una disminució de la velocitat de l'impacte i, per tant, en redueix la intensitat. Un avantatge addicional del terra atenuant és que fa que les proves netes dels castells siguin més còmodes i menys exigents per als segons. Quan es realitza una prova sense pinya o baix sobre aquest tipus de superfície, la càrrega a l'esquena del casteller es redueix significativament, fent que els assaigs siguin més agradables i segurs.

MISSATGERS QUÍMICS

Mentre es construeixen els castells, dins del cos dels castellers passa una cosa fascinant: una veritable explosió de química! És com

si tinguessin una petita fàbrica a dins que produeix diferents substàncies. Aquestes substàncies, anomenades neurotransmissors, són les encarregades de transmetre missatges al cervell i provocar diferents sensacions i emocions. Però quins són aquests «missatgers químics»? N'hi ha molts, però l'adrenalina, la noradrenalina, la serotonina i la dopamina podríem dir que són els més importants que entren en acció durant la construcció d'un castell. L'adrenalina és com el «botó d'encesa» del cos. Quan sona la música de les gralles, l'adrenalina diu al cos: «Prepara't, que ara ve la part difícil!». La noradrenalina és com un vigilant molt atent. Ajuda els castellers a estar concentrats i a reaccionar ràpidament si el castell comença a trontollar. La dopamina, és la «substància de la felicitat». Quan aconsegueixen fer el castell, els castellers se senten feliços gràcies a ella. La serotonina és com un bon amic que et dona confiança. Ajuda els castellers a sentir-se segurs davant del repte.

Aquesta «química interna» és fonamental perquè els castellers puguin fer la seva feina. Els ajuda a estar preparats, concentrats, motivats i segurs. És com si el cos els donés les eines necessàries per afrontar el repte de construir el castell.

En resum, els castells són molt més que una simple activitat física. Són una experiència que combina emoció, treball en equip i una fascinant química interna. Una clara mostra de com la ciència i la tradició es poden combinar per fer més segura i emocionant una de les nostres tradicions culturals més estimades. La pròxima vegada que vegis un castell, recorda que estàs veient molt més del que els ulls poden captar! ●

Dins del cos dels castellers passa una cosa fascinant: una veritable explosió de química! És com si tinguessin una petita fàbrica a dins que produeix diferents substàncies. Aquestes substàncies, anomenades neurotransmissors, són les encarregades de transmetre missatges al cervell i provocar diferents sensacions i emocions.

PREPARACIÓ FÍSICA EN ELS CASTELLS: FORÇA, EQUILIBRI I COORDINACIÓ

És ben sabut que per fer castells cal força, equilibri, valor i seny; però també cal una preparació física i, per descomptat, psicològica. Us diria més, d'un hipotètic 100%, el 80% l'hauríem de destinar a la preparació psicològica i el 20% restant a la física.

ORIOL BOVÉ PALAU
GRADUAT EN CIÈNCIES DE
L'ACTIVITAT FÍSICA I L'ESPORT.
ENAMORAT DELS CASTELLS
✉ @Oriolbove

força o menys. Tot i això, tenir un cos amb una musculatura forta fa que no hi hagi tantes lesions i, en el cas de tenir-ne, n'agilita la recuperació

TREBALL FORA DE L'ASSAIG

Tot i això, un 20 % del temps de treball per entrenar físicament és molt de temps. Aquí no val a dir que «com que vaig a assaig, ja 'em poso en forma'». Aquest treball s'ha de fer a l'ombra, a casa, fora de l'assaig. Al local d'assaig dediquem el temps a fer entrenaments «tècnics», a fer proves de castells separant-ne les parts o, com hem fet els darrers anys, a plantar força castells sencers. Aquests assaigs els podem anomenar els entrenaments específics- «són aquells moments en què els castellers/esportistes dediquen part de l'entrenament a millorar les habilitats tècniques necessàries que es desenvoluparan durant l'actuació/competició». Per fer aquests entrenaments que anomenem específics, és a dir, els assaigs, cal seguir un escalfament i uns posteriors estiraments.

De fet, fer entrenaments específics, pel que fa a rendiment, ens obliga d'entrada a tenir una forma física més alta, ens obliga a destinar un temps a preparar el cos per fer un exercici físic concret, específic, i, per tant, molt més lesiu. Per aquest motiu, és imprescindible que estirem, que escalfem i que treballem a casa, al gimnàs i fora dels assaigs per tenir una bona condició física que ens permetrà portar a terme l'activitat castellera.

QUALITATS FÍSQUES

En l'activitat que desenvolupem, necessitem treballar a partir de diferents qualitats físiques. De les més importants, en podem escollir quatre: la força, l'equilibri, la coordinació i la flexibilitat de la musculatura.

La força és un dels pilars fonamentals en la preparació física dels castells, tant en la part superior del cos com en les cames. Dependrà de les funcions específiques de cada posició que una persona hagi de treballar més la

EQUILIBRI I COORDINACIÓ

L'equilibri és un tret indispensable de les construccions humanes, però va de la mà de la coordinació. L'equilibri en una persona fa que en tot moment tingui clar on és. La seva propiocepció al nivell del turmell és alta i els seus neuroreceptors estan en constant atenció per evitar possibles lesions (torçades de peu, per exemple). En pisos superiors, tenir un bon equilibri comporta que la persona pugui desenvolupar més força ja que un grup muscular entrenat a través d'un treball amb plataformes inestables ens permet que no treballi tan sols la musculatura principal agonista i antagonista, sinó tota la musculatura compensatòria, ja que s'està treballant de forma global en el conjunt de l'articulació o del cos.

La coordinació ens permet controlar i integrar els moviments musculars fent que accions complexes puguin passar a ser més fluides. Com ho podem aplicar als castells? Ser una persona més coordinada em permetrà desenvolupar més moviments i fer-los de manera més àgil.

És imprescindible que estirem, que escalfem i que treballem a casa, al gimnàs i fora dels assaigs per tenir una bona condició física que ens permetrà portar a terme l'activitat castellera

DES DE 1940

MASÓ

• FRESC I DE PROXIMITAT •

Vilafranca del Penedès

Mercat Sant Salvador Plaça Vall del Castell, 7
Tel: 93 817 42 24 Tel: 93 817 37 15

Olèrdola

Av. Vilafranca del Penedès, 23-25
(Pol. Ind. Sant Pere Molanta)
Tel: 93 892 46 69

Abrera

Mercat Municipal d'Abrera
Tel: 93 770 17 74

Vilanova i la Geltrú

Josep Coroleu, 75-77 Baixos

ESPORTEC

OUTDOOR SPORT

ECORUTES · AVENTURA · MAR · NEU

ESPORTEC.NET
f @ESPORTECOUTDOOR

Foto: Jose Paredes

FLEXIBILITAT O ELASTICITAT DE LA MUSCULATURA

La flexibilitat és vital per prevenir lesions i millorar el rendiment global del cos. Les castelleres i els castellers han de ser capaços de moure's amb agilitat per mantenir un múscul sa, amb bona salut. Sempre s'ha dit que una musculatura sana ha de ser forta, però també ha de ser elàstica. A dia d'avui, només hi ha una manera de fer que aquests músculs siguin elàstics: estirant-los!

Aquests estiraments es poden fer de diferents formes i tècniques: fent ioga, amb estiraments dinàmics, globals en PNF, etc. Com a cadascú li agradi més. El que sí que hem de fer -i m'hi incloc- és estirar més. Està demostrat que estirar després de fer una activitat física és beneficiós per a la salut i ajuda a prevenir lesions musculars.

La preparació física en els castells és un procés integral que combina força, equilibri, coordinació i flexibilitat, entre altres. Aquestes capacitats s'han d'entrenar a l'ombra i durant els assaigs (entrenaments específics). Abans de començar l'assaig, hem d'escalfar bé i en acabar hem d'estirar, i cada persona ha de saber què pot i què vol fer.

LA IMPORTÀNCIA DE FER ESTIRAMENTS

Disposar d'un entrenament adaptat a les necessitats de cadascú ajudarà a millorar, però hem de tenir en compte que, cada vegada que fem exercici, les fibres musculars del cos es contrauen; cada cop que ens puja gent a sobre, ens encongim. Per tant, ens hem de preparar per afrontar el que ve: la temporada és llarga i necessitem estar en bona forma. En acabar l'assaig necessitem tornar el cos a la seva posició de sortida estirant bé totes aquestes fibres. No estirar pot causar contractures, males posicions i sobretot pot fomentar sobrecàrregues, mals hàbits i lesions.

Segur que més d'una vegada, al matí del dia següent d'un d'aquests assaigs especials en què fem moltes proves, molts peus, en definitiva, molts castells, quan us heu llevat, us heu sentit con si us hagués passat un camió per sobre. Doncs no us puc garantir que després d'estirar no sentireu la mateixa sensació, però sí que us dic que el dia següent ho agraireu i molt. El vostre cos és savi. Si l'acostumeu a tenir bons hàbits, tindreu una millor salut, una millor forma i sobretot us sentireu bé amb vosaltres mateixos. Cuideu-vos i estireu cada dia, que el cos us ho agrairà. ●

Al matí del dia següent d'un d'aquests assaigs especials en què fem moltes proves, molts peus, en definitiva, molts castells, quan us heu llevat, us heu sentit con si us hagués passat un camió per sobre. Doncs no us puc garantir que després d'estirar no sentireu la mateixa sensació, però sí que us dic que el dia següent ho agraireu i molt

Foto: Biel Senabre

SEGURETAT EN ELS CASTELLS: UN DEBAT MÉS VIU QUE MAI

Quan pensem en Sant Fèlix 2024, a tots ens ve al cap el mateix nom. I amb raó. Què recordem d'aquest Sant Fèlix? La seguretat en els castells és, de sobte, un tema de moda?

FÈLIX DÍAZ-PRieto MASANA
TOT EL QUE S'UNEIX ESTÀ DESTINAT
A DISSOLDRE'S

 @felix_diazpriet

És casualitat que diversos documentals recents tractin aquest «temarro»? I la proposta de resolució que ha entrat al Parlament, de què va exactament? Els qui vivim el món casteller des de dins potser no ens n'adonem, però sí: la seguretat torna a estar al centre del debat. I aquest cop, no pas com a guarnició, sinó com a plat principal.

EL LÍMIT DEL RISC

Fa uns vint anys ja vam viure una crisi de seguretat important, que va culminar amb l'entrada en escena del casc casteller el 2006 i amb la declaració dels castells com a Patrimoni Immaterial de la Humanitat el 2010. Però, des de llavors, què més hem fet? Podríem pensar que res... però no seria del tot cert.

Potser el que realment ha canviat no és tant el món casteller, sinó la percepció del risc per part de la societat. El límit del risc que la societat està disposada a tolerar ha baixat dràsticament. Un exemple clar el tenim al món dels bombers: anys enrere, entrar en una casa en flames amb la mànega a la mà era una pràctica habitual. Avui dia, abans de posar un peu dins d'un incendi estructural, cal haver superat una *checklist* exhaustiva que garanteixi totes les mesures de seguretat possibles. Això no elimina el risc, però sí el que es pot controlar.

Pel que fa als castells, aquesta evolució es reflecteix en la intolerància social a certes imatges, com ara un pom de dalt sense cascs. Alhora, molts àmbits han avançat en regulació i prevenció, però el món casteller no ha anat al mateix ritme. Aquesta descompensació és, precisament, el motiu pel qual la seguretat en els castells torna a ser un tema d'actualitat.

CANVIS

Ara bé, no és del tot cert que no s'hagi fet res. Encara que no hi hagi hagut grans avenços

estructurals, sí que hi ha hagut un moviment de fons: una major consciència col·lectiva sobre la preparació física, la importància de la nutrició o la necessitat de fer assaigs més realistes. Abans, veure un castell de nou a assaig era un esdeveniment. Ara, ho vivim amb naturalitat.

També ha canviat la nostra manera d'assumir riscos. Des del 2021 no havíem caigut de cap castell que no hagués estat de gamma extra. El 2024, només havíem caigut per Sant Fèlix i pel Concurs i anecdòticament al Catllar. Assagem i actuem amb més criteri, més exigència i més seguretat que mai. Ens costa més treure castells de la xarxa. Ens costa, perquè ens aferrem a la seguretat. I la qüestió s'ho val: què hauria passat al món casteller si l'accident de Sant Fèlix hagués estat fatal?

AUGMENTAR LA SEGURETAT

És important ser conscients d'aquest context i afrontar-lo amb maduresa. Com a colla, hem d'aconseguir que els Castellers de Vilafranca siguin sinònim de seguretat. Com ho podem

Molts àmbits han avançat en regulació i prevenció, però el món casteller no ha anat al mateix ritme. Aquesta descompensació és, precisament, el motiu pel qual la seguretat en els castells torna a ser un tema d'actualitat

Torre de 9 amb folre carregada a la diada de Sant Fèlix del 2005, amb el pom de dalt sense els cascs de seguretat que s'incorporarien la temporada següent.

Foto: Fèlix Miró

Foto: Fèlix Miró

El detergent que protegeix
la teva roba i el Medi Ambient.

***Deter
Solín***[®]

Fet al Penedès

Descobreix-ho a detersolin.com

fer? Mantinguem el rumb que, de forma orgànica, ja hem començat a seguir:

- La iniciativa d'entrar el fet casteller al Parlament per regular-ne els recursos preventius és clau. A dia d'avui, no hi ha cap obligació legal que hi hagi ambulàncies a plaça. I, en una mala caiguda, l'absència d'atenció immediata i adequada podria deixar una ferida profunda al món casteller.
- Cal continuar apostant per l'Àrea de Rendiment, Salut i Investigació. L'objectiu és clar: rendiment òptim, bones pràctiques nutricionals, atenció sanitària preventiva i curativa, i foment de la recerca. Ja està a punt d'arribar un nou model de casc casteller amb modificacions molt positives.
- El 2025 incorporem les jornades de pre-

venció, amb una doble finalitat: formació i seguiment. D'una banda, formarem les noves incorporacions i recordarem bones pràctiques a la resta, centrant-nos especialment en la seguretat al peu, on s'acumulen moltes de les lesions. De l'altra, generarem un registre de persones formades, visible a l'app amb una insígnia identificativa. Això motivarà a participar-hi i farà créixer el nivell de seguretat del nostre peu.

El món evoluciona, i els castells també. En aquest camí, la seguretat no ha de ser vista com un límit, sinó com una oportunitat per fer pinya amb responsabilitat, coneixement i amb el respecte que requereix l'evolució de la societat. Si volem continuar fent història a les places, cal posar l'èmfasi en la seguretat i construir-la a la nostra manera. Si no ho fem, ens la construiran a la seva! ●

El 2025 incorporem les jornades de prevenció, amb una doble finalitat: formació i seguiment. D'una banda, formarem les noves incorporacions i recordarem bones pràctiques a la resta, centrant-nos especialment en la seguretat al peu, on s'acumulen moltes de les lesions

ALGUNES RECOMANACIONS BÀSIQUES PER COL·LOCAR-SE A LA PINYA:

- Evitar elements perillosos (ulleres, rellotges...).
- Conèixer les pròpies capacitats físiques.
- Seguir les indicacions de l'equip de pinyes.
- Tenir agilitat i cura si s'ha de pujar a folre, manilles, puntals o tronc.
- Adoptar una bona posició al peu: lleugera flexió de genolls, tensió constant.
- Mantenir el cordó obert en tot moment.

Primera sessió de les jornades de prevenció dutes a terme la temporada 2025.
Foto: Alba Esteve

Foto: Sergio Ros

06.10.2024

XXIX Concurs de Castells de Tarragona

Castells:
3d10fm, id 9d9f, 4d9fa (c), 9d9f (c),
4d10fm (c), Pd5 i 5Pd4

17.03.2024

Puigdàlber

Castells:
4d7, 5d7, 7d7, 3d7, 4d7a, 4Pd4 i Pd5

24.03.2024

Diada de Primavera
a Cal Figarot

Actuació amb:
Colla Castellera La Bisbal del Penedès

Castells:
Td7, 4d8, 5d7, 7d7, id 4d7a, 4d7a, 4Pd4 i Pd5

06.04.2024

Sant Martí Sarroca

Castells:
Td7, 3d8, 4d8, 5d7, Pd6 i 4Pd4

14.04.2024

Dia del Graller

Del 19 al 21.04.2025

Euskal Herria

1R CASTELL
DE NOU DE LA
TEMPORADA**Castells:**

td8f, 7d8, 3d9f, 4d8, Pd6i 5Pd4

Castells (19.04.2024):

Aretxabaleta: 4d7, 5d7, 3d7a, 7d7, Pd5i 4Pd4

Castells (20.04.2024):Portugalete: Td7, 3d7, 4d8, 3d8, 4d7a, Pd5 i 5Pd4
Hondarribia: 4d8, Td7, id 3d8, 3d8, 7d7, Pd5i 5Pd4**Castells (21.04.2023):**

Bilbao: 4d8, 3d8, 4d7a, Pd5i 4Pd4

26.04.2024

Puigdàlber

Castells:
4d7, 4d6a, Td6 i 2Pd4

28.04.2024

Fira de Primavera
a Martorell

Actuació amb:
Castellers d'Esparreguera
Matossers de Molins de Rei
Vaillets de Gelida

Castells:
3d8, Td8f, 4d8a, Pd7f i 5Pd4

11.05.2024

Les Cabanyes

Castells:
4d7a, Td7, 4d8, 9d7 i 5Pd4

***ELS CASTELLERS DE
VILAFRANCA I
AUTOCARARS DEL
PENEDÈS,***

**BEN
AMUNT!**

ÀLTIMA

Cuidem cada història

Al **Tanatori Àltima Vilafranca del Penedès**, tenim el ferm compromís d'estar al teu costat, cuidant de cada història, protegint cada record i oferint-te els serveis que millor s'adapten a cada moment, amb un tracte proper, empàtic i personalitzat, acompanyant-te i tenint en compte cada detall del procés, perquè tu puguis estar al costat dels teus éssers estimats en els moments que més importen.

TANATORI
ÀLTIMA VILAFRANCA DEL PENEDÈS

C/ Balcó de les Clotes, 18 - Vilafranca del Penedès
T. 938 920 105 | Atenció 24 h. 900 230 238
www.altima-sfi.com |

12.05.2024

Aniversari dels Castellers de Sants

Actuació amb:

Castellers de Sants i Xiquets de Tarragona

Castells:

Pd4, 3d9f, 4d9f, 7d8, Pd5 i 5Pd4

19.05.2024

Fires de Maig

Actuació amb:

Xicots de Vilafranca

Castells:

Pd4, 4d9f, id 3d9f, 3d9f, 5d8, Pd5 i 5Pd4

26.05.2024

Diada dels Quatre Fuets
a Berga

Actuació amb:
Castellers de Berga
Moixiganguers d'Igualada

Castells:
Pd4, Td8f, 3d9f, 5d8, Pd6, Pd5 i 4pd4

01.06.2024

El Vendrell. Diada de les colles
campiones del Concurs
de Castells de Tarragona

1R CASTELL
DE GAMMA
EXTRA DE LA
TEMPORADA

Actuació amb:
Nens del Vendrell
Colla Vella dels Xiquets de Valls
Colla Joves Xiquets de Valls

Castells:
3d9f, Td9fm, 4d9f, Pd6 i 5Pd4

08.06.2024

XXIV Diada de la Colla Jove de l'Hospitalet

Actuació amb:

Colla Jove de l'Hospitalet
Minyons de Terrassa
Castellers de Mollet

Castells:

3Pd4, 4d8a, 3d9f, 5d8, Pd7f i 4Pd4

23.06.2024

Gran Premi de Fórmula 1 a Montmeló

Castells:
4d8

29.06.2024

Diada del Pla de la Seu

Castells:
Td9fm, id 5d9f, 3d9f, 4d9f, Pd8fm i 4Pd4

Actuació amb:
Xiquets de Tarragona
Castellers de Sant

13.07.2024

Diada de les Cultures a Altafulla

Actuació amb:
Castellers d'Altafulla
Colla Vella dels Xiquets de Valls
Xiquets de Tarragona**Castells:**
4d9f, Td9fm, 3d9f, id Pd8fm, Pd7f, Pd5 i 6Pd4

20.07.2024

Les Santes

Actuació amb:

Capgrossos de Mataró
Minyons de Terrassa

Castells:

Pd4, 9d8, 5d9f, Td9fm, Pd8fm, Pd5 i 6Pd4

27.07.2024

XXIX Aniversari de Cal Figarot

Actuació amb:Colla Jove de Castellers de Sitges
Tirallongues de Manresa**Castells:**4d8a, 3d9f, 4d9f, Pd7f i 7Pd4

03.08.2024

Diada de la Festa Major de Vilanova i la Geltrú

Actuació amb:
Bordegassos de Vilanova
Colla Jove Xiquets
de Tarragona
Colla Joves Xiquets
de Valls

Castells:
2Pd4, 5d9f, 3d10fm,
4d9fa, Pd8fm i 5Pd4

TU L'HAS VIST? QUÈ HI HA AL MIG?

GERARD MARTORELL, MARTU
CASTELLER DE VILAFRANCA

 gmtro22

Nervis, nervi, serenor, dolor, crits, patiment, supervivència, més crits, alleujament, eufòria, collectivitat, catarsi, voràgine, bogeria, petons, testosterona, llàgrimes, somriures, abraçades, suor, sang, fetge? Cops de cap, felicitacions, fotografies, xampany i galetes, val!

I quin dia i quina diada... la millor de l'any? Tornem a sentir-nos grans. Com pot ser que una colla tan competitiva com la nostra celebri més un 4 de 9 amb folre i agulla que un 3 de 10 amb folre i manilles? «Home! Feia molt de temps que no el descarregàvem!», dirà un. «Era nostre i el vam deixar perdre, era una insígnia!», dirà l'altre. I que bonic que seria que això fes repensar alguna cosa com, per exemple, l'obsessió, magnífica i malaltissa, de necessitar ser els millors en qualsevol àmbit. I, posats a repensar, ara que (per fi) la llengua és actualitat, me n'aprofitaré, ja que això de les cròniques, una vegada llegida una, llegides totes.

Som els millors, ho diem amb orgull. Però, volem ser els millors en tots els àmbits? Les vivències de les Neus 2024, i totes les vivències individuals i collectives de la colla, em fan pensar que no som prou conscients de la bombolla en què vivim. Cosa inconscient, segur, però autosuggestionada, també. Viure en una bombolla i obviar el que no ens interessa, ens fa mal. Vivim d'esquena a bona part de la societat que també fa molts anys que vertebrava el país i que aviat és probable que el canviï per sempre. I què hi farem, els flamants Castellers de Vilafranca? Podrem mantenir la bombolla?

La colla és un dels pocs espais de la meua vida que puc viure plenament en català. Desconec si algú més ho percep així. Penso en els anys del procés, quan la colla es va significar clarament. I va ser valent i arriscat fer-ho, però, com a entitat innegablement cultural i catalana, havia de ser així, penso. Serem igual de valents en un àmbit menys mediàtic, com ara el sociolingüístic? Estem reconeguts al cens d'entitats que promouen la llengua catalana. Ens ho creiem? O només volem desgravar-nos la quota de socis?

Catalunya és una terra d'acollida. Així ho evidencia la història. En el marc d'una guerra perduda i, per tant, com a país ocupat, cap al 1715, Felip V va prohibir i perseguir un reguitzell de coses, entre les quals, l'ús del català en l'àmbit públic i institucional. En aquell moment, prop del 95% de la població no sabia parlar ni entendre res més. 300 anys després, què ha passat? Penso en la nostra bombolla. Acosteu-vos a la pinya de les altres colles. És gaire diferent? Força, diria jo. Fins quan, com a colla, com a collectiu i com a individus deixarem de mirar cap a una altra banda i intentarem fer-hi alguna cosa? Quin dia també voldrem ser els millors en això?

Perdoneu, quins castells vam fer a Vilanova? ●

Penso en els anys del procés, quan la colla es va significar clarament. I va ser valent i arriscat fer-ho

... Serem igual de valents en un àmbit menys mediàtic, com ara el sociolingüístic?

Foto: Pau Corcelles

15.08.2024

Festa Major de la Bisbal del Penedès

Actuació amb:

Colla Casteller La Bisbal del Penedès
Colla Vella dels Xiquets de Valls
Colla Joves Xiquets de Valls

Castells:

Pd5, 4d9f, 3d9f, id 4d9fa, id 4d9fa, 4d8a i Pd7f

18.08.2024

Festa Major de Gràcia

Actuació amb:Castellers de la Vila de Gràcia
Xiquets de Reus**Castells:**

Pd4, 3d9f, 9d8, 4d9f, Pd7f i 5Pd4

24.08.2024

El Catllar

Actuació amb:Colla Vella dels Xiquets de Valls
Colla Jove Xiquets de Tarragona**Castells:**

Td9fm, 5d9f c, 9d8, Pd8fm i 6Pd4

25.08.2024

Festa Major de l'Arboç

Actuació amb:
Minyons de l'Arboç
Colla Vella dels Xiquets
de Valls
Colla Jove Xiquets
de Tarragona

Castells:
Pd4, 4d9fa, 3d10fm, 5d9f,
Pd8fm i 6Pd4

LA SETMANA MÉS INTENSA PRÈVIA A LA FESTA MAJOR

IVET RODRÍGUEZ
CASTELLERS DE VILAFRANCA

 iveet__

Fa deu anys que formo part dels Castellers de Vilafranca i, quan arriba la diada de l'Arboç, sé que som davant del punt més important de la temporada, la setmana més intensa després de molts mesos de feina. Aquest dia és una de les dates més esperades: finals d'agost, amb la Festa Major trepitjant-nos els talons i la impaciència pel compte enrere per arribar al millor dia de l'any. El 2024, la diada va anar rodona. Vam sortir de 4 de 9 amb folre i agulla i seguidament va venir el castell que tant li agrada veure a aquella plaça: el 3 de 10 amb folre i manilles. Veníem de descarregar-lo a Vilanova, però mai se sap què pot passar. Enlairar i descarregar el 3 de 10 a l'Arboç genera una sensació de tranquil·litat i de confiança en la colla inexplicable. Per acabar la diada vam recuperar el 5 de 9 amb folre, ja que veníem de deixar-lo en carregat al Catllar, el dia abans. Finalment, per acabar com Déu mana, vam plantar un pilar de 8 de postal. I tot descarregat!

L'Arboç es converteix en la diada en què podem veure cap on van els objectius de cara a Sant Fèlix i en què acostumem a avançar feina i completar algun d'aquests propòsits. No és una diada qualsevol. Es nota que ens l'estimem i que ens prepara per a tot el que vindrà.

Els primers anys a la colla, quan tenia uns deu anys, no entenia com, amb una setmana de marge -o ni això-, decidíem plantar-hi un 3 de 10 -amb la possibilitat de caure, no ens enganyem. Recordo en especial la diada del 2017: vam sortir de torre de 9 amb folre i manilles i, a segona ronda, ens plantejàvem fer el 3 de 10. Jo pujava a dosos i, després d'un canvi d'última hora del dos que pujava davant meu, vam fer el crit amb la canalla i vam anar cap al lloc. Estava nerviosa perquè a Vilanova només l'havíem carregat i notava la pressió per Sant Fèlix. Sabia que havia de sortir bé i estava disposada a donar-ho tot. Recordo quan van començar a sonar les gralles. De seguida s'anava enlairant el castell, i de seguida es va carregar. En aquest precís instant va ser quan, a la sortida de l'enxaneta, vam tenir una rebrincada -de fet, a dia

d'avui encara no entenc com el castell va poder aguantar aquella sotragada. Semblava que ens despenjàvem: de sobte ja no veia el terra, i vaig veure un parell de peus que s'aixecaven. La sensació va ser de saltar per l'aire, però, en obrir els ulls, continuava allà dalt. Vam acabar descarregant aquell accidentat 3 de 10, realment no sé ni com. Sovint em miro el vídeo i recordo els mil sentiments que vaig experimentar. «Que bons que arribem a ser!» -penso.

A més, per mi ara la diada de l'Arboç ja no significa una «simple» actuació, sinó que comporta també fer el mític «esmorzar Patatinya», notar els nervis en entrar a la plaça, tenir un gran objectiu com el 3 de 10 amb folre i manilles, menjar-me els canelons quan torno a casa i trampejar els nervis previs a la Festa Major. ●

L'Arboç es converteix en la diada en què podem veure cap on van els objectius de cara a Sant Fèlix i en què acostumem a avançar feina i completar algun d'aquests propòsits

GRILL BRODATS

- ✓ Tot tipus de roba per a balls de Festa Major
- ✓ **Roba castellera: camises, pantalons, faixes i mocadors**
- ✓ Brodat d'escuts i logos
- ✓ Roba escolar

c/ Consellers, 15 · Tel. i fax 93 892 20 33
08720 VILAFRANCA DEL PENEDÈS
brodatgrill@gmail.com

contem assessors

contem.es
in

Impuls, creixement i consolidació

Resolem els dubtes en la creació i en el dia a dia del seu negoci. Donem seguretat en la gestió dels comptes, impostos i nòmines. Oferim rigor, confiança i proximitat per facilitar la presa de decisions

T 938 170 417
contem@contem.es
08720 Vilafranca del Penedès
General Prim, 5, 2n

#fiscal #comptable #laboral #juridic #econòmic
#empresa #startup #pime #autònom
#granempresa #filial
#fundació #associació
#particular #familiar

29.08.2024

Vigília de Festa Major

Actuació amb:

Xicots de Vilafranca

Castells:5d7, 7d7, 2Pd4, 3Pd5 a la cercavila
Pd4, 3d9f, 9d8, 4d9f, Pd7f, i 6Pd4

30.08.2024

Diada de Sant Fèlix

Actuació amb:

Colla Vella
dels Xiquets de Valls
Colla Joves
Xiquets de Valls
Colla Jove Xiquets
de Tarragona

Castells:

Pd4, 3d10fm (c), 4d9fa, id
9d9f, Td9fm (c) i Pd8fm

UN SANT FÈLIX INESPERAT

ARNAU MARTÍ ROVIRA
GRADUAT EN MATEMÀTIQUES PER
LA @UNIBARCELONA. DELS @VERDS
I DEL #PENEDÈS

✉ @arnaum

Per mi el dia de Sant Fèlix sempre ha estat un dia molt especial. M'agrada viure'l des de les matinades fins al final del ball de gralles, sense deixar-me gairebé res. El 2024, a més, em va tocar viure'l com a administrador i això el converteix en un Sant Fèlix únic per mi.

Són les 7 del matí i mentre estem obrint les relíquies del sant, tot va sobre rodes. Després, anem a matines, a l'anada a ofici, a l'ofici i, puntualment, cap al balcó de l'Ajuntament per veure entrar tots els balls, els falcons i les colles castelleres.

Com sempre, la diada de Sant Fèlix promet molt. Les expectatives són altíssimes. Les quatre colles –enguany amb les dues de Valls i la Jove de Tarragona– arriben a la cita en un estat de forma immillorable. Nosaltres tenim el full de ruta molt clar: sortim de 3 de 10 i després tenim en cartera el 4 de 10, el 9 de 9, el 4 de 9 amb agulla, el 5 de 9, la torre de 9 i el pilar de 8. Déu-n'hi-do!

Però per Sant Fèlix gairebé mai tot surt tal com s'espera. El nostre 3 de 10 –que ja havíem descarregat dos cops el 2024– acaba cedint quan la cassoleta ja sortia. Un cop dur que no ens esperàvem. La Joves de Valls carrega la torre de 8 sense folre, la Colla Vella carrega el 4 de 9 sense folre i la Jove de Tarragona descarrega la torre de 9. Una primera ronda molt dura, amb llenya gairebé per a tothom, que amagava un últim cop.

A segona ronda anem pel 9 de 9 amb folre. Aquí no afluixa ningú! Comencem a muntar el peu i, quan ja ho tenim tot a punt i després d'una espera sospitosament llarga, passa el que marcarà la diada per sempre. Un helicòpter del SEM sobrevola la plaça, buscant un lloc segur per aterrar. La plaça queda glaçada i comencen a córrer els rumors.

De seguida busco el cap de plaça, que m'explica que la cassoleta del 4 de 9 de la Colla Vella ha rebut un fort cop al cap amb la caiguda i se l'han d'emportar a Sant Joan de Déu. La situació és incerta i quan sembla que està més o menys controlada, decidim reunir els quatre caps de colla a l'Ajuntament per consensuar què s'ha de

fer a partir de llavors. Tant les colles com els administradors ens posem a disposició de la Colla Vella, que ens confirma que volen continuar fent castells i decidim continuar tan bon punt marxi l'helicòpter.

La diada es reprèn però l'accident i la incertesa generada van marcar un abans i un després. Sempre s'ha dit que la dificultat dels castells és, en gran part, mental. Qüestió de confiança. I aquest dia va quedar més clar que mai. Que difícil que és fer castells quan el cap és en un altre lloc. Quan tothom té l'ai al cor. Fins i tot els castells més consolidats, de cop, es converteixen en castells límit.

Nosaltres continuem amb el tercer 4 de 9 amb folre i agulla de la temporada, un intent desmuntat de 9 de 9 amb folre, una torre de 9 amb folre i manilles carregada i el pilar de 8 amb folre i manilles per acabar. Una molt bona actuació, tot i que no era la que esperàvem.

Sant Fèlix. La diada que ens ha donat les alegries més grans, també pot arribar a ser molt dura. Per sort aquest cop tot va acabar bé, però tant de bo ens que serveixi per aprendre'n i ser conscients que la seguretat en els castells és primordial i la base sobre la qual s'aguanta aquesta tradició que tant ens estimem. ●

Construccions F. **Munné** S.A.
LAVERN - Subirats (Alt Penedès)

OBRA PÚBLICA
OBRA PRIVADA
MOVIMENT DE TERRES

Av. Zona Esportiva, 1-3
08739 Lavern (Subirats)

Tel. 93 899 41 25

Munné

31.08.2024

Diada de Sant Ramon

Actuació amb:

Xicots de Vilafranca

Castells:

Pd5, Pd4, 4d8, 3d9f, 4d8a, 6Pd4

11.09.2024

Celebració del Mil·lenari de la fundació
del Monestir de Montserrat

Castells:

4d8, 3d9f, 4d8a, Td8f, Pd7f i 4Pd4

15.09.2024

Santa Tecla

Actuació amb:

Xiquets de Tarragona
Colla Jove Xiquets de Tarragona
Colla Vella dels Xiquets de Valls

Castells:

4d9fa, id Td9fm, 3d9f, 9d8, Pd8fm i 5Pd4

INFORMÀTICA - OFIMÀTICA
MOBILIARI i MATERIAL D'OFICINA

DEVELOP Distribuidors Oficials i Servei Tècnic

brother
at your side

brother
Quality Center
Distribuidors Oficials

C/ MESTRE RECASENS, 3
Vilafranca del Penedès

TEL: 93.890.39.66 - 93.890.34.43
www.ofima.cat

SALUT DENTAL PENEDÈS

Creant somriures des de l'any 2001

Condicions especials per als socis
dels **Castellers de Vilafranca**

938 199 110
☎ 671 03 63 52
www.salutdental.com

C/ de General Prim, 9
Vilafranca del Penedès

22.09.2024

Lloret de Mar

28.09.2024

Merca-Eleva

29.09.2024

Diada de Sant Miquel

Actuació amb:Maduixots de l'Alt Maresme i la Selva Marítima
Guillats de la Selva**Castells:**

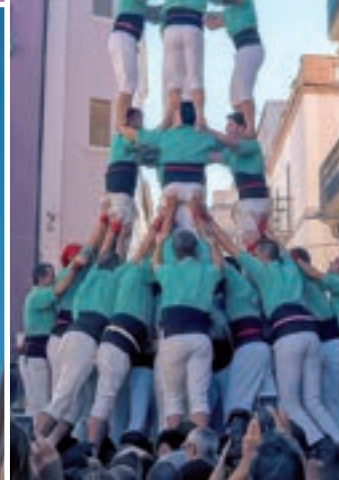
4d8, 5d8, 3d8, 2Pd5 i 4Pd4

Castells:

5d7, 4d7, 4d7a, 3d7 i 3Pd4

Actuació amb:Moixiganguers d'Igualada
Sagals d'Osona**Castells:**

3d9f, 4d8a, 4d9f, Pd7f i 5Pd4

06.10.2024

XXIX Concurs de Castells de Tarragona

Actuació amb:
Junt amb 11 colles més

Castells:
3d10fm, id 9d9f,
4d9fa (c), 9d9f (c),
4d10fm (c), Pd5 i 5Pd4

EL PRIMER DE MOLTS!

CESC ROCA
CASTELLER DE VILAFRANCA

@Cescroka

He viscut molts concursos a la grada, però aquest és el meu primer concurs amb camisa. Amb els nervis justos, passo bona nit. Arribo al Figarot i m'impresiona la filera de busos que ocupa el carrer. Busco algú conegut amb qui passar el temps fins que sigui l'hora de marxar. Els trobo i decideixo no fer cafè, no fos cas que marxin sense mi. Encara és de nit, comentem la jugada i pugem al bus. Estic molt atent al que diuen els companys que em rodegen: nervis, riures, badalls i alguna becaina forçada de camí a Tarragona.

Arribem, busquem un bar per fer un cafè i una mica de calma abans d'entrar a la TAP. Mentre esperem per entrar, miro la gentada que som i allucino. Fem l'entrada a plaça, entre els nervis i la concentració no m'assabento gaire dels xiulets. Busco la família a la grada; ja els tinc situats..

Tinc clara la primera ronda, però, així i tot, pregunto el funcionament. Ens toca, 3 de 10, som-hi! Vaig d'agulla, fa bona pinta, fins que de cop, força abans de la carregada, es deforma i llavors patim. Però tirem d'ofici, és el 3 de 10, som al concurs i volem guanyar. Surto ben desmanegat, però content. Comencem bé, tot està a les nostres mans. Segueix pendent del que fan les altres colles.

Segona ronda, ja ens toca: 9 de 9 amb folre. El castell puja bé, les mides són bones, el folre és dur i compacte, però el deixem en intent: es desmunta. Una llàstima. Continuo pendent de les colles rivals i, com que no puntuem, baixem posicions. Tocarà remar. Decideixo estalviar energia; m'adono que queden molts castells per fer i decideixo prendre-m'ho amb calma. M'assec sobre la faixa i amb un parell més passem l'eterna espera com podem. Sort que m'arriba un entrepà de pernil dolç que en aquelles hores em sembla una delícia.

Ens toca: 4 de 9 amb folre i agulla, el castell que ens ha tret les castanyes del foc durant tota la temporada en moments complicats. No és fàcil, hem perdut ritme i trempa i estem freds. Quan sortim els terços, el pilar es mou, sembla que el podran parar, però acaba cedint. Deixem el 4 de 9 amb folre i agulla en carregat. A la pinya hi ha llàgri-

mes. Jo també el volia descarregar, però tots sabem que els pilars a la TAP van cars i penso que ens serveix per sumar punts. Tot i la caiguda, aquest castell ens revifa. Tornem a entrar a la competició.

Tornem-hi amb el nou. Ens colloquem, però la sensació no és la mateixa d'abans. La grada ens esperona, això em fa vibrar; quina afició que tenim! El castell comença a pujar, la meva torre queda lluny del tres, cada vegada s'accentua més, no estem còmodes i de cop sento el crit de la plaça, l'hem carregat! Va, un últim esforç. Però al final peta. Amb la caiguda m'adono que alguna cosa m'ha passat al dit. Me'l miro, el tinc fora de lloc.

Surto tan de pressa com puc de la pinya i vaig corrent a la carpa de l'equip mèdic de la colla. Demano que algú me'l posi a lloc, però ningú pot. Em punxen i em diuen que hauré d'anar a l'hospital. No hi vull anar. Per sort, el Joan i la Maria aconsegueixen posar-me'l a lloc amb una combinació de força i tècnica. Mentre va passant tot això, penso, «bé, m'he fet mal, però hem guanyat», fins que em diuen que hem de tirar un altre castell perquè la Vella gastarà l'última ronda. L'únic que ens serveix és fer el 4 de 10. M'agafa per sorpresa, però me'n vaig fent a la idea. Penso que si em posen un embenat al dit que em permeti flexionar la mà i agafar turmell, el podré fer. Em refaig a base de sals minerals i l'Àngel em pregunta com estic i si em veig amb cor de fer-lo. La meua resposta és un sí rotund. Em sento bé per fer-lo, l'hem assajat molt i és el dia.

Aquestes darreres rondes han anat molt ràpides, estem dins i depenem de nosaltres mateixos. Muntem el quatre, ens colloquem, balla força i aviat es desfigura. Ens costa mantenir la mida, però de sobte, a l'entrada de dosos, el castell es para i penso que ara sí que anem bé. El carreguem, la plaça explota, va, seguim! Però a la descarregada, el castell cedeix. Després de la caiguda, em miro el dit i és a lloc, uf! La grada crida, ho hem tornat a fer.

Ara sí, la Vella «posa seny» i es retira. Finalment, hem guanyat. Abraçades i felicitacions pertot arreu. Em cau alguna llàgrima d'emoció per l'esforç recompensat i pel tretzè concurs de castells per als Castellers de Vilafranca. És un orgull portar la camisa verda. El meu primer concurs amb camisa no podia tenir un final millor. ●

Es un orgull portar la camisa verda. El meu primer concurs amb camisa no podia tenir un final millor

MERCA-ELEVA

Lloguer de maquinària i plataformes elevadores

Lloguer de plataformes elevadores

Lloguer de carretilles elevadores

Lloguer de maquinària generalista

Cursos de formació en ús de maquinària

**VINE A CONÈIXER
LA NOSTRA BOTIGA
DE MAQUINÀRIA PETITA!**

**I, si vens de part dels
Castellers de Vilafranca,
gaudiràs d'un
20% de descompte
en el teu primer lloguer**

La cultura i les arts es mereixen el nostre màxim interès

Potenciar la cultura i les arts és potenciar la creativitat, la convivència, el progrés i tot allò que enriqueix una societat moderna i avançada.

A Banc Sabadell, la cultura i les arts ens mereixen el màxim interès.

 Sabadell

Necessites un banc?

10.10.2024

Copa Amèrica de Vela

Castells:
4d7**19.10.2024**Diada de la Colla Jove
de Castellers de Sitges**Actuació amb:**
Colla Jove de Castellers de Sitges**Castells:**
Pd4, 3d9f, 4d8a, 5d8, Pd7f i 5Pd4**26.10.2024**Diada dels Moixiganguers
d'Igualada**Actuació amb:**
Moixiganguers d'Igualada
Castellers de Sants**Castells:**
4d9f i 3d9f

01.11.2024

Tots Sants

Actuació amb:

Xiquets de Tarragona
Castellers de Sants
Caggrossos de Mataró

Castells:

Pd4, 4d10fm, id 3d10fm,
id Pd9fmp, id 4d9, 4d9fa,
Pd8fm i 6Pd4

28 ANYS DESPRÉS

PEP CAÑEVERAS
CASTELLER DE VILAFRANCA

Diada de Tot Sants de 1996. Recordo ser als braços del meu pare. Estàvem a punt de veure el primer intent de castell de deu del segle XX. Tinc la imatge gravada de dos peus gegants ensorrant-se inevitablement...

Diada de Tot Sants de 2024. Quedaven pocs minuts per les 9 del matí quan vaig sortir de casa en direcció a Cal Figarot. El que anàvem a fer aquell dia era molt gros i això va fer que el matí em passés volant. Primer, matinades; seguidament, esmorzar a la nau, i ben de pressa cap a la plaça de Jaume I per fer la foto de la colla.

Després de la foto ja ens vam dirigir cap a la plaça de la Vila, on vam entrar amb el pilar de 4 caminant i ràpidament vam començar a muntar el peu del 4 de 10 amb folre i manilles. Mentre l'equip tècnic acabava de muntar el colós, no em treia del cap tota la feinada que havíem fet durant l'any amb aquest castell. Avui era el dia, jugàvem a casa i ens ho mereixíem. Recordo l'alegria desfermada de tota la colla en descarregar-lo: crits, abraçades i fins i tot alguna llàgrima.

El castell escollit a segona ronda va ser el 3 de 10 amb folre i manilles, que es va haver de desmuntar. Va ser una llàstima ja que aquest mateix any n'havíem descarregat tres.

A tercera ronda va arribar un altre dels grans moments de la diada: l'intent de pilar de 9 amb folre, manilles i puntals. Considero que s'ha de ser un heroi per afrontar aquest castell al peu, i encara més si ets un dels porta-porta-porta. El castell va pujar bé, semblava que ningú patia més del compte, les sensacions eren molt bones i, de sobte, el crit de la plaça que indicava que el castell es desmuntava. El que vam viure allà sota em costa molt d'expressar amb paraules. Va ser dur, molt dur. Físicament ja estàvem tots molt castigats i la part emocional... Frustració, ràbia i impotència.

Quarta ronda, tornem-hi. Aquesta vegada amb el 4 de 9, un altre dels castells més treballats al llarg de la temporada. Segons, terços, quarts, gralles, quintes, sisens... avall! No podia

ser, ja portàvem tres rondes sense poder fer l'aleta a cap castell!

Cinquena ronda: 4 de 9 amb folre i agulla. Va ser un castell bastant còmode i ja teníem el cinquè descarregat de la temporada al sac (justament a la diada de Tot Sants de 1996 es va descarregar el primer).

Ja a la ronda de pilars afrontàvem el pilar de 8 amb folre i manilles, un últim esforç per acabar una diada dura. El vam descarregar i era el novè descarregat de la temporada.

Va ser una diada estranya. No van acabar de sortir les coses, però ja a la tarda no podia deixar de sentir-me molt orgullós de la meua colla i sobretot de la gent del peu. Sempre diem que tenim el millor peu del món, però que ningú tingui cap dubte que realment és així.

Han hagut de passar 28 anys des d'aquells dos peus enfonsats de 4 de 10, però finalment la feina feta durant tota la temporada ha donat fruit, i la nostra plaça de la Vila ha pogut veure el castell descarregat.. ●

Ràpidament vam començar a muntar el peu del 4 de 10 amb folre i manilles. Mentre l'equip tècnic acabava de muntar el colós, no em treia del cap tota la feinada que havíem fet durant l'any

CASTELLERS DE VILAFRANCA EL 2024 EN XIFRES

Registres per a la història

ACTUACIONS AMB CASTELLS DE GAMMA EXTRA

12

2 amb 1 castell de GE
3 amb 2 castells de GE
3 amb 3 castells de GE
4 amb 4 castells de GE

(castells almenys carregats
+ 8 amb intents o intents
desmuntats).
11 la temporada 2023
Rècord: 17 l'any 2017

ESTRUCTURES DIFERENTS

19

18 de descarregats
+1 de carregat

(De Td7 en amunt)

CASTELLS DE GAMMA EXTRA (SUPERIORS AL 9D8) EN UNA TEMPORADA

33

27 de descarregats
+ 6 de carregats

16 (11+6) la temporada 2023,
37 la temporada 2017
(rècord de la colla).

TEMPORADES CONSECUTIVES DESCARREGANT LA TD9FM

17

Del 2006 al 2024

28a temporada consecutiva
carregant i/o descarregant
la Td9fm (1995-2024).
(Sense comptar els dos
anys de pandèmia 2020-
2021).

ACTUACIONS AMB CASTELLS DE 9 I/O SUPERIORS

24

5 amb 1 castell de 9
7 amb 2 castells de 9
7 amb 3 castells de 9
5 amb 4 castells de 9

(castells almenys carregats
+ 1 amb intent desmuntat)
26 la temporada 2023,
28 la temporada 2016
(rècord de la colla).

TEMPORADES CONSECUTIVES DESCARREGANT EL PD8FM

13

Del 2010 al 2024

28a temporada consecutiva
almenys carregant-lo (1995-
2024).
(Sense comptar els dos
anys de pandèmia 2020-
2021).

CASTELLS DE 9 DE LA TEMPORADA 2024

67

61 de descarregats
+ 6 de carregats

55(50+5) la temporada 2023,
76 la temporada 2016
(rècord de la colla).

TEMPORADES CONSECUTIVES DESCARREGANT EL 3D10FM

8

Del 2015 al 2024

10 temporades seguides
almenys carregant-lo
(2013 al 2024).
(Sense comptar els dos
anys de pandèmia 2020-
2021).

Més registres en castells 2024

PEP RIBES
CATALÀ. PASSIÓ CASTELLERA. SOCIA-
LISTA SOBIRANISTA. MENT OBERTA. DE-
FENSA DELS DRETS LGTBI. CARPE DIEM.

 @pepribes

67 castells de 9 i superiors carregats o descarregats (61 de descarregats + 6 de carregats).

Segona millor temporada en castells de 9 i superiors, només superada per la de l'any 2016: 76 castells (72 de descarregats + 4 de carregats). Curiosament els dos anys que s'han descarregat en la mateixa temporada els dos castells de 10.

61 castells de 9 i superiors descarregats. Segona millor temporada en castells de 9 i

superiors descarregats, igual que la de l'any 2015 i només superada per la de l'any 2016: 72.

33 castells de gamma extra carregats o descarregats. Tercera millor temporada en castells de gamma extra carregats o descarregats, només superada per les dels anys 2016 (37) i 2017 (36).

La colla suma 460 castells de gamma extra, 359 de descarregats + 101 de carregats (la segona colla en suma 248 i la tercera 191).

És l'any que s'han fet més 4 de 9 amb folre i agulla: 5 (3 el 2000, 2006, 2010 i 2014).

És l'any que s'han descarregats més 9 de 8: 6 (5 el 2014).

S'igualava el millor any de 5 de 9 amb folre: 3 (3 el 2006 i el 2022).

Temporades consecutives que els Castellers de Vilafranca fan els dos dígit (10 a més) dels dos castells bàsics de 9: 14 (sense comptar els dos anys de pandèmia).

17 estructures diferents iguals o superiors als dos bàsics de 8: 14 de descarregats+ 1 de carregat + 2 intents desmuntats.
2023: 17 (14 de descarregats+ 2 de carregats + 1 intent desmuntat).
2013: 17 (16 de descarregats+ 1 intent).
2011: 17 (14 de descarregats + 3 de carregats).
estrena la colla).

Castells del 2024 - colles de gamma extra

	7d8	Td8f	Pd7f	5d8	4d8a	4d9f	3d9f	9d8(3en)	9d8(1en)	Td9fm	Pd8fm	5d9f	4d9fa	4d9	Td8	3d10fm	4d10fm	9d9f
C. Vilafranca	2	4	9	5	7	10	18		6	6+1	9	3+1	5+1			3+1	1+1	0+1
C. Vella X. Valls		2	7	11	9	7	12+1			3+1	3	1+1	1+3	2+2	0+1		0+2	
C. Joves X. Valls		7	9		14	4+1	13				7			2	3+2	0+1		
C. Jove X. Tarragona		7	9	9	9+1	5+1	16			6	4+1	0+2	0+1			1		
M. Terrassa		4		12		5	11	2		1		2						
Capgrossos Mataró		13	1 + 1	6+1	14	4	8			4		1						

Font: Base de dades CCCC

Estructures castelleres

Dades a 30 de novembre del 2024. Millors registres en cadascuna de les estructures castelleres que han fet els Castellers de Vilafranca i les altres colles

CASTELL	2024 CDV	RÈCORD CDV	RÈCORD GENERAL	
7d8	2d	4d (2015-2023)	8d (CVG 2015 - CSab 2017)	● ●
Td8f	4d	19d (1998)	21d (CVXV 2010)	●
Pd7f	9d	16d (2007)	16d (CV 2007)	●
5d8	5d	12d+1c (1997)	18d (MT 2019)	●
4d8a	7d	16d (2005-2008)	16d (CV 2005 i 2008)	●
3d8a		7d (2010)	7d+1c (CJXV 2017)	●
7d8a		1d (2015)	1d (CV 2015)	●
5d8a		1d (2009-2010)	1d (CV 2009 i 2010)	●
10d8		1d (2019)	1d (CV 2019)	●
4d9f	10d	17d (2016)	17d (CV 2016)	●
3d9f	18d	21d (2015)	21d (CJXT 2014 - CV 2015)	● ●
9d8 (1en.)	6d	6d (2024)	6d (CV 2024)	●
9d8 (3en.)		1d (2014)	9d (CJXT 2016-2018)	●
3d8ps		2d (2016)	2d+3c (CVXV 2001) - 2d (CV 2016)	● ●
Td9fm	6d+1c	13d (2017)	13d (CV 2017)	●
Pd8fm	9d	10d (2015)	10d (CV 2015)	●
7d9f		1d (2012-2023)	1d (CV 2012-2023)	●
5d9f	3d+1c	3d+1c (2024)	9d (CVXV 2017)	●
4d9fa	5d+1c	5d+1c (2024)	6d+1c (CVXV 2015-2016-2018)	●
3d9fa		7d (2016-2017)	7d (CV 2016 -2017)	●
4d9		2d (2012-2013)	5d (CVXV 2018)	●
Td8		3d+1c (2017)	6d (CVXV 2019)	●
3d10fm	3d+1c	6d (2016)	6d (CV 2016)	●
4d10fm	1d+1c	1d+1c (2016)	1d (MT 2015 i 2016 - CV 2016 - CVXV 2016)	● ● ●
9d9f	1c	1c (2023-2024)	1c (CV 2023 i 2024)	●
Td9f		1c (2005-2011-2012)	1c (CV 2005-2011-2012)	●
3d9			1c (CVXV 2019 - CJXV 2019)	● ●
Pd9fmp		1c (2022)	1c (CV2022)	●

ÚNICS AMB ELS DOS DE 10 DESCARREGATS

Foto: Pere Sánchez

El primer any al timó d'Àngel Grau i Ernest Gallart com a cap de colla i president dels Castellers de Vilafranca ha estat impressionant: vuit castells superiors al 3 de 9 amb folre. A partir d'aquestes xifres, s'extreu que han tornat a dominar amb autoritat la situació

DAVID PRATS
PERIODISTA VALLENC. MALALT DE LA
INFORMACIÓ CASTELLERA I ESPORTIVA

 @dprats91

La dinàmica ambiciosa s'ha instal·lat al local de Cal Figarot des del primer assaig. Un rumb de preparació intensa que els ha permès revalidar el títol del Concurs de Castells. També s'han convertit en l'única colla capaç de descarregar el 3 i el 4 de 10 amb folre i manilles. Una gesta dels deu pisos que ha vingut acompanyada per la segona carregada de la història del 9 de 9 amb folre i un enfrontament seriós amb el pilar de 9 amb folre, manilles i puntals. A excepció de l'assignatura pendent amb els castells nets, el 2024 és magnífic.

La valentia i la lluita hi ha estat sempre present. Guanyar el Concurs de la TAP no va ser bufar i fer ampolles. La Colla Vella dels Xiquets de Valls els va obligar a apostar per una cinquena ronda. Va ser necessari que sonessin les gralles d'un 4 de 10 amb folre i manilles, que van coronar. Una competició – amb una durada excessiva de set hores – en què el 3 de 10 amb folre i manilles descarregat i el 9 de 9 amb folre carregat no van ser elements suficients per assegurar-se el títol.

Sant Fèlix i Tots Sants, els dos compromisos més importants de l'any a la plaça de la Vila, són d'un gran valor, encara que van quedar eclipsats per motius diferents. El 30 d'agost, marcat per l'aturada a causa de l'accident de la Mia, van topar de sortida amb el 3 de 10. Una caiguda – barrejada amb els afers no desitjats que es van produir a continuació – que va impedir complir el repertori plantejat. Ja l'1 de novembre – amb interrupció inclosa per la pluja – la previsió inicial era ajuntar el 4 i el 3 de 10 amb folre i manilles. Se'n van sortir amb el quatre, el primer que es descarrega a la «més castellera»; però van desmuntar el tres. A partir d'aquí, bones sensacions sense el premi anhelat amb el pilar de 9 amb folre, manilles i puntals i el 4 de 9 sense folre. El regust agredolç de l'últim episodi de la temporada es va saldar

amb dos cromos importants: el 4 de 9 amb folre i l'agulla i el pilar de 8 amb folre i manilles. Són dos recursos de gran complexitat que han sabut treure's de la màniga quan les coses no van bé.

De cara al 2025 – any exempt de Concurs – la línia de treball dels Castellers de Vilafranca té la prioritat d'apujar més el llistó. Hi ha opcions d'ampliar el nombre de castells 10, recuperar els desfolrats i descarregar el pilar de 9. La crida més massiva d'assistència als assajos i reforçar el benestar dels més petits han de ser claus que ajudin a fer que la temporada sigui encara més memorable.●

Foto: Sergio Ros

S'han convertit en l'única colla capaç de descarregar el 3 i el 4 de 10 amb folre i manilles. Una gesta dels deu pisos que ha vingut acompanyada per la segona carregada de la història del 9 de 9 amb folre i un enfrontament seriós amb el pilar de 9 amb folre, manilles i puntals

TOTS ELS COLORS DEL VERD (TAMBÉ EL NOSTRE) ALLÀ AL PAÍS BASC

ELS CASTELLERS DE VILAFRANCA HI VAM PLANTAR SIS CASTELLS DE VUIT

ELOI MIRALLES
CRONISTA, CASTELLER
I RABASSÓ

 @EloiMiralles45

Amb la referència a la coloració multicromàtica que domina una bona part del paisatge de les terres d'Euskadi i que encapçala aquest escrit, en Raimon, el nostrat cantautor de Xàtiva, va popularitzar, ja fa una colla d'anys, una coneguda cançó del seu repertori. Ocorre, però, que ell va poder distingir totes aquelles tonalitats del color de l'esperança quan hi va fer cap un mes de maig (crec que va ser per allà l'any 1971) i, en canvi, els Castellers de Vilafranca ens avançarem unes setmanes en el temps -pel que fa als mesos, no pas als anys- per a gaudir d'una experiència semblant, a mitjans d'abril del 2024, però amb la particularitat que vam poder afegir, a més a més, el color de les nostres camises a tota aquella diversitat. Haurà estat aquesta la sisena vegada que els verds plantem castells a Euskal Herria ⁽¹⁾, amb la qual cosa ens destaquem com la colla que hi ha actuat més vegades, alhora que també ha sigut la que hi ha fet més i millors castells.

UN BON ENTRENAMENT A ARETXABALETA

L'expedició vilafranquina va partir de casa nostra al migdia del divendres 19 d'abril, per arribar a la població guipuscoana d'Aretxabaleta cap a les set de la tarda. A la cèntrica Herriko plaza, davant de l'Institut Kurtzebarri, es van anar desgranant, un darrere un altre, tot un seguit de castells de set (la colla encara no podria comptar amb més efectius fins a l'endemà): el 4 de 7, el 5 de 7, el 3 de 7 amb l'agulla al mig i el 7 de 7, per continuar amb un pilar de 5 i finalitzar amb quatre pilars de 4 aixecats

simultàniament, amb els enxanetes dels dos centrals desplegant una ikurriña i la nostra senyera. Hi va haver lliurament d'obsequis als representants del consistori local i val a dir que l'actuació va generar molta expectació, amb més d'un miler d'espectadors que la presenciaren, entre els quals un bon grapat de catalans (alguns d'ells, penedesencs) que viuen al País Basc. Va ser tot un èxit si es té en compte que la vila compta amb poc més de 7.000 habitants.

EL 4 I EL 3 DE 8 A PORTUGALETE

Dissabte al matí, ja amb uns quants castellers més, l'exhibició a Portugaldeta (que és el seu nom en èuscar) va pujar de to, amb els primers castells de vuit de la nostra minigira. En aquesta ciutat, que havia estat un antic poblament mariner i ara depassa els 50.000 residents, a la riba del riu Nerbion i amb el teló de fons del seu famós i penjant Pont de Biscaia ⁽²⁾ -que l'uneix amb la vila de Getxo, a l'altra banda de la ria de Bilbao- vàrem aixecar la torre de 7 (adornada amb una figuereta) i ens vam fer una foto de grup; acte seguit, a la plaça El Solar, plena a vessar, davant de l'Ajuntament i al costat de l'estàtua en honor del prohom local Víctor Chávarri ⁽³⁾, continuàrem l'exhibició tot descarregant el 3 de 7, el 4 de 8, el 3 de 8, el 4 de 7 amb l'agulla al mig, el pilar de 5 i cinc pilars de 4 (amb dos dels enxanetes lluint la bandera de Portugaleta i una senyera). També hi va haver lliurament d'obsequis per part nostra a les autoritats de la vila. Hi afegirem que no era la primera vegada que es feien castells en aquesta ciutat del marge esquerre del Nerbion, ja que l'any 2013 hi actuà la colla Jove Xiquets de Tarragona, la qual, talment com nosaltres, també hi plantà els dos castells de vuit més bàsics.

A l'esquerra, el 3 de 8 descarregat davant del Museu Guggenheim i a tocar del monument floral Puppy de Bilbao.

A sota, el 3 de 8 descarregat a la plaça El Solar de Portugaleta. **Fotos: Toni Solé**

Haurà estat aquesta la sisena vegada que els verds plantem castells a Euskal Herria ⁽¹⁾, amb la qual cosa ens destaquem com la colla que hi ha actuat més vegades

(1) Les anteriors foren a Bergara, Antzuola, Zumarraga i Urretxo (1990); Tudela (1995); Donostia/Sant Sebastià i Elorrio (2005); Alegia, Errenteria, Orio -amb el primer i fins ara únic castell de nou plantat al País Basc-, de nou Donostia i Elizondo/Baztan (2018); i Ereñotzu/Hernani, un altre cop Donostia, Hondarribia i de nou a Orio (2022).

(2) Construït el 1893, aquest impressionant pont, d'estructura metàl·lica, fou declarat Patrimoni de la Humanitat per la Unesco, el 2006.

(3) Fou un dels fundadors de l'empresa siderúrgica Altos Hornos de Vizcaya. El conjunt escultòric que l'immortalitza es deu a un dels millors representants del Modernisme català, l'escultor d'Olot Miquel Blay, el mateix autor de la magnífica testa del gegant olotí.

RETORN A HONDARRIBIA, AMB MÉS CASTELLS DE VUIT

La tarda del dissabte 20 els Castellers vam tornar a actuar a la plaça d'Armes d'Hondarribia, on ja ho havíem fet el 2022 -amb el 4 de 8, la torre de 8 amb folre i el 5 de 8- a recer del castell de Carles V que domina la desembocadura del riu Bidasoa, que fa de frontera amb l'Estat francès. En aquesta nova oportunitat i novament amb un nombrós públic lliurat a l'espectacle (entre els assistents no hi podia faltar l'Elena Gezala, una assídua de la nostra Festa Major i entusiasta dels Falcons i els Castellers), hi vàrem descarregar el 4 de 8, la torre de 7 (amb figuereta a quarts), el 3 de 8 (al segon intent, després d'haver-ne desmuntat el primer), el 7 de 7, el pilar de 5 i cinc pilars de 4 alhora (amb ikurriña i senyera). El lliurament de records castellers tampoc no hi podia faltar i, com a detall anecdòtic, cal esmentar que a la paret principal de la impressionant fortalesa (reconvertida en paradur turístic), hi llua una gran bandera navarresa, en record del fet que ara fa 500 anys Hondarribia -que era l'únic port marítim de l'antic regne de Navarra- va caure en mans dels castellans, després que aquests ja haguessin pres abans el castell d'Amaiur, a la vall de Baztan, el baluard on s'aixoplugaren uns heroics navarresos defensors de la independència del seu país. Per aquest motiu, el dissabte 27 d'abril, va tenir lloc a Hondarribia un acte institucional d'agermanament, amb la presència dels alcaldes de Baztan i de la ciutat mateixa, amb l'objectiu d'enfortir els vincles de connexió dels hondarribitarres amb els habitants del poble d'Amaiur i de la comarca de Baztan.

(4) A la capital biscaïna ja hi havien actuat abans els Nens del Vendrell (1958), la colla Jove Xiquets de Tarra-gona (1989) i els Castellers de Sants (2012), mentre que els Castellers de Sant Feliu hi van tenir una presència simbòlica, plantant només alguns castells menors i tres

I A BILBAO, UNA DIGNA CLOENDA

El matí del diumenge 21, la capital de Biscaia es va llevar en un ambient de jornada electoral, gairebé aliena del tot a la presència castellera. Això no obstant, els turistes que rondaven a prop de l'avantguardista arquitectura de l'emblemàtic i espectacular Museu Guggenheim van restar encuriosits en veure com s'anaven succeint unes altres arquitectures, però de carn i ossos, en forma de torres humanes, enfront d'aquest magnífic espai cultural, al costat del *Puppy*, l'escultura floral més gran del món -data del 1992, tot i que no fou instal·lada a Bilbao fins al 1997- que representa un gos cadell de la raça *West Highland White Terrier*. El 4 de 8, el 3 de 8, el 4 de 7 amb l'agulla al mig, el pilar de 5 i els quatre pilars de 4 finals (amb la ikurriña i la senyera de ritual) van conformar la darrera exhibició en terres basques, amb els primers castells de vuit pisos fets a la ciutat de Bilbao (4). I un cop enllestida, els fotògrafs van poder captar la darrera foto de grup i, tot seguit, carretera i manta!... i cap a Vilafranca, que hi falta gent... La parada reglamentària per dinar es feu en un parc públic de Tudela i el picnic corresponent consistí a endrapar una ració de macarrons i una poma, amb l'acompanyament d'una ampolla d'aigua; qui no es conforma és perquè no vol... Sort que l'esmorzar (talment com el del dia abans) havia estat bastant més potent. Cal afegir que ambdós desdijuns, així com la pernoctació dels dos dies, es feren en dos cèntrics hostals per a estudiants de la urbs bilbaïna, i també cal dir que els dos sopars, a Aretxabaleta i a Bilbao, també van estar prou bé.

pilars de 4 —dos de simultanis, amb ikurriña i senyera— durant la Semana Grande bilbaïna (2018).

(5) Traduït al català, vol dir: «mans a l'obra!».

És de justícia destacar el paper que va jugar en aquesta nova sortida a Euskal Herria, com ja havia fet en les dues anteriors, l'amic basc Jon Aguirresarobe, tècnic de cultura de l'Ajuntament d'Orio (del qual havia estat també regidor), per la qual cosa podem considerar-lo com un autèntic cònsol o ambaixador nostre en aquelles terres. A excepció de la de Bilbao, en les altres tres en Jon hi va jugar un paper bàsic i fonamental, cosa que serà sempre d'agrair. I ara que ja tenim dues de les capitals èuscares al nostre particular sarró castellor, caldrà barrinar la possibilitat d'incloure a la llista tant Gasteiz/Vitoria com Iruña/Pamplona per ampliar-la. *Ekin lanari!* (5). ●

A la pàgina anterior i d'esquerra a dreta:

El 3 de 7 amb l'agulla i el 5 de 7 a la *Herriko plaza* d'Aretxabaleta.

L'Ernest i l'Àngel amb membres del consistori d'Aretxabaleta.

Torre de 7 a Portugalete amb el rere fons del pont de Biscaia.

El 4 de 7 amb l'agulla a la plaça El Solar de Portugalete

A l'actuació d'Hondarribia s'hi va descarregar el 4 de 8.

Foto de la colla amb el pont penjant de Portugalete.

El 7 de 7 a la *plaza de Armas* d'Hondarribia.

El 7 de 7 descarregat a Bilbao, davant del Museu Guggenheim.

Foto de la colla al costat del *Puppy*, l'escultura floral de Bilbao.

Pilars de comiat amb l'ikurriña i la senyera al final de l'actuació del Guggenheim.

Fotos: Toni Solé

Els Castellers de Vilafranca al País Basc

ANY	CIUTAT	TERRITORI	ACTUACIÓ
1990	Bergara	Guipúscoa	Pd5 bal., 2 Pd4, 3d6ps net, 4d7, 3d7, 2 Pd4
1990	Antzuola	Guipúscoa	3d7, i 4d8, 4d7a, Td7, Pd5 balcò, 2 Pd4
1990	Zumarraga	Guipúscoa	3d6ps net, 4d6 net, Pd4
1990	Urretxu	Guipúscoa	3d7, 4d7a, Td6, 2 Pd4
1995	Tudela	Navarra	Td6, 3d7, 4d7, 5d7, Pd5, 2 Pd4
2005	Sant Sebastià	Guipúscoa	Pd4, 3d8, Td7, id 4d8, 4d8, Pd5, 2 Pd4
2005	Elorrio	Biscaia	Pd4, 5d7, 4d7a, 3d7, Td7, Pd5, Pd5, 2 Pd4
2018	Alegia	Guipúscoa	2 Pd5, 5d7, 3d8, Td8f, 4d8, 4d7a, 2 Pd5, Pd5 balcò, 4 Pd4
2018	Errenteria	Guipúscoa	2 Pd5, 5d7, Td7, 4d7a, 4d8, 3d8, 4 Pd4
2018	Orio	Guipúscoa	Td8f, 3d9f, 3d7ps, 2 Pd5, 2 Pd4
2018	Sant Sebastià	Guipúscoa	Td8f, 4d8, 3d8, 2 Pd5
2018	Elizondo (Baztan)	Navarra	Pd4, 4d7a, 5d7, Td7, 3d7a, 2 Pd5, Pd4
2022	Ereñotzu (Hernani)	Guipúscoa	4d7, 5d7, 4d7a, 4d8, 3d8, Pd5, 2 Pd4, 5 Pd4
2022	Sant Sebastià	Guipúscoa	7d7, Td7, Pd4 cam., 4d8, Td8f, Pd5, 2 Pd4, 5d7, 3d8
2022	Hondarribia	Guipúscoa	4d8, Td8f, 5d8, Pd5, 2 Pd4
2022	Orio	Guipúscoa	4d8, Td8f, 3d8, Pd5, 2 Pd4
2024	Aretxabaleta	Guipúscoa	4d7, 5d7, 3d7a, 7d7, Pd5, 4 Pd4
2024	Portugalete	Biscaia	Td7, 3d7, 4d8, 3d8, 4d7a, Pd5, 5 Pd4
2024	Hondarribia	Guipúscoa	4d8, Td7, id 3d8, 3d8, 7d7, Pd5, 5 Pd4
2024	Bilbao	Biscaia	4d8, 3d8, 4d7a, Pd5, 4 Pd4

Els Castellers de Vilafranca hem viatjat 6 vegades al País Basc en 34 anys. Hem fet 20 actuacions en 16 municipis diferents de Guipúscoa, Navarra i Biscaia. Som la colla que més vegades ha visitat el País Basc, que ha actuat en més poblacions i que hi ha fet les actuacions més destacades. Som l'única colla que hi ha aixecat el 3 de 9 amb folre, el 5 de 8 i la torre de 8 amb folre (en 6 ocasions) i que hi ha realitzat més vegades la torre de 7, el 4 de 8 i el 3 de 8, entre d'altres.

UN 3 DE 9 CELEBRAT AMB AROMES DEL MONTSERRAT

Foto: Pascual Fernández

Quina Diada Nacional la del 2024 per als Castellers de Vilafranca! Plantar un 3 de 9 folrat al bell mig de la basílica montserratina, en el marc d'un 11 de setembre, tostemps reivindicatiu

La nostra colla ha mantingut una relació molt especial i continuada amb Montserrat. Ja ens vam fer presents a la plaça del monestir l'any 1948, el de la nostra fundació, i d'ençà del 1968 hi hem actuat, any rere any, pràcticament sense interrupció

ELOI MIRALLES
CRONISTA, CASTELLER
I RABASSÓ

✉ @EloiMiralles45

Va ser sorprenent per a molts i altament emotiu per a tots els que hi érem presents. Fins i tot a la Moreneta, que ho va beneir des del seu cambril, se li devia escapar un lleu, per bé que exultant, somriure de complaença... Però, com va ser possible arribar a aquest alt nivell de complicitat? Què, qui i com es va aliar perquè tot sortís tan rodó? Cal explicar-ho...

COM ES VA GESTAR L'ACTUACIÓ

Segons que sembla, ja fa pràcticament un quart de segle que es va crear una comissió per celebrar amb tot lluïment el Mil·lenari de Montserrat, de la qual forma part el senyor Jordi Segarra, que era, a la vegada, el braç dret d'un dels grans mecenes del projecte, el senyor Pere Mir, qui, malauradament, va traspassar fa poc més de dos anys. I es dona el cas que el primer dels citats és, així mateix, l'avi del nostre casteller vilafranquí Andreu Huguet, (a) Mates. Assabentat el net que la celebració (2024-2025) podria incloure elements festius i folklòrics, li faltà temps per parlar-li sobre la possibilitat que els verds poguéssim sumar-nos a l'efemèride. No debades la colla ha estat, de llarg, la més montserratina de totes les que formen part del món casteller. Un cop aclarit el tema, l'Andreu en va parlar amb el també casteller Miquel Ferret, el qual, prèviament, ja havia establert contactes amb el senyor Lluís Baulenas, director general de relacions institucionals i estratègia corporativa de l'abadia de Montserrat i, àdhuc, amb el pare abat, Manel Gasch. Per tant, ja s'havia començat a posar fil a l'agulla amb la intenció de fer-ne una de grossa a la Santa Muntanya. Encara a ple hi-

vern de l'any passat, Baulenas acompanyava el pare prior, Bernat Juliol, quan aquest, molt amablement, ens rebé, al Miquel i a qui això subscriu, amb gran simpatia al monestir. A ell també li va semblar bona la idea exposada de poder fer un gran castell dins de la basílica, per bé que calia esperar uns mesos per acabar de fixar-ne el calendari.

A la fi, a plena satisfacció d'ambdues parts i d'acord amb la Junta de la colla, es va convenir que, més que la del tradicional romiatge vilafranquí del mes d'octubre, la data millor per donar forma al projecte fóra la de la Diada Nacional, i així va ser. Tanmateix, abans que aquest fet es produís i com ja és sabut, un grup més reduït de castellers va aixecar un pilar de 5 a dins l'església, el diumenge 8 de setembre, en un dels actes inicials del Mil·lenari. El nostre president, Ernest Gallart, va llegir en l'ocasió aquest breu escrit d'ofertament: «Per als Castellers de Vilafranca és una gran satisfacció poder participar en aquest acte solemne de celebració del Mil·lenari de Montserrat, amb l'ofrena d'un pilar. La nostra colla ha mantingut una relació molt especial

El 8 de setembre del 2024 un grup de castellers va participar amb un pilar de 5 als actes d'inauguració del Mil·lenari de la fundació de Montserrat.

El 4 de 8 amb l'agulla -amb el cambril de la Mare de Déu al fons- descarregat durant l'actuació de l'11 de setembre.

Fotos: @Marc Font per Abadia de Montserrat

elements

BATH & HOME COMFORT

BANY · CERÀMICA · CUINA · IL·LUMINACIÓ

 SIABIOSCA

elements@siabiosca.com
www.siabiosca.com

Showroom Vilafranca: C/ de Cubelles 7,
08720 Vilafranca del Penedès - 938 90 16 11

Showroom Vilanova: Ronda d'Europa 69,
08800 Vilanova i la Geltrú - 938 14 20 17

i continuada amb Montserrat. Ja ens vam fer presents a la plaça del monestir l'any 1948, el de la nostra fundació, i d'ençà del 1968 hi hem actuat, any rere any, pràcticament sense interrupció. En el marc de la romeria vilafranquina hi hem fet molts castells de set i de vuit pisos i, fins i tot, hem plantat castells de nou en quatre ocasions, un èxit que reviuem d'aquí a tres dies, en aquesta basílica, quan també celebrarem la Diada Nacional de Catalunya. Pensem que aquest nostre sentiment de força, de compromís i pertinença troba sentit en els versos d'una cançó antiga, dedicada a la Verge Bruna, que cantava l'escolania: "En eixa Santa Muntanya / feta amb l'esforç dels gegants... / Sigueu sempre Moreneta / Princesa dels catalans". Que sigui per molts anys!». En acabar la cerimònia, també es va alçar un pilar de 4 sota els porxos que donen a la plaça del monestir.

UN MAJESTÀTIC 3 DE 9 BASILICAL

I va arribar el gran dia. Quatre autocars de camises verdes, més altres vehicles particulars, amb castellers i un bon nombre d'aficionats, van fer cap a Monistrol de Montserrat per pujar fins al santuari a bord dels vagons del cremallera, una circumstància innovadora que tothom va agrair. Dalt la plaça montserratina de Santa Maria es va fer un 4 de 8 que va servir per escalfar motors, alhora que el cap de colla, Àngel Grau, demanava la màxima concentració i respecte per tot allò que era previst. Més tard, l'entrada a la basílica, plena de vilafranquins, pel passadís central i al so de les gralles, ja va posar la pell de gallina a més d'un i a més de cent, segur, una sensació plenament emotiva que es va

intensificar encara més a l'hora d'enlairar, davant del presbiteri, el 3 de 9 amb folre, l'aleta del qual fou saludada amb una eixordadora ovació, que es perllongà mentre el castell es descarregava. Tot seguit, un 4 de 8 amb l'agulla al mig, també completat, va posar el colofó adient a la primera i única exhibició castellera davant de la imatge original de la Verge Bruna al llarg de la història.

Com a complement de l'actuació, a l'atri que precedeix l'accés al temple montserratí, hi descarregàrem la torre de 8 amb folre i el pilar de 7 també folrat. El pare prior, Bernat Juliol, va rebre els tres primers volums de la nostra història, així com el dedicat a la basílica de Santa Maria, de recent publicació, amb destinació a la biblioteca del cenobi benedictí, la qual cosa agrai pregonament. I, finalment, de nou a la plaça, quatre pilars de 4 aixecats simultàniament, tot simbolitzant les Quatre Barres de la nostra senyera, van cloure una matinal castellera de record inesborrable, amb un castell de nou de color verd que s'afegeix als altres tres tresos de 9 amb folre plantats a Montserrat, els anys 2009, 2010 i 2016, precedits del 4 de 9, també folrat i descarregat, el 1994.

I al final d'un dinar en petit comitè, en bona companyia i després d'alçar les copes i brindar pel nostre més recent 3 de 9 amb folre montserratí i pels nostres èxits successius -amb l'inexcusable *xampany* del Penedès- no vam poder evitar, per un moment, de mullar també els nostres llavis amb quatre gotes de les centenàries Aromes del Montserrat. L'ampolla que les guarda també és de color verd; no podia ser d'altra manera... ●

L'entrada a la basílica, plena de vilafranquins, pel passadís central i al so de les gralles, ja va posar la pell de gallina a més d'un i a més de cent, segur, una sensació plenament emotiva que es va intensificar encara més a l'hora d'enlairar, davant del presbiteri, el 3 de 9 amb folre

Fotos: David Baell i Clàudia Garcia

UN GRAN MURAL PER A UN PILAR ESPECTACULAR

PER UN PENEDÈS VIU,
CAL UN PREU DIGNE
PER AL RAÏM I EL VI

UNIO
DE PAGESOS

75

CASTELLERS
VILAFRANCA

Després d'un any d'haver finalitzat el mural, quan passo per Vilafranca, sempre és parada segura veure com està. Em fa molt feliç comprovar que llueix com el primer dia

La fase final d'un mural és quan el comences a pintar, i és la millor, quan t'ho passes realment bé i veus que val la pena dedicar-te a fer una feina que t'agrada

NÚRIA RIBA BOSCH
PINTORA, DIBUIXANT, MURALISTA I
PROFESSORA D'ART

 [nuria_riba_bosch](#)

Els colors vius de les camises i dels camps de vinyes, del cel i dels edificis..., i es veu net i ben cuidat. M'encanta que us agradi i continuar veient la gent que passa, para i se'l mira. I veure com llueix amb la il·luminació que li vau posar. Gràcies!

FER-SE SEVA L'OBRA

Sempre és un orgull notar com la gent del carrer es fa seva una obra que has pintat. Quan el projecte va començar, vam necessitar molt de temps per tancar temes logístics que no es veuen a simple vista. Acceptar la proposta, aconseguir els permisos de tot, lligar la coordinació de diversos temes... i més amb un projecte d'aquesta magnitud. Tots els murals tenen les seves complicacions al principi (la logística de tot és una gran càrrega per a l'artista i, si el mural és gran, la càrrega normalment es fa més feixuga). Però, com diuen la resta de companys i companyes de l'ofici, sempre ens en sortim.

Un dels exemples va ser el mapa. Ja sé que vaig causar furor entre molts quan vau començar a veure els dibuixets que fem a la paret abans de pintar. Aquests dibuixos els acabem tapant, però ens van de conya com a guia per dibuixar tot el mural (és el mateix paper que fa una quadrícula, però és més concret i més senzill de fer). El problema el vaig tenir amb els arbres del davant, que no me'ls van poder podar i no podia tenir una visió sencera de la paret. Així que vaig haver de fer fotografies des de més endavant, però a contrapicat em deformaven molt la imatge. Per anar tranquil·la vaig practicar-ho al rec d'Igualada (on hi ha parets que pots pintar) i allà ja hi vaig dibuixar el pilar de 9 amb folre, manilles i puntals i hi vaig fer la foto també deformada.

Un altre exemple va ser la furgoneta (el meu espai d'emmagatzematge). Però, per no ex-

plicar-vos totes les aventures, ho deixem que em vaig fer molt amiga de la policia local...

GAUDIR DE LA PINTURA

I la segona part del mural, que és la més bonica. Tants i tants elogis per part vostra i el fet de gaudir de la pintura quan observes que tota l'estructura del castell es veu proporcionada, que els colors combinen i que la feina d'anys i anys de pràctica en dibuix i pintura es reflecteixen al mural.

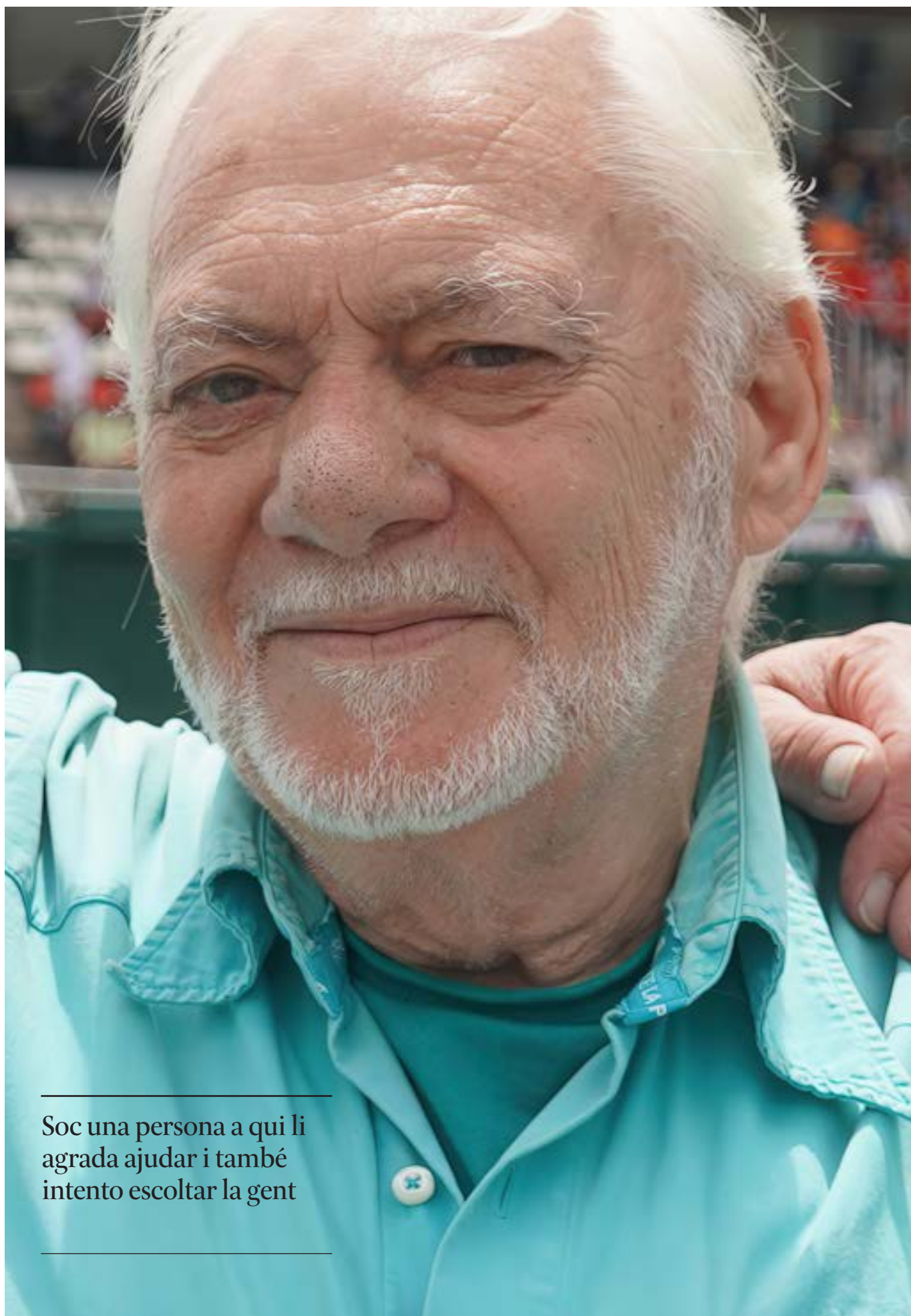
Sempre dic que la fase final d'un mural és quan el comences a pintar, i és la millor, quan t'ho passes realment bé i veus que val la pena dedicar-te a fer una feina que t'agrada com aquesta.

Gaudiu-lo molt i mil gràcies per haver-me confiat aquest tros de paret. ●

Fotos: M. Rosa Ferré i Núria Riba

Soc una persona a qui li
agrada ajudar i també
intento escoltar la gent

FÈLIX MORGADES I GALLART

Morgan

MIQUEL GALLART
CASTELLER
I DEL #PENEDÈS.

Fèlix Morgades i Gallart, Morgan, va néixer a les Cabanyes fa 81 anys en el si d'una família pagesa, i sempre hi ha viscut. El Fèlix té una filla, la Laura, i un fill, el Carles, i és vidu de l'Antònia Martínez i Escofet, germana del Gabi Martínez. El Fèlix és un dels castellers més veterans de la colla per edat i per vinculació ja que en forma part des de 1967. Va ser guardonat amb el premi soca-rel l'any 2000. Coneguem-lo una mica més.

MIQUEL GALLART. Explica'ns breument la teva vida.

FÈLIX MORGADES. Vaig néixer a les Cabanyes en una família pagesa. Vaig també vaig anar a l'escola, però el que es diu aprendre, no vaig aprendre gaire cosa. Em dedicava més a espantar la professora entrant a classe serps i granotes que no pas a aprendre. No m'hi vaig estar gaire temps, a l'escola; tot just fins als 13 anys.

MQG. I cap a treballar...

FM. Als 13 anys vaig anar a ajudar mon pare. Recordo que encara llaurava amb un cavall. De seguida, però, vaig veure que allò no era la meva vocació. Tots just hi vaig estar un any.

MQG. I després?

FM. Tenia un oncle que treballava a la Seat i que sempre em preguntava: «I tu què vols ser de gran?». «Jo, mecànic!», li contestava. Quan ja havia fet 14 anys, amb l'ajut del xicot d'una cosina, vaig entrar a treballar al Garatge Figueres (Cal Torrasa). Treballàvem dotze hores al dia, de dilluns a dissabte. Al començament només escombrava o netejava les eines (els torns, les fresadores...). No era gaire engrescador. Un dia, de camí cap a la Seat per tornar o recollir una clau anglesa (abans es deixaven les eines els tallers), vaig veure un cartell en una empresa anomenada Prensas Feliu que deia «se busca aprendiz». Els ho vaig preguntar i em van agafar.

MQG. I allà què et va tocar fer?

FM. Era una empresa que feia premses per premsar raïm i hi vaig aprendre de tot: a fer rosques, a soldar, etc. Hi vaig estar fins que l'empresa se'n va anar a l'aigua. Aleshores vaig entrar a Cal Marcel Sala, una empresa que fabricava mecanismes hidràulics. També feiem manteniment i, a partir dels 20 anys quan em vaig treure el carnet, em vaig dedicar a anar per tot Catalunya fent el manteniment dels mecanismes hidràulics.

MQG. Quants canvis!

FM. Sí, després d'aquesta empresa, als 25 anys, vaig entrar a Cales de Pachs i d'allà ja no em vaig moure fins que em vaig jubilar. Vaig començar de forner i fent manteniment i vaig acabar de cap de manteniment fins que vaig plegar, una mica abans de temps, per temes de salut.

MQG. Passem als castells. Com arriben els castells a la teva vida?

FM. Els castells estaven a l'ordre del dia a casa perquè el meu cunyat era el Gabi Martínez, que va ser cap de colla del 1964 al 1969

MQG. I com vas entrar a la colla?

FM. L'any 1966 vaig a anar a fer la mili a l'Àfrica i quan vaig tornar era l'agost de 1967. El Gabi em va dir: «t'has d'apuntar a la colla», i li vaig fer cas. De seguida em van donar la camisa. El responsable del material va preguntar: «ja vindrà aquest?», i el Gabi va respondre: «ja me n'encarregaré jo!». I fins avui.

MQG. En quina posició anaves quan vas començar?

FM. Quan vaig entrar va coincidir amb que era la meva primera festa major. Feia mans. Recordo que vam fer el 3 de 7 i el 4 de 7, que va caure i em va deixar un ull de vellut que em va durar tota la festa. Els castells queien molt sovint en aquella època.

MQG. Com a casteller, com et defines? Quina creus que és la teva millor qualitat?

FM. Soc una persona a qui li agrada ajudar i també intento escoltar la gent. Recordo quan em van posar per primer cop de porta-

El seny i el valor són per mi els [valors] més importants: el seny dels caps de colla i el valor de la canalla

crosses a una torre de 8 que ho passava molt malament. Al mateix temps veia que els altres portacrosses no patien tant i no ho entenia. Li vaig preguntar a un, que duia més temps fent castells, com era que no patia i em va explicar una sèrie de «trucs» per no patir i, des de llavors, oli en un llum.

MQG. Has estat mai a la Junta o a la Tècnica?

FM. No, la feina que feia a Cales de Pachs no m'ho permetia.

MQG. Un tòpic dels castells són els valors que sempre se'ls ha atribuït: força, equilibri, valor i seny. Com els ordenaries per ordre d'importància?

FM. El seny i el valor són per mi els més importants: el seny dels caps de colla i el valor de la canalla, per posar uns exemples. L'equilibri és important i és clar que, de força, n'hi ha d'haver.

MQG. Passem a temes d'actualitat. Com valores la temporada passada?

FM. Molt bona. Vam fer grans castells i vam guanyar el Concurs. Per mi la temporada passada es mereix un 11 sobre 10, i més venint d'on veníem: la pandèmia i tot plegat.

MQG. Què és el que més et va agradar?

FM. Guanyar el Concurs, tot i que vam patir bastant.

MQG. I el que no t'ha agradat tant?

FM. Probablement diria que no poder descarregar el pilar de 9. Va ser una llàstima.

La temporada passada es mereix un 11 sobre 10, i més venint d'on veníem: la pandèmia i tot plegat

El Fèlix Morgades i el seu fill Carles en una foto dels anys 70. El Carles també va ser casteller. Ara ja no és membre actiu de la colla, però continua sent un bon seguidor.

A baix, el Fèlix fent-la petar amb el Jaume Raventós, Ràpid, i el Jordi Ferrè, Jordi de Vilanova

MQG. *I com veus aquesta temporada?*

FM. De moment no la puc valorar perquè som al començament. Haig d'esperar una mica més per veure com pot anar. El que veig és que hi ha molta gent a assaig, fet que està molt bé; però també hi ha massa xivarri.

MQG. *Et plantejaries algun objectiu concret per a aquesta temporada?*

FM. M'agradaria descarregar el 9 de 9 i el 5 de 9.

MQG. *Els últims anys hem fet castells que fins fa poc no els podíem ni imaginar, però encara no està tot fet. Hi ha algun castell que encara no tenim, o que enca-*

ra no s'ha vist, i que tinguis unes ganes especials de fer?

FM. M'agradaria fer el 3 de 9 sense folre i descarregar la torre de 9 sense manilles.

MQG. *Per algun motiu especial ??*

FM. El 3 de 9 bàsicament perquè no l'hem fet nosatres i altres colles sí, i la torre de 9 sense manilles perquè és un castell nostre i hem de ser els primers a descarregar-lo.

MQG. *Amb els darrers castells aconseguits creus que ens estem acostant al límit en els castells? O encara som lluny d'arribar a aquest límit?*

FM. És molt difícil definir un límit. Suposo

que n'hi ha, de límits, però sempre els hem anat trencant. Per posar-ne algun, diria que els castells d'onze amb manilles.

MQG. *I per acabar, un desig general per al 2025?*

FM. És un tòpic, però el que desitjo és que s'acabin les guerres d'una vegada.

MQG. *I un desig casteller?*

FM. No és un desig per a aquest any, però el que desitjo com a casteller és arribar als 60 anys com a casteller amb camisa. Me'n queden dos per arribar-hi. ●

VILAFRANCA DEL Penedès

M3 Caravaning, fem **pinya**
amb els Castellers de Vilafranca

www.m3caravaning.com - info@m3caravaning.com

MORELO

LE VOYAGEUR

TABBERT

WEINSBERG

FRANKIA

GIOTTI LINE

LA COLLA HOMENATJA JOSEP JUST, PRESIDENT DE LA COLLA DURANT 20 ANYS

L'auditori del Vinseum acull l'homenatge i la presentació de la segona part del volum III de la història dels Castellers de Vilafranca

BIEL SENABRE
SCRIPTA MANENT

 @bielsenav

L'homenatge a Josep Just, que durant 20 anys -del 1973 al 1993-, va ser president del Patronat dels Castellers de Vilafranca (institució que avui ja no existeix però que va tenir un important paper de suport a la colla sobre tot en els anys setanta, vuitanta i inicis dels noranta del segle passat) i la presentació de la segona part del tercer volum de la història de la colla, *Castellers de Vilafranca*, a càrrec de l'autor, Eloi Miralles, van centrar l'acte que es va celebrar a l'auditori del Vinseum, Museu de les Cultures del Vi -recentment catalogat com a Museu d'Interès Nacional-, el 14 de setembre del 2024. Van presidir-lo l'alcalde de Vilafranca, Francisco Romero; qui aleshores era president del Vinseum, Joan Tarrada, i el president dels Castellers de Vilafranca, Ernest Gallart.

VOLUM III, SEGONA PART

Va obrir l'acte Joan Tarrada per donar la benvinguda a tots els qui omplien l'auditori i, després de projectar un vídeo sobre els primers castells de nou dels Castellers de Vilafranca, Ernest Gallart es va dirigir als assistents per remarcar, en primer lloc, que la institució que acollia l'acte celebrava noranta anys i recordar que el 2010, quan en complia setanta-cinc, els verds van descarregar un 3 de 9 amb folre a la plaça Jaume I, recuperant-la així com a plaça de nou 130 anys després. A continuació va destacar les figures de Josep Just i Carles Domènech, que van dirigir la colla en el període analitzat en tot el tercer volum de la història dels Castellers vilafranquins -tant en la primera part com en la segona-, i va valorar l'avenç que va fer la colla del 1989 al 1994 -els anys estudiats en aquesta segona part- ja que «hi vam descarregar els primers castells de nou, el 3 i el 4, així com també vam innovar plantejant castells inèdits i que es consideraven 'impossibles' com la torre de 9 amb folre i manilles».

JUST HOMENATGE

Acabat el parlament del president dels Castellers de Vilafranca, es va projectar un vídeo sobre el primer intent de torre de 9 fet per Tots Sants de 1989 i tot seguit va intervenir Eloi Miralles, que va explicar el motiu pel qual el tercer volum s'havia dividit en dues parts i va detallar les característiques principals de la segona part que es presentava. En la seva intervenció, Miralles va recordar el que va significar el Mènec com a cap de colla (havia rebut un homenatge al Casal a l'abril) i va glossar la figura de Josep Just, president de la colla durant 20 anys, artífex de la compra de Cal Figarot i puntal de la Junta durant dues dècades. En paraules de l'autor dels quatre volums de *Castellers de Vilafranca*, Josep Just «no es va limitar només a fer funcionar el Patronat, sinó que es va postular també com un casteller de primera fila, i mai més ben aplicada la metàfora, atès que va anar a primeres mans en un nombre in comptable de castells i fins i tot als folres, quan l'ocasió ho requeria. (...) Mai no els podrem reconèixer prou a tots dos (el Mènec i el Just) el que han fet pels Castellers de Vilafranca». Cal tenir en compte, a més, que tots dos han aportat a la colla membres de les seves nissagues; el Mènec, el seu fill Carles i els nets Carles, Martí i Manel; i el Just tres dels seus fills: el Pep, la Gemma i la Marta.

Eloi Miralles: «No es va limitar només a fer funcionar el Patronat, sinó que es va postular també com un casteller de primera fila, i mai més ben aplicada la metàfora, atès que va anar a primeres mans en un nombre in comptable de castells i fins i tot als folres, quan l'ocasió ho requeria»

A continuació l'homenatge va continuar amb la visió d'un vídeo del documental *Converses castelleres* dedicat a Josep Just; amb unes paraules del cap de colla, Àngel Grau, en què va agrair i reconèixer la feina que Just va fer per la colla com a president durant tants anys; amb la intervenció de l'homenatjat mateix, i amb un parlament de l'alcalde de Vilafranca.

Per acabar, Lucas Dalmau, casteller de camisa verda, va cantar *Amunt Verds! Himne dels Castellers de Vilafranca* mentre es projectaven imatges dels grans castells fets per la colla. ●

Per acabar, Lucas Dalmau, casteller de camisa verda, va cantar *Amunt Verds! Himne dels Castellers de Vilafranca* mentre es projectaven imatges dels grans castells fets per la colla. ●

ELS GOVINDES TORNEN A VILAFRANCA

Foto: Fèlix Miró

L'octubre del 2024 ens va visitar una delegació de govindes, per acompanyar-nos al concurs i per aprendre de la tècnica castellera i del nostre model organitzatiu

La delegació va ser més nombrosa que mai i estava formada per homes i dones, tant joves com adults, membres d'una vintena de les principals colles

L'HEREU BATLLET

Durant la primera setmana d'octubre, una delegació de 70 govindes de diverses colles de Bombai van visitar Vilafranca i Cal Figarot convidats per la junta de la colla. Era la quarta vegada que els govindes visitaven Catalunya, després de la del 2006, amb motiu de la diada de Tots Sants, i de les del 2018 i 2022, coincidint amb el Concurs de Castells. Vilafranca ha estat sempre el seu punt d'arribada i la colla els ha rebut amb els braços oberts. En aquesta ocasió, la delegació va ser més nombrosa que mai i estava formada per homes i dones, tant joves com adults, membres d'una vintena de les principals colles o *pathak* en llengua marathi. El grup era una autèntica selecció dels millors govindes i van ser triats per l'Associació de Govindes de Maharashtra, conjuntament amb els caps de colla dels equips més destacats, amb l'objectiu de realitzar l'estructura de set pisos o *thar* a Catalunya, construcció mai feta fora del seu país.

UNA ACTUACIÓ MOLT ESPECIAL

La principal actuació d'aquesta gira dels govindes per terres catalanes va tenir lloc el divendres 4 d'octubre, a les vuit del vespre a la plaça de la Vila. Aquesta actuació va ser molt especial per als govindes i per a tots els vilafranquins que van omplir de gom a gom la plaça més castellera ja que, a més de fer-hi el ritual de trencar el *handi* -la tradicional olla de ceràmica penjada al bell mig de la plaça-, van aixecar l'estructura de set *thar* -d'una alçada similar a un castell de vuit nostre- per primera vegada a Vilafranca i en la qual van participar conjuntament homes i dones. Amb motiu d'aquesta gira per Catalunya, els govindes van crear la primera colla mixta, un fet realment revolucionari en la seva activitat, ja que a dia d'avui les colles les formen íntegrament homes o dones. Ben segur que l'experiència catalana de la colla govinda mixta marcarà un abans i un

Foto: Pere Sánchez

després en el creixement de les colles i en el perfeccionament de les seves estructures.

ELS GOVINDES AL CONCURS

Els govindes van participar en els dos darrers assajos de la colla abans del Concurs de Castells, el general de dimecres i l'especial de divendres. A banda d'oferir-nos el seu suport al peu dels grans castells, els va servir per aprendre més coses de la tècnica castellera, de la dinàmica dels assajos a Cal Figarot i de l'organització de la colla en general. El dissabte 5 d'octubre al matí, els govindes van actuar a la plaça de la Font, de Tarragona, on van obrir l'actuació de les colles castelleres internacionals, i a la tarda van assistir a l'edició de dissabte del concurs. L'endemà, tota la delegació va entrar a la Tarraco Arena Plaça junt amb la colla, van viure intensament el concurs a peu de plaça participant en tots els castells i van gaudir d'allò més amb la

nostra tretzena victòria. Més tard, es van sumar al dinar a Cal Figarot i a la gran festa de celebració, fins ben entrada la nit.

CONÈIXER LA CULTURA DEL PAÍS

Durant la seva estada, a més de conèixer Vilafranca i Tarragona, els govindes van realitzar diverses visites de caire cultural i turístic -acompanyats per voluntaris de la colla- a les Caves Oriol Rossell, de Sant Marçal, a Pacs del Penedès i al Museu del FC Barcelona. En aquests tres llocs, també van construir les seves impressionants estructures. Prèviament, el dia 1 d'octubre, dia de l'arribada, la delegació va ser rebuda al saló de plens de l'Ajuntament per l'alcalde de Vilafranca, la regidora de Cultura i per cinc regidors d'altres grups municipals. També van atendre els mitjans de comunicació locals. Diversos mitjans de l'Índia i les xarxes socials de nombroses colles de govindes van

Durant aquest any 2025 celebrem una fita molt especial: El nostre 50è aniversari! Aquest èxit és el resultat de la confiança, la dedicació i l'esforç de diverses generacions que han format part d'aquesta gran família.

Gracies per la seva entrega i per fer possible aquest somni compartit!

Aquest aniversari és el moment per recordar tot allò que hem aconseguit junts i per mirar cap al futur amb entusiasme. Seguirem treballant amb la mateixa passió, valors i compromís per seguir deixant empremta a la nostra comunitat i a les generacions futures

Gràcies per formar part d'aquesta història de 50 anys!!

Magusa, desde 1975 fabricant la millor maquinaria vinícola.

*Servicio postventa y asistencia 24 horas.

P.I. Domenys II. C/ Enología, 3-4
08720 Vilafranca del Penedès. Barcelona. Spain
Apdo. Correos 208 · Tel. (+34) 93 892 26 98 · magusa@magusa.es
www.magusa.es

fer seguiment de la seva estada a Catalunya, així com també de la nostra actuació i victòria al Concurs.

UNA RELACIÓ D'ANYS AMB MOLT DE FUTUR

Els lligams entre els govindes i els Castellers de Vilafranca venen de lluny i tenen molt de potencial per créixer. Aquesta vinculació es va iniciar gairebé fa un parell de dècades, quan el Fèlix Miret i la Dolors Rovira van viatjar a l'Índia l'agost del 2006, amb motiu de la gravació del documental *Castellers del món* d'Agustí Corominas. El setembre del 2010, una delegació de la colla formada per una dotzena de castellers va viatjar a Bombai i hi va plantar dos pilars de 5 i el pilar de 4 caminant en el marc de la festa del Dahi Handi, que celebren cada any totes les colles de govindes amb motiu del Janmashtami, el naixement de Krishna, deïtat de l'hindusime. Aquesta celebració varia de data segons el calendari lunar, entre el 9 d'agost i el 9 de setembre. L'agost del 2011, pocs dies abans de la Festa Major, amb el David Miret com a cap de colla, una expedició de 180 castellers

vam viatjar a l'Índia i hi vam descarregar la torre de 8 amb folre, el 4 de 8 amb agulla, el 3 de 9 amb folre i el pilar de 5. Aquesta és a dia d'avui la millor actuació d'una colla castellera a l'estranger.

Aquests viatges a Bombai, sumats a les expedicions de govindes a Vilafranca en diversos anys, han fet que els vincles s'hagin enfortit. El reconeixement i admiració són mutus. Moltes colles de govindes tenen la colla com a referent en molts aspectes: organitzatius, institucionals, socials, comunicatius, d'equipaments... i segueixen des de la distància tot allò que fem.

Als representants de l'Associació de Govindes i responsables polítics de Maharashtra, els faria molta il·lusió que els Castellers de Vilafranca tornéssim a l'Índia algun dia i actuéssim en les principals places de Bombai i en els llocs més emblemàtics del país. La invitació està feta i ells tenen moltes ganes que hi anem, ara només cal que totes les peces encaixin... Com diuen els govindes: *gheun tak!* (som-hi!). ●

Foto: Josep Torreño

NI PA NI CIRC

EL GRUP DE PUNK ROCK MÉS DESTACAT DEL PAÍS RET HOMENATGE ALS CASTELLERS DE VILAFRANCA AMB MOTIU DEL SEU 75È ANIVERSARI

L'HEREU BATLLET

Inadaptats i també per a la colla.

Després d'uns anys allunyats dels estudis de gravació, Inadaptats -el principal grup de rock que ha donat Vilafranca del Penedès- van tornar-hi per enregistrar i publicar una nova cançó: *Ni pa ni circ*. Amb aquest tema, el grup vol retre homenatge als Castellers de Vilafranca pel seu 75è aniversari, així com també a la plaça més castellera i als castells en general.

La lletra d'aquest nou tema és una adaptació del sonet de l'escriptor i casteller David Monteagudo que duu el mateix nom, *Ni pa ni circ*. La música és dels Inadaptats, grup format per Àlex Vendrell (veu), Thrashoo Hernández (guitarra), Rodrigo Sarubbi (baix), Jokin Pérez (guitarra) i Xavi Cholbi (bateria). El tema ha estat gravat i masteritzat a Thrashoo Estudi de Vilafranca.

Ni pa ni circ és el primer senzill que el grup de punk rock vilafranquí publica des d'*Hiperventilats* (2021). La portada del disc és una creació del dissenyador i casteller Martí Ferré, de Bildi, que anteriorment ha realitzat diversos projectes artístics per a

Aquest nou tema, dedicat als castells, es pot escoltar a Spotify i també a Youtube en format videoclip, realitzat pel també casteller Joan Mestres, amb imatges dels verds i del mateix grup tocant.

Al llarg de la seva llarga trajectòria, Inadaptats han publicat vuit àlbums d'estudi, dos àlbums en directe i diversos senzills, i han participat en nombrosos àlbums recopilatoris junt amb altres grups i cantants. En tots aquests anys, se l'ha considerat el grup emblema més radical de l'independentisme anticapitalista.

David Monteagudo és un reconegut escriptor. La seva obra *Fin* ha estat traduïda a diversos idiomes i ha estat portada al cinema. A aquesta obra, l'han seguit nombroses novel·les i llibres d'assaig. Com a casteller, el David va descarregar els primers pilars de 7 amb folre, pilars de 8 amb folre i manilles, 4 de 8 amb l'agulla i 4 de 9 amb folre i agulla de la colla, entre altres castells.

Moltes gràcies als Inadaptats i al David per aquest gran tema dedicat a la colla. Llarga vida als Castellers de Vilafranca i llarga vida al rock! ●

Foto: HFMN

NI PA NI CIRC

Lletra: DAVID MONTEAGUDO

Música: INADAPTATS

Si som al coliseu, anell de festa,
de ritus ancestrals a llum de dia,
i el poble aclama ardent la valentia
dels herois
que al bell mig faran la gesta,

i hi ha llàgrimes, sang, suor, conquesta,
i ofega un crit grandios la melodia
d'atàvics instruments que fan de guia
a l'esforç
sobrehumà, la lluita honesta,

i no són gladiadors d'arrel llatina,
ni jugadors, estrelles de l'esfera,
mercaders de l'encert i la perícia,

ni matadors, botxins amb brillantina,
ni ha de morir cap home ni cap fera,
ni ha de morir cap dona ni cap fera,

ni brilla l'or enlloc,
ni brilla l'or enlloc,
ni brilla l'or enlloc ni la cobdícia.

Ni pa ni circ,
ni pa ni circ,
ni pa ni circ,
el poble vol castells!

Ni pa ni circ,
ni pa ni circ,
ni pa ni circ,
per al poble, castells!

Ni brilla l'or enlloc,
ni brilla l'or enlloc,
ni brilla l'or enlloc ni la cobdícia.

Ni pa ni circ,
ni pa ni circ,
ni pa ni circ,
el poble vol castells!

Ni pa ni circ,
ni pa ni circ,
ni pa ni circ,
per al poble, castells!

Ni pa ni circ,
ni pa ni circ,
ni pa ni circ,
el poble vol castells!
Vilafranca!

Ni pa ni circ,
ni pa ni circ,
ni pa ni circ,
per al poble, castells!
Vilafranca!

LA CURSA... CASTELLERA?

LACURSACASTELLERA.CAT

40 ANYS DE LA COMPRA DE CAL FIGAROT

La compra de Cal Figarot és el fet social i institucional més transcendental de la història dels Castellers de Vilafranca i va significar un important punt d'inflexió en els èxits castellers de la colla

El cap de colla, Carles Domènech, va obrir la porta del darrere de la finca pel carrer de Sant Antoni i, després de recórrer diversos espais del casalot, va dirigir unes paraules a la colla des de la terrassa del jardí.

L'HEREU BATLLET

AL BELL MIG DE LA VILA

El divendres 25 de novembre del 1983, al vespre, es va signar l'acord de compra de Cal Figarot entre els Castellers de Vilafranca i el seu darrer propietari. La finca, ubicada al carrer del General Prim, número 11, no podia estar més ben situada: a tocar de la plaça més castellera, de la plaça de Jaume I i del monument als Castellers, i de la rambla de Sant Francesc. Millor lloc impossible. L'edifici, inaugurat el maig del 1889, és obra del prestigiós catedràtic barceloní August Font i Carreras (1864-1924) –president de l'Associació d'Arquitectes de Catalunya i autor de diversos projectes de gran rellevància-, qui va rebre l'encàrrec de l'empresari vitivinícola vilafranquí Joan Via. La casa formava part del catàleg municipal d'edificis a conservar pel seu valor històric i artístic, principalment de la façana neogòtica i el jardí.

L'endemà, el dissabte 26 de novembre del 1983, a primera hora de la tarda, en el marc dels actes de la Diada de la Colla, es va organitzar una visita a Cal Figarot per als membres de la colla, que anaven vestits de casteller per a l'actuació posterior. El cap de colla, Carles Domènech, va obrir la porta del darrere de la finca pel carrer de Sant Antoni i, després de recórrer diversos espais del casalot, va dirigir unes paraules a la colla des de la terrassa del jardí. Aquesta va ser la primera arenga de les moltes que ens adreçaria el Mènec des d'aquest indret ens els anys següents, com a mínim fins al 1994.

El mateix dia, després d'un cafè-tertúlia organitzat al bar del Coro –que durant dècades ens havia fet de camp base i de punt de trobada- i de la tradicional foto de tota la colla davant del monument als Castellers, es va iniciar una cercavila fins al Casal de Vilafranca, on s'havia de fer l'actuació. En el moment de passar davant de Cal Figarot, es va fer un pilar de 4 parat a segons pel

Assegurem tot el que t'importa

Marta Saumell Miracle

Agent d'assegurances exclusiva
Occident GCO, S.A.U. de Seguros y Reaseguros
Núm. reg. C046839724431G

M 636047958

marta.saumell@occident.com
Sucursal Vilafranca
C/ Cal Colet, 1, 08720 Vilafranca del Penedès

kErPe

GRÀFIQUES

- IMPRESSIÓ ÒFSET & DIGITAL
- IMPRESSIÓ DE GRAN FORMAT
VINILS, LONES, ROLL-UPS, FOTOLLENÇ,
PÒSTERS, CARTELLERIA, SUPORTS RÍGIDS
- ETIQUETES ADHESIVES EN BOBINA
- COPISTERIA I PAPERERIA

IMPRIMEIX ELS TEUS
DOCUMENTS DES DE
QUALSEVOL DISPOSITIU,
DIRECTAMENT A LES
NOSTRES IMPRESSORES

www.kerpe.cat

Pere el Gran, 16 · **Tel. 93 890 23 06**
08720 Vilafranca del Penedès · info@kerpe.cat

EL CENTRE

- FISIOTERÀPIA I OSTEOPATIA
- UNITAT DE VERTIGEN
- SERVEI DE TRAUMATOLOGIA
- READAPTACIÓ ESPORTIVA
- ENTRENAMENTS PERSONALS
- FISIOTERÀPIA DE LA DONA
- FISIOTERÀPIA DOMICILIÀRIA
- TERÀPIA DE MÀ
- NUTRICIÓ
- PSICOLOGIA

EL CENTRE

Carrer Subirats 8, local 2
Vilafranca del Penedès

UNITAT DE VERTIGEN NOVA UBICACIÓ

Pere Alagret, 120
Vilafranca del Penedès

VOLS DEMANAR HORA?

✉ hola@fisioterapiaelcentre.cat
📞 722 505 258

CONTACTE

fisioterapiaelcentre.cat
📱 @fisioelcentre

Joan Bolet, *Garsa*, cap de colla el 1963. Un cop carregat el pilar, l'enxaneta va recollir la senyera penjada al balcó de l'edifici i va descobrir l'escut de la colla de color blanc i verd que s'hi havia penjat provisionalment, com a senyal inequívoc del que seria la nostra futura casa.

El dimecres 28 de desembre, el Patronat dels Castellers de Vilafranca va convocar els seus membres a l'assemblea general extraordinària, que es va celebrar al Fòrum Baltà, amb el punt de l'adquisició de Cal Figarot com el més destacat de tots. Com va certificar en l'acta el secretari del Patronat Josep Matas –un dels artífexs de fer viable l'operació–, els socis van aprovar per unanimitat els passos que havia fet la junta fins aleshores, així com també els que calia realitzar a continuació, i es va acordar obrir un compte corrent a la Caixa d'Estalvis del Penedès per a tots els socis, castellers i aficionats que volguessin col·laborar en la compra de la finca fent una aportació econòmica.

L'adquisició de Cal Figarot es va fer oficial el dilluns 13 de febrer del 1984, amb la signatura davant de notari per part del president del Patronat dels Castellers de Vilafranca, Josep Just, i del cap de colla, Carles Domènech

A dalt, membres de la colla en la primera visita a Cal Figarot, i el Mènec dirigint-se als castellers en un pati ple d'herbes.

El certificat de l'assemblea celebrada el 28 de desembre de 1983, en que s'acorda que els Castellers de Vilafranca compren Cal Figarot.

JOSEP MATAS I RÍPOLS, secretari de la Junta Directiva del Patronat "Castellers de Vilafranca", entitat inscrita amb el n° 6393 - secció 1ª - al Registre d'Associacions de Barcelona, i amb domicili a la plaça de Sant Joan n° 5 d'aquesta vila,

CERTIFICA:

Que a l'Assemblea General d'aquest Patronat, celebrada vàlidament, amb caràcter d'extraordinària i en segona convocatòria, el dia vint-i-vuit de desembre del mil nou-cents vuitanta tres, se va prendre, entre d'altres, el següent acord:

Adquirir l'imble conegut per "cal Figarot", ubicat al carrer del General Prim n° 11 de Vilafranca del Penedès i que consta d'un edifici entre mitges, amb planta baixa, pis, golfes i soterrani, i un pati-jardí adjacent, elements segregats prèviament de la totalitat de la finca i que ocupen globalment una superfície en planta de mil dos-cents vint-i-quatre m². (el propietari conservarà els vuit-cents quaranta nou m². restants per a la seva lliure utilització); i facultar als senyors JOSEP JUST I QUER i CARLES DOMÈNECH I SOLER perquè puguin signar tota mena de documents públics o privats que siguin necessaris per a dur a terme l'adquisició de l'imble suara esmentat.

I perquè així consti, a efectes de la compra de referència i amb el vist-i-plau del President, lliure la present certificació a Vilafranca del Penedès, a vint-i-nou de desembre del mil nou-cents vuitanta tres.

V.P.
EL PRESIDENT:

ACORDAT I FACULTAT TORGADA

signat: Josep Just i Quer.

signat: Carles Domènech i Soler.

INFORMACIÓ GENERAL		REVISIÓ DEL DISENY	
CAL FIGAROT (1)		REVISIÓ DEL DISENY	
SINÀSIS DE L'EDIFICI: Carrer del General Prim, nº 11		REVISIÓ DEL DISENY	
MUNICIPI: VILAFRANCA DEL PENEDÈS (Alt Penedès)		REVISIÓ DEL DISENY	
AUTOR: AUGUST FONT I CARRERAS (arquitecte)		REVISIÓ DEL DISENY	
ÈPOCA: 1889		REVISIÓ DEL DISENY	
DESCRIPCIÓ TIPOLÒGICA: Casa entre mitgeres, de planta baixa i pis. Coberta de teula àrab a dugs aigües. Balcó corregut de cinc portals, amb arcs ovals simulats. Elements medievalistes. Llenguatge neogòtic-modernista.		REVISIÓ DEL DISENY	
CONTEXTE: Sobre l'eixample que es forma als costats de la carretera de Sant Martí Sarroca, IV-2,121, inaugurada el 1881. Interessant recorregut de l'eclecticisme i modernisme.		REVISIÓ DEL DISENY	
CROQUIS D'EMPLAÇAMENT		ELEMENTS D'IDENTIFICACIÓ GRÀFICA I FOTOGRÀFICA	
PROTECCIÓ EXISTENT		Fons col·leccionat per: JOAN ROSSELLÓ I NAVENTÓS, SOLOMBRA 1978	
PROTECCIÓ PROPOSADA: Inclusió en catàleg municipal.		ARQUITECTE	
		Revisat per: Data:	

A dalt, fitxa descriptiva de Cal Figarot emesa el 1978 per l'Arxiu Històric d'Urbanisme, Arquitectura i Disseny del Col·legi Oficial d'Arquitectes de Catalunya i Balears, que consta a l'inventari de protecció del Patrimoni Cultural Europeu.

Al costat, el pressupost de compra, adequació i reformes del casal dels Castellars de Vilafraanca.

INVERSIÓ	
PRESSUPOST ADQUISICIÓ I ADEQUAMENT DEL CASAL:	
- Compra inicial de l'immoble	10.200.000,-
- Reparacions urgents: Estructura de les cobertes, i desalçides	1.500.000,-
- Adequantament i redistribució interiors	3.600.000,-
- Habilitació gimnàs	900.000,-
- Jardineria	300.000,-
- Mobiliari	1.800.000,-
- Taulerna castel·leria	1.500.000,-
- Restauracions artístiques:	
Façana, Galeria, Sales i Facia Principal	2.000.000,-
	20.400.000,-

LA COMPRA OFICIAL

L'adquisició de Cal Figarot es va fer oficial el dilluns 13 de febrer del 1984, amb la signatura davant de notari per part del president del Patronat dels Castellars de Vilafraanca, Josep Just, i del cap de colla, Carles Domènech. Aquella mateixa setmana, el divendres 17 de febrer, va tenir lloc l'assemblea anual de la colla, novament amb Cal Figarot com a tema principal. Josep Just va comunicar a tots els castellers presents l'adquisició de l'edifici i que ben aviat començarien les obres de condicionament de la nova seu social. Com a curiositat, aleshores a Cal Figarot l'anomenàvem Casal dels Castellars de Vilafraanca.

El cost de la compra va ser de 10.200.000 pessetes. Al canvi actual serien uns 301.600 euros. A més a més, cal tenir en compte que la dimensió social, el reconeixement públic i la fortalesa institucional que tenia la colla aleshores no és la que té actualment, ni de bon tros. A 31 de desembre del 1983, el nombre de castellers actius de la colla era de 161, i els socis del Patronat eren un centenar.

A LA RECERCA DE FINANÇAMENT

El pressupost inicial de les obres de reforma i condicionament del casal es va comptabilitzar inicialment en 10.200.000 pessetes. Per tant, el cost total de l'operació va ser de 20.400.000 pessetes, que serien uns 603.200 euros actuals.

El cost de la compra va ser de 10.200.000 pessetes. Al canvi actual serien uns 301.600 euros. A més a més, cal tenir en compte que la dimensió social, el reconeixement públic i la fortalesa institucional que tenia la colla aleshores no és la que té actualment

La captació de recursos econòmics per fer front a la inversió va donar fruit: 80 castellers van aportar-hi una suma total de 1.738.400 pessetes –nou d'ells van arribar a posar-hi 100.000 pessetes i d'altres també quantitats importants segons les seves possibilitats-; 436 afeccionats van aportar-hi en total 1.885.000 pessetes; de l'antic Patronat es van obtenir 230.000 pessetes, i de recursos propis de la colla, provinents d'actuacions, 1.131.000 pessetes. La suma total recollida en aquesta campanya va ser de 4.984.400 pessetes. Per aconseguir la resta de diners, la colla va demanar un crèdit a la Caixa d'Estalvis del Penedès i va sol·licitar subvencions a les administracions públiques.

CONDICIONAMENT DE L'ESPAI

Després dels treballs de neteja de la finca, es van iniciar les primeres obres al «casal» per part de voluntaris de la colla. El primer espai que es va condicionar mínimament bé va ser el jardí, que havia d'acollir els assajos de la colla. També es va habilitar un petit bar que es va anomenar El Racó del Serenet, en honor a qui en tenia cura, el recordat casteller Santi Díaz, *Serenet*.

El projecte inicial del Casal dels Castellers de Vilafranca preveia la distribució de l'edifici o espais funcionals següents: sala d'assaig coberta; espai d'assaig a l'aire lliure; secretaria; sala de juntes; sala d'assemblees i altres usos com exposicions, projeccions, etc; gimnàs; espai per a la canalla: ludoteca; biblioteca i arxiu de documentació de la colla; taverna castellera: lloc de tertúlia i caliu casteller i jardí a l'aire lliure.

Vista de pati amb l'entrada dels castellers. Es pot comprovar l'estat gairebé selvàtic que presentava.

Des del primer dia la cova del pati sempre ha estat un punt d'atracció per a la canalla, que no va deixar passar l'oportunitat d'enfilar-s'hi només entrar-hi.

Operaris treballant en la reparació de la teulada de Cal Figarot.

ELS PRIMERS CASTELLS

La primera actuació que es va fer a Cal Figarot va ser el dissabte 5 de maig del 1984. Una actuació organitzada amb motiu de la visita d'un equip de rodatge de la recent estrenada TV3. Només feia 8 mesos que s'havia creat aquest canal de la televisió de Catalunya. En aquesta jornada es van fer aquests castells: 3 de 7, 4 de 7 amb agulla, pilar de 5 i 4 de 6 net -amb una càmera de TV3 gravant des de l'interior-. Es tracta d'una de les primeres actuacions castelleres que va enregistrar TV3, si no és la primera.

Durant el 1985 es van continuar realitzant diverses obres a Cal Figarot. En aquest any no es va organitzar cap actuació castellera al local. Curiosament, tampoc es va fer cap acte o celebració inaugural de la seu social, un cop acabades les obres. El local es va donar «per inaugurat» i obert als castellers des del minut u.

El primer castell de vuit fet a casa nostra es va aixecar el divendres 13 de juny del 1986. Va ser una actuació a l'hora d'assaig, organitzada per treure'ns l'espina del 4 de 8 desmuntat per la diada de Fires de Maig, dinou dies abans. Els castells fets en aquesta ocasió van ser els següents: 5 de 7, 4 de 8, torre de 7 carregada i dos pilars de 5.

L'estat actual de Cal Figarot en conjunt és admirat no només en el món casteller, sinó també en tot el teixit sociocultural del país. Això ha estat possible gràcies a l'esforç de molts castellers i castelleres que, durant aquests darrers quaranta anys, han ajudat a engrandir la colla i a convertir el local en una joia arquitectònica.

La tercera actuació que vam completar a Cal Figarot va tenir lloc el divendres 22 de maig del 1987. També va ser una altra actuació a l'hora de l'assaig i, en aquesta ocasió, nou dies abans de la diada de Fires de Maig. Els castells van ser: 3 de 8, 4 de 7 amb agulla, 5 de 7 i torre de 7 amb folre.

Després d'aquestes tres primeres actuacions, en vindrien moltes altres al jardí, i també a la nau i davant de l'edifici. A la nostra seu social, s'hi han organitzat una quarantena de diades per diversos motius, en les quals s'han fet un munt de castells: de set, de vuit, de gamma alta de vuit, de nou i fins i tot de gamma extra com la torre de 9 amb folre i manilles i el pilar de 8 amb folre i manilles.

Per no dir la feinada que s'ha realitzat en milers d'assajos els dilluns, dimecres i divendres durant aquests quaranta anys. Cal Figarot ha estat el centre neuràlgic de La Màquina Verda, el centre d'operacions de nous i impossibles castells, La Factoria castellera per excel·lència. Que sigui per molts anys més! ●

A la nostra seu social, s'hi han organitzat una quarantena de diades per diversos motius, en les quals s'han fet un munt de castells: de set, de vuit, de gamma alta de vuit, de nou i fins i tot de gamma extra

A la dreta, el primer pilar de 8 amb folre i manilles descarregat davant de Cal Figarot, el 20 d'agost del 2005.

A sota, torre de 9 amb folre i manilles descarregada a l'actuació d'aniversari el 12 d'agost del 2017.

Les principals actuacions a Cal Figarot

	DATA	DIADA	ACTUACIÓ
1	13/08/2011	Aniversari de Cal Figarot	3d9f, Td9fm, 4d9f, Pd8fm c
2	09/08/2014	Aniversari de Cal Figarot	4d9f, 3d9f, 3d8a, Pd8fm
3	20/08/2005	Aniversari de Cal Figarot	5d8, 4d9f, 3d9f, Pd8fm
4	12/08/2017	Aniversari de Cal Figarot	3d9f, Td9fm, 4d9f, Pd7f
5	10/08/2013	Aniversari de Cal Figarot	4d9f, 3d9f, 4d8a, Pd7f
6	27/07/2019	Aniversari de Cal Figarot	4d8a, id 4d9f, 3d9f, 4d9f, Pd7f
7	27/07/2024	Aniversari de Cal Figarot	4d8a, 3d9f, 4d9f, Pd7f
8	18/08/2007	Aniversari de Cal Figarot	4d9f, 3d9f, 5d8, Pd7f
9	13/08/2022	Aniversari de Cal Figarot	3d9f, Td8f, 4d9f, Pd7f
10	12/08/2023	Aniversari de Cal Figarot	id Td9fm, i 4d9fa, 3d9f, 4d8a, 4d9f, Pd6

GOIGS A LLAOR DE SANT MIQUEL

PATRÓ DELS CASTELLERS DE VILAFRANCA

Puix Vilafranca en tot dia
us veu embellint son cel:
*Dels braus Castellers, el guia,
siau sempre Sant Miquel.*

Sou Vós qui en l'incomptable
nombre dels alats servents,
mereix per part de les gents
devoció ben remarcable.
Fins excelsa jerarquia
va encimar-vos Déu del Cel.
Dels...

Quan entre la host divina
la supèrbia encengué foc,
abastà Lusbel l'alt lloc
que l'orgull seu li destina.
Capitost de ferotgia,
batre Déu és son anhel.
Dels...

Amb ira fera i defici
es féu seus, àngels traidors,
que duts per llurs greus errors
oblidaren son ofici.
I començà en aquell dia
la lluita sens paral·lel.
Dels...

Llavors Vós el cabdillatge
preneu dels qui han restat
adictes al Déu amat
i ataqueu amb ver coratge.
Premi té tal valentia
puix restà vençut Lusbel.
Dels...

En la infal·lible balança
del gran Judici darrer,
proclameu Vós el pes ver
i amb ell, càstig o gaubança.
Puix Patró sou sens falsia,
vostre nom és dolç com mel.
Dels...

Vilafranca ben cuitosa,
vetllant l'or del seu passat,
com Patró us ha invocat
dels seus castellers, gojosa.
Car contempla amb amor pia
vostra imatge feta estel.
Dels...

Al lloc més alt del bell temple,
enxaneta sant, lluiu
com l'infant que llest i viu,
s'enfilà donant exemple.
Mentre la gent l'enardia
estremint-se amb clar anhel.
Dels...

Castellers d'immens coratge
i ensems d'un fort esperit,
ja el castell humà han finit
demostrant tot llur mestratge.
Oh l'esforç que no es rendia,
car amb Vós, no hi ha recel!
Dels...

Puix Vilafranca en tot dia,
us veu embellint son cel:
*Dels braus Castellers, el guia,
siau sempre Sant Miquel.*

V) L'àngel es va posar vora l'altar del santuari. R) Portant a la mà un encenser d'or.

PREGUEM

Oh! Déu, vos distribuïu, segons una disposició admirable, les diverses funcions dels àngels i dels homes.
Féu, benivolent, que la nostra vida sigui protegida per aquells qui al cel constantment us envolten i serveixen.
Per N. S. Jesucrist...

Text per R. Vives i Sabaté. Música per Josep Maideu Auguet, prev.

UNA REEDICIÓ DELS GOIGS A LLAOR DE SANT MIQUEL

EL 27 DE SETEMBRE PASSAT, EN EL DECURS DE LA MISSA VESPERTINA CELEBRADA A LA BASÍLICA DE SANTA MARIA PER HONORAR EL NOSTRE PATRÓ SANT MIQUEL, ES VA REPARTIR ENTRE ELS ASSISTENTS L'ESTAMPA COMMEMORATIVA DE LA FESTA

ELOI MIRALLES
CRONISTA, CASTELLER
I RABASSO

✉ @EloiMiralles45

I cal dir que en aquesta ocasió, en correspondència a la idea suggerida pels Gogistes Penedesencs, no es tractava d'una làmina més o menys convencional, sinó que contenia una nova edició dels goigs dedicats al sant, els quals, paradoxalment, encara no havien estat mai cantats en públic. Tanmateix, amb l'ànim ben disposat de suplir aquesta mancança, un escollit grup de cantaires voluntaris -reclutats pel casteller Joan Terrades, amb la col·laboració d'en Quim Bages- es va oferir a cantar-los per primera vegada. Tota una «estrena mundial», es pot ben dir... I això va ser possible també mercès a la contribució del graller Joan Cuscó, que en va fer l'arranjament oportú, i del professor de música Albert Martín. Com es fa constar en el text que els acompanya i que oferim a continuació, les il·lustracions principals d'aquesta reedició són degudes a l'artista vilafranquí Lluís Laguna, a més d'uns altres dibuixos menors de la també vilafranquina Montserrat Socias i del vilanoví Ricard Vives. Vet aquí, doncs, la petita història de tot plegat, tal com figura en l'escrit del darrere de l'estampa original.

TRES QUARTS DE SEGLE FENT CASTELLS «AMB GOIG»

És ben cert que per als Castellers esdevé tot un goig fer castells, sobretot si aquests

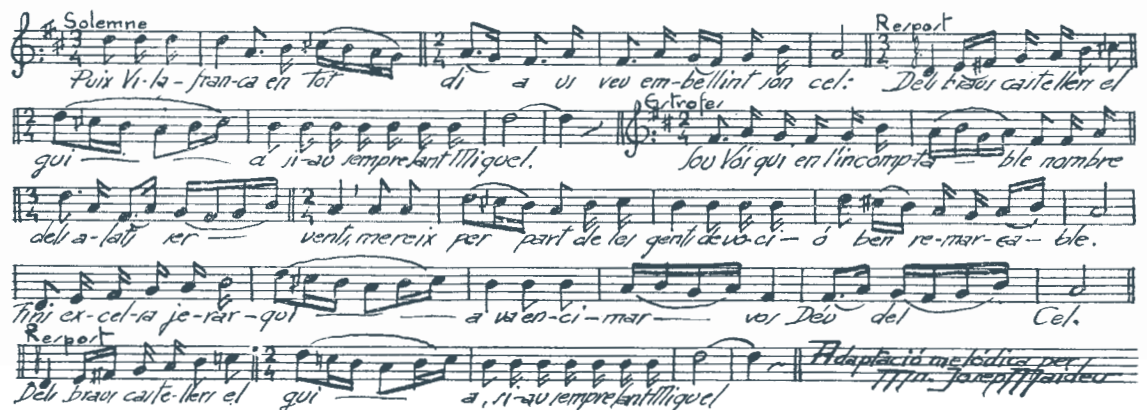
tenen l'èxit desitjat. I també és veritat que, des de fa molt temps, la major part de les actuacions dels Castellers de Vilafranca han esdevingut, així mateix, tot un goig per als nostres aficionats. Han passat ja poc més de 75 anys des d'aquella primera actuació a Sant Cugat Sesgarrigues i encara són molt recents totes les celebracions que es van dur a terme per commemorar els tres quarts de segle de presència castellera vilafranquina a les nostres places; però la festa continua... I és així com aquesta reedició d'aquells antics «Goigs en lloança del gloriós arcàngel sant Miquel, excels patró dels Castellers de Vilafranca», posats al dia, no pretén altra cosa sinó afegir-se a l'efemèride.

Ens hem de remuntar al mes de setembre del 1970, que és quan la colla es va posar sota l'advocació del capità de la cort celestial d'àngels i arcàngels, querubins i serafins i altres milícies alades, amb la intenció de poder disposar d'una altra diada important en el calendari casteller, després de la de Sant Fèlix i abans de la Diada de la Colla. En l'ocasió no va ser possible celebrar-la a finals d'aquell mes per coincidència amb el Concurs de Tarragona, però sí que ho vam poder fer el 12 d'octubre, quan carregàrem el primer carro gros. L'eximi Pau Boada va dibuixar aleshores una primera estampa castellera de sant Miquel, la qual encapçala una ja llarga i bigarrada col·lecció, que ha comptat amb la participació d'un bon estol d'artistes vilafranquins i alguns de forasters.

L'ENXANETA DELS CAMPANARS

Passats uns mesos, algú va tenir la bona pensada d'acabar d'honorar el nostre sant patró, tot dedicant-li els goigs suara mencionats. La tasca literària i gràfica fou confiada al prohom vilanoví Ricard Vives i Sabaté, tot un expert en la matèria, com a xilògraf i editor, mentre que mossèn Josep Maideu i Auguet, sacerdot i músic de Ripoll, arrelat a Vilafranca durant molts anys, ho posà en solfa. Els textos i les il·lustracions porten la data de l'1 de març del 1971 i ha estat a l'empara del dibuix del nostre àngel del campanar de Santa Maria —que reproduïm— amb el qual el seu autor va voler adornar l'edició corresponent que, des de llavors, ens ha plagut qualificar sant Miquel com «l'enganeta dels campanars». I també cal dir que, d'alguna manera, aquella estampació constituï, a l'ensem, un homenatge pòstum al prevere i organista de la nostra basílica, que havia traspassat el dia 8 de gener.

Aquesta reedició actualitzada ve a substituir enguany la ja tradicional estampa, per a la realització de la qual hem comptat amb el suport dels Gogistes Penedesencs, així com amb l'agraïda col·laboració de l'artista i casteller vilafranquí Lluís Laguna i Cano, el qual ha incorporat el Drac a la làmina, atès que, antigament, la figura més emblemàtica del nostre bestiar havia estat propietat, precisament, de la confraria vilafranquina de sant Miquel. ●

Penedès Industrial, S.L.

Rambla de la Generalitat, 2-10
08720 Vilafranca del Penedès
93 890 43 33
www.penedesindustrial.com
penedes@penedesindustrial.com

SUCURSAL TARRAGONA

POL. IND. RIU CLAR
C/CARBÓ NAVE Nº4
43006 Tarragona
977 251 369
tarragona@penedesindustrial.com

CINQUANTA ANYS DE...

30.08.1974 **PRIMER TRES DE VUIT DESCARREGAT**

VINT-I-CINC ANYS DE...

01.11.1999 **PRIMERA TORRE DE VUIT CARREGADA**

SUPERVERD

LES CRÒNIQUES DE LA CANALLA

MÉS QUE CASTELLS

LA CANALLA VERDA

@lacanallaverda

La temporada 2024 ha estat farcida de grans moments. Principalment de grans diades en les quals hem portat els castells més grans del món casteller, i per complementar el que més ens agrada fer en aquesta vida, hem organitzat un seguit d'activitats per treballar la cohesió de grup i la confiança.

El mes de març, i amb els castells de nou al punt de mira, vam trobar-nos a la nau de Cal Figarot per celebrar un concurs de muntar mones. Amb un gran nombre d'ingredients, vam aconseguir traçar les construccions més delicioses del món. Unes setmanes més tard, ens vam divertir conjuntament amb la resta de la colla al viatge al País Basc.

Els mesos de maig i juny van servir per posar-nos en forma per al primer tram fort de la temporada. En primer lloc, vam visitar la sala d'escalada la Bauma i entre blocs i autos vam comprovar que, a part de bons castellers, érem bons escaladors. En segon lloc, vam visitar les Deus Aventura, on vam posar a prova les nostres bones relacions amb les alçades fent tots els circuits possibles com més amunt millor.

El mes de juliol, i amb uns quants gammes extres al sarró, vam fer les primeres colònies de la temporada. Vam anar a les platges d'Altafulla. Vam dormir poc i vam gaudir de valent fent activitats al mig del mar i a les piscines del càmping.

Després del primer castell de deu descarregat a l'agost, vam anar a visitar el Museu del Barça, uns altres campions i campiones com nosaltres. Vam veure-hi els millors trofeus, els millors jugadors i jugadores i les millors victòries que ens van fer agafar ganes que

arribés el millor dia de l'any: Sant Fèlix. Aquell mateix dia, el Centro Asturiano de Barcelona ens va obsequiar amb menjars típics de la seva cultura i ens va deixar remullar a les seves piscines immenses.

Just abans dels millors dies de l'any, i com ja havia passat alguns altres anys, la família de la Mar Seguí ens va convidar a la seva piscina. Vam aprofitar que era l'època per veremar amb els peus i el bon temps ens va permetre fer un sopar amb tots els pares i mares de la canalla.

A l'acabar una temporada de somni, vam fer les tradicionals colònies de canalla de final de temporada a Andorra. La falta de dades als mòbils ens van permetre gaudir sense interrupcions de les diferents activitats, excursions i *scape-rooms* durant tot el cap de setmana.

Ja tenim ganes de tornar a fer grans castells. ●

ELS FORMATGES MÉS CASTELLERS

Les persones sòcies
dels Castellers de
Vilafranca tenen un

5% de descompte
botiga.xerigots.cat

per les seleccions de
formatge de la nostra
botiga on-line!

Fes servir el codi:
XERIGOTSAMBELSVERDS

XERIGOTS

botiga.xerigots.cat

SOCA-RELS 2024

Susana Balsells

EL FIGAROT. *Per què et vas decidir a entrar a la colla?*

SUSANA BALCELLS. He viscut els castells amb passió des que vaig néixer. Vinc de família casteller: pare, tiet i germà castellers i mare aficionada. També volia formar-ne part.

EF. *Quan vas debutar amb la camisa verda?*

SB. Va ser per la Festa Major de Vilafranca del 1984. Les sensacions que vaig tenir van ser que em sentia la nena més feliç del món. Vestir-me de casteller amb la camisa verda i ser casteller dels Castellers de Vilafranca era el que més desitjava.

EF. *En els castells, en quines posicions has anat habitualment?*

SB. He anat de crossa al peu.

EF. *Quines feines has fet a la colla?*

SB. He estat col·laborant amb l'equip de fruita i, de manera esporàdica, en l'àrea social i en l'equip sanitari.

EF. *En tots els anys que has viscut com a casteller, quin castell o quina actuació t'ha impressionat més? Per què?*

SB. En tinc molts de bons records. Per destacar-ne un, la diada del dia 15 de novembre de 1998 quan vam carregar el primer castell de 10 de la història del món casteller, concretament el 3 de 10 amb folre i manilles. Va ser impressionant i molt impactant veure aquest majestuós castell fet realitat i gaudir de l'enorme esclat d'alegria i entrega de la plaça més casteller. ●

Josep Anton Bernaus

EL FIGAROT. *Per què et vas decidir a entrar a la colla?*

JOSEP ANTON BERNAUS. Els meus inicis a la colla es remunten a finals de la dècada dels 80. Érem un grup d'amics i ens motivava la cultura popular. Començàvem a seguir la FM molt de prop, ens vam apuntar al ball de Figuetaires i des d'aquí es va forjar la idea. Però la veritat és que dubtava si apuntar-me als Castellers de Vilafranca o als Falcons. En aquells anys, molts joves anaven als Falcons i als Castellers de Vilafranca el jovent era molt escàs (tot al contrari d'avui). Teníem 14 anys i la referència més propera als Castellers de Vilafranca eren els Miret, el Jacob, el M. Ferret, l'Àlex, el Carbonell... però tots ells eren més grans. El que va fer decantar la balança va ser que el 1987 la colla va carregar els primers castells de nou i això va fer que l'any següent entrés ja a formar part de la colla amb camisa.

EF. *Quan vas debutar amb la camisa verda?*

JAB. No recordo el dia exacte del meu debut. Però sí que recordo que en el meu primer Sant Fèlix (1988) es va descarregar el primer castell de nou a Vilafranca al segle XX, i nosaltres vam carregar el 3 de 9 amb folre, i descarregar el 5 de 8 i la torre de 8 amb folre.

EF. *En els castells, en quines posicions has anat habitualment?*

JAB. Al començament, les meves posicions eren les de lateral, portacrosses i portavents als folres amb les primeres manilles. En algun castell he anat de baix o de segons. També he fet d'agulla, de segon cordó... Bàsicament, podríem dir que des dels anys 90 no he evolucionat, però tampoc he involucionat.

EF. *Quines feines has fet a la colla?*

JAB. Dins de la colla he tingut diferents tasques. La primera va ser formar part de la junta del Melilla, des del 1995 al 1997, com a vocal. Després, amb el David Miret com a cap de pinyes i el Joan Badell com a cap de folres, vaig col·laborar uns anys a ajudar a muntar pinyes i folres. El 2016, amb la candidatura Bach-Badell, vaig ocupar la vicepresidència de patrimoni. Van ser quatre anys molt intensos en què es va fer molta feina de la qual encara avui gaudim. Des del 2024, amb la candidatura Grau-Gallart, estic col·laborant a l'àrea econòmica.

EF. *En tots els anys que has viscut com a casteller, quin castell o quina actuació t'ha impressionat més? Per què?*

JAB. No puc fixar-me només en un castell. Són molts anys i tinc grans records. El primer 3 de 9 amb folre descarregat de la colla el 1989; els dos primers castells de nou en una diada per Tots Sants del 1990; la primera torre de 9 amb folre i manilles per Sant Fèlix del 1995; l'endemà mateix, el primer pilar de 8 amb folre i manilles carregat; el concurs del 1998; el 3 i el 4 de 9 amb folre a l'hora del 2001; el primer 3 de 10 amb folre i manilles descarregat... Tots ells són moments en què la colla, a partir de cada una d'aquestes gestes, ha fet un pas endavant per consolidar grans construccions i repetir-les any rere any. ●

CAN VIRGILI

Amics i amigues dels Verds,

els de Can Virgili som els castellers de la turca catalana i l'únic castell que portem a les places és pillar amb folre, manilles, puntals i ben carregat! Estem en plena temporada i toca preparar-se pels èxits que han de venir, per això us hem preparat uns descomptes exclusius perquè tingueu el rebost a punt: AMUNT VERDS!

-20% EN VI, CAVA I RATAFIA

Queviures Can Virgili

botiga.can-virgili.com

Codi: AMUNTVERDS

-20% EN VERMUT

Colmado El Bandarra

tienda.elbandarra.com

Codi: AMUNTVERDS

Equilibri, valor, i
per tot el que ha de venir:

**que mori el seny
i que comenci la rauxa!**

Seguiu-nos a @elxixarelo & @somlhostia & @elbandarravermut

PREMI A LA FIDELITAT CASTELLERA

Gràfiques KERPE

L'any 2024 el premi a la Fidelitat Castellera ha estat atorgat a Gràfiques Kerpe, impremta vilafranquina que col·labora amb la colla des de fa més de 50 anys. Durant tot aquest llarg període de temps, als tallers de Kerpe s'han imprès infinitat de feines dels Castellers de Vilafranca: cartells d'actuacions i d'esdeveniments que ha organitzat la colla; pòsters commemoratius de grans castells i de memorables actuacions; infinitat d'opuscles, tiquets, llibrets, etc. però sobretot destaca per damunt de tot la revista EL FIGAROT, des del número 0 editat l'agost de 1986 fins a l'actual que teniu a les mans.

Gràfiques Kerpe va ser fundada per Gualbert Carrasco. Junt amb la seva dona, Carme Casellas, van traslladar el taller on treba-

llaven del carrer de la Parellada al local del carrer Pere el Gran, on encara hi ha les instal·lacions actuals.

D'entre les moltes feines que es van fer en aquells anys, en destaquen algunes especialment, com una sèrie de butlletes d'un sorteig setmanal que es va fer durant uns quants anys i que anaven dirigides a finançar la compra de la casa de Cal Figarot i també l'edició d'uns llibrets documentals sobre els primers viatges de la colla a l'estranger, a Suïssa i a Sardenya. Als arxius d'aquesta impremta, encara s'hi poden trobar molts documents dels Castellers de Vilafranca editats durant la llarga trajectòria de la colla.

Actualment la impremta està encapçalada

per la segona generació de l'empresa, el Gualbert (júnior), el Xavi i la Núria, que, junt amb l'equip de treballadors i la resta de la família, continuen col·laborant amb els Castellers de Vilafranca i ajudant-los en tot el que se'ls demana, no tan sols en la impressió de documents, sinó també en l'ampli ventall de productes que s'han anat incorporant els darrers anys: tasques de copisteria i papereria; elaboració d'etiquetes adhesives; impressió de bosses, caixes de cartó i estoigs de fusta, o confecció de vinils, bàners publicitaris o plafons informatius, entre d'altres productes.

La història de Gràfiques Kerpe va paral·lela a la de la colla, una història d'evolució i tradició que van estretament lligades. ●

EN RECORD DE...

Lluís Reus i Serra

Nascut a Badalona, el 15 d'agost del 1954, va ser casteller de la colla durant la dècada dels 90, essencialment com a integrant de la pinya, tot i que va ser més conegut com el pare de dues castelleres —la Núria i l'Anna— que van arribar a pujar als castells de vuit i de nou pisos i encara van seguir un temps a la colla i continuen venint de tant en tant. El Lluís va viure força anys a la Múnia i va morir a Badalona, el 12 d'agost del 2024, a punt de fer-ne 70. ●

Jaume Esteve i Oliva, *Casalta*

Aquest venerable timbaler, nascut al Vendrell el 25 de juliol del 1926, va acompanyar la colla —juntament amb el graller Albert Jané, *Carbassó*— en la primera sortida que aquesta feu, el 14 de setembre del 1948, a Sant Cugat Sesgarrigues. Va formar part de diverses colles de grallaires, destacant sobretot la dels anomenats Macaris, i va tocar les melodies de la pràctica totalitat dels balls populars de la Festa Major vendrellenca. Quan l'agost del 1964 els Nens del Vendrell van visitar Pau Casals a Prada de Conflent, al Jaume li va caure el timbal a terra, amb tanta mala fortuna que

la pell li quedà estripada i no va poder tocar davant del Mestre. Del disgust que va tenir, va prometre que mai més no tocaria i només ho feia esporàdicament en trobades amb els amics. El 2005 fou homenatjat a Vilafranca, en la 12a edició del Dia del Graller, i va tornar a tocar. També ho va fer el 30 de setembre del 2023, amb 97 anys, a l'actuació que vam fer al Liceu amb motiu del nostre 75è aniversari; van ser els seus darrers instants de glòria com a músic... De tracte senzill i afable i dotat d'una memòria prodigiosa, va morir a Sant Martí Sarroca, el 25 de setembre passat. ●

Jordi Casellas i Domingo, *Jordi Forner*

Vilafranquí de tota la vida, el Jordi va néixer el 18 de juny del 1942, a la casa del carrer de Sant Francesc on va viure sempre i als baixos de la qual la família regentava el forn de pa conegut popularment com Cal Jordi. Juntament amb dos dels seus cinc nois —el Ramonet i el Paton, castellers de vuit, tots dos, i també de nou, el segon— van formar als nostres rengles durant una bona part de la dècada dels 80, ell sempre acompanyat a redós dels seus companys de *farra* Ricard

Aranda i Joan Roig (que van ser secretari i tresorer de la junta de la colla, respectivament cap a finals del segle). Era, a més, oncle del nostre casteller/impressor Xavi Carrasco, un dels responsables de la revista que teniu a les mans. Aficionat culer a cor què vols i també ciclista empedreït, ens va deixar el 27 d'octubre passat, als 82 anys, després d'uns anys de lluita contra una d'aquelles malalties neurològiques a les quals encara no s'ha trobat remei. ●

Antoni Feliu i Tarragó

Era un dels nostres castellers més veterans i ens va deixar el 23 de desembre passat, amb 88 anys a l'esquena. Havia nascut a la vila de l'Albi, a la comarca de les Garrigues, el primer dia de desembre del 1936. Al seu poble nadiu el coneixien com el Roure, pel fet que, tot i les dificultats que va suposar aquella maleïda guerra que el va veure néixer, es veu que va créixer tan fort que el seu avi va batejar-lo així. Encara de ben petit, va venir a viure a Vilafranca, on, de jove, les noies de la seva colla li deien el Viseres, perquè tenia una *forra* de cabells que no tenia res a veure amb la seva imatge posterior, quan els va perdre boi tots. Ja va prendre part, com a

casteller, en la primera sortida de la colla amb camises verdes, a la ciutat de Manresa, el maig del 1957, i s'hi mantingué fins que la salut li ho va permetre. Va ser membre de la junta directiva als anys 80 i va fer d'enllaç, durant uns anys, entre la colla i la parròquia de Santa Maria, a l'hora d'organitzar la festa patronal en honor de sant Miquel o bé la sortida al romiatge de Montserrat. Va rebre la placa de casteller de soca-rel l'any 2016 i va saber transmetre als seus tres fills l'afició castellera, que va conservar fins al darrer moment. En acabar la cerimònia del seu comiat, la vigília de Nadal, li fou dedicat un pilar de 4. ●

Joan Crusat i Cubells, *Bubu*

Tot i que la família vivia a Bellmunt del Priorat, va néixer a Reus, el 17 de març del 1964, per les raons clíniques i sanitàries que són fàcils de comprendre de quan venim al món. L'any 1973 es van traslladar a Vilafranca per mor que el seu pare va trobar feina a la desapareguda fàbrica Cinzano. Més tard, el Joan va treballar a l'empresa Bolet d'electrodomèstics, que també era la distribuïdora vilafranquina de les bombones de *butano* (i d'això li deu venir el renom que el va fer popular). La seva germana Antònia i el seu cunyat Salvador Casas havien entrat a la colla el 1993, un any abans que ell s'hi incorporés, i en la qual va romandre fins fa pocs mesos, quan ja se li havia diagnosticat la punyent malaltia que segaria d'arrel la seva vida. Abans de la fi de segle va arribar a parar, a baixos, castells de vuit i de nou pisos, una activitat que va haver de deixar de banda a causa d'alguns problemes amb els genolls. Entusiasta col·laborador de l'àrea social (i afegiríem gastronòmica) de la colla, va rebre la distinció de casteller de soca-rel l'any 2014. Amb tan sols 60 anys, va morir el 22 de gener passat i un parell de dies més tard, al tanatori vilafranquí, no hi mancà el pilar de 4 amb què l'acomiadàrem. ●

Antoni Rodríguez Fidalgo

D'aquest casteller no sabem gaires coses. Només que devia morir cap a finals d'any i que havia vingut esporàdicament a la colla, en la qual es va donar d'alta el 14 d'abril del 2023. Segons el testimoni d'en Jaume Rafecas, havia estat zelador de l'Amulatori i havia sortit a pedalar amb ciclistes de casa nostra. En aquest cercle era conegut popularment amb el renom de *Camillero*. ●

Rosend Cuadras i Colomé, *Sendu*

Nascut el 15 de setembre del 1943 al municipi d'Olèrdola —a la Plana Rodona, el poble que és més conegut actualment com Sant Miquel d'Olèrdola—, va estar uns pocs anys vinculat a la colla, com a casteller, a primers de la dècada dels 70. Devia ser per la raó que era cunyat del *Jaume del Ràpid* i nebot i cosí dels Colomé, pare i fill, que venien de Terrassa en aquella època i eren coneguts irònicament com els *Pequenyus*, perquè eren molt alts. Al llarg de gairebé tota la seva vida va fer de pagès, com a masover de la finca de Cal Maiol. Precisament

en aquesta atàvica masia del mateix terme olerdolenc, des del 1970 i fins fa pocs anys (en els darrers l'hort de l'Estrany n'ha agafat el relleu), s'hi van celebrar els anyals esmorzars/trobades d'aquells que s'autoanomenen *Cabrons*, els quals, tot i que, per sort, no fan honor a aquesta denominació tan 'distingida' (ve del fet que sempre han endrapat un cabrit en l'ocasió), sí que són o han estat castellers dels nostres. Els últims dos anys, el Rosend va viure a Vilafranca, on va morir el 18 de març passat, als 81 anys. ●

CASTELLS A BANDA

11.07.2024

Improshow

28.08.2024

Bateig casteller

22.08.2024

Concert OMAC

11.09.2024Ofrena al monument
a Lluís Companys**11.10.2024**Celebració del primer lloc
al Concurs de Tarragona**01.11.2024**Sortida amb bici
a Font-rubí

16.11.2024
Sopar de la colla
01.12.2024
Festival de Cinema
Castells

29.12.2024
Torneig de futbol a Valls
05.01.2025
Els Reis d'Orient arriben
a Cal Figarot

08.01.2025
Recepció del President
de la Generalitat
25.01.2025
Nit de castells

21.01.2025
Consell de savis
01.02.2025
Esquiada Verda
a la Molina

29.03.2025
Joverd
15.02.2024
Caminada a Montserrat

27.04.2024
Festa de la canalla
a la Rambla

Quan ets castellera,
entens molt bé què vol
dir formar part d'un tot.
I això m'ha servit molt
a la cuina i en la vida en
general

CARLA OLIVELLA

L'ALTRA CARA DELS CASTELLS

ALBA ESTEVE
PERIODISTA

✉ @AlbaEsteve10

La Carla Olivella és castellera gairebé des que té us de raó. Ha descarregat castells com el 4 de 10 amb folre i manilles, el pilar de 8 amb folre i manilles o la torre de 8 neta. Després de més d'una dècada fent castells -hi va començar el 2008-, ha trobat una nova passió que la captiva amb la mateixa intensitat: la cuina.

ALBA ESTEVE. Com et vas endinsar al món de la cuina?

CARLA OLIVELLA. Buf... Bona pregunta! Jo anava a fer batxillerat artístic, ho tenia força clar durant l'ESO, però a 4t em va venir la gran crisi. Vaig pensar: «Ni de conya!». No m'hi veia. Vaig parlar amb un *profè* que em va ajudar molt i li vaig dir que m'agradava la cuina. Em va animar i vaig començar una mica sense estar-ne del tot segura, però de seguida vaig veure que m'encantava.

AE. I ara estàs estudiant cuina i sala? Què és el que més t'agrada?

CO. Sí! Vaig començar només amb cuina, però la sala també m'agrada molt. M'interessa el món del vi, els còctels, els formatges, els pernills... Tota aquesta part em fascina. Probablement en el futur faré una mica de tot, però m'encantaria especialitzar-me en sala i treballar en un lloc «molt top».

AE. Com per exemple...?

CO. Ara mateix, un dels meus objectius seria treballar a la sala del Via Veneto. M'encanta tot el concepte que tenen. Però si m'imagino a deu anys vista, m'agradaria tenir el meu negoci propi. Encara no sé si seria un restaurant, una cocteleria o què, però sí: un projecte meu.

AE. I aquest projecte l'imagines a Vilafranca o fora?

Depèn del tipus de negoci. N'he parlat molt

amb el meu pare i em diu que un lloc de còctels potser no tindria tanta sortida aquí, però sí en una ciutat. Ara, si muntés un restaurant, sí que m'agradaria que fos a Vilafranca. És casa meva, al cap i a la fi.

AE. Té alguna cosa a veure el teu món casteller amb la cuina?

CO. Més del que sembla! Fer castells t'ensenya a treballar en equip, a confiar en els altres... i això a la cuina és fonamental. És una feina molt intensa, amb moments de tensió, d'estrès... però, igual que als castells, si un té un problema, els altres hi són per ajudar. La cuina no va d'herois solitaris, sinó de grups que funcionen com un engranatge. Com una pinya, vaja.

AE. A la cuina, la capacitat d'adaptació és clau. I als castells també hi ha moments d'imprevistos. Què fas tu per mantenir la calma quan res surt com esperaves?

CO. Jo... ploro molt! (*riu*) Tant a la cuina com als castells m'ha passat. A la cuina, per exemple, si un plat no surt o vaig més lenta, el primer és demanar ajuda. No pots fer-ho tot tu sola, i menys quan estàs servint menjar a gent. És millor reconèixer que necessites suport perquè tot surti bé i a temps. Als castells passa igual. Quan una actuació no surt com vols, com per exemple si carreguem un 3 de 10 i no el descarreguem, el primer que t'agafa és ràbia. Et frustres, et pots enfadar amb tothom, però després veus que les coses es van solucionant. I sempre hi ha recursos, sempre hi ha una alternativa, un pla B. Com a la cuina. Al final tot forma part del procés.

AE. I com t'ho fas per combinar castells i cuina, amb uns horaris tan exigents?

CO. Doncs ara mateix m'ho vaig combinant com puc! Els últims dos estius ho he aconseguit. El 2023 vaig fer pràctiques a Cal Ton, a Vilafranca, i l'estiu anterior havia estat en un hotel a la Costa Brava. Aquest estiu faré un càtering de bodes amb el meu *profè*, que m'hi ha insistit molt... Li vaig dir que volia continuar fent castells, i em va dir que cap

És una feina molt intensa, amb moments de tensió, d'estrès... però, igual que als castells, si un té un problema, els altres hi són per ajudar

problema, que anés als bolos que pogués. I així ho farem, de moment anar trampejant!

AE. Però quan pensis en un negoci propi... et preocupa que pugui xocar amb els castells?

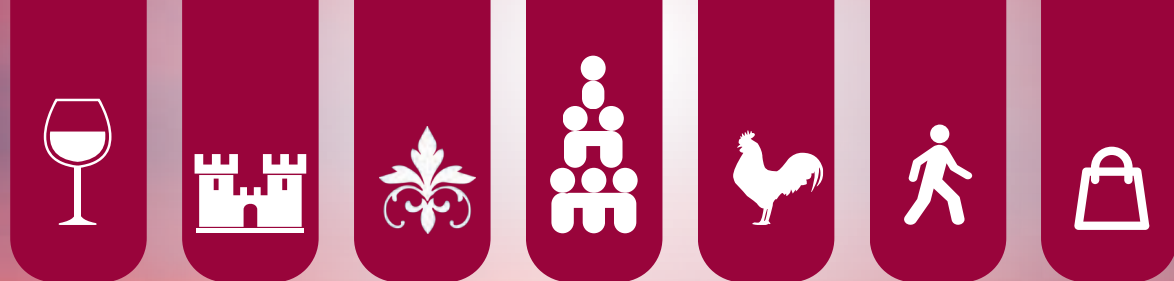
CO. Sí, una mica. Ara ho vaig salvant, però sé que més endavant serà difícil combinar-ho. Un negoci propi demana molt de temps i dedicació, i no sé fins a quin punt podré mantenir el compromís casteller com fins ara. Però també crec que, si t'estimes els castells, sempre trobaràs la manera de seguir-hi vinculada d'alguna forma.

AE. Parlant de compromís... què t'han donat els castells que t'hagi servit en la vida?

CO. Moltes coses: La responsabilitat, el saber escoltar, treballar amb altres persones, no tenir por de demanar ajuda... Quan ets castellera, entens molt bé què vol dir formar part d'un tot. I això m'ha servit molt a la cuina i a la vida en general.

AE. Amb la teva mirada tan enfocada, segur que arribaràs lluny. Última: si haguessis de triar un plat que et representés, quin seria?

CO. Uau! (*riu*) Potser una tapa o alguna cosa petita, però molt ben pensada. Amb molta cura en els detalls, equilibrada... com un bon castell. ●

Vilafranca

CAPITAL DEL VI

turisme.vilafranca.cat

AJUNTAMENT
VILAFRANCA
DEL PENEDES

BIOSPHERE certified destination